

ОБ'ЄКТ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Вінницька область

ПАСПОРТ

Найменування об'єкта	Єзуїтський монастир XVII-XVIII ст. Костьол.
Вид	Об'єкт архітектури
Тип	Споруда
Категорія пам'ятки	Національного значення
Дата утворення об'єкта	1645 р.
Місцезнаходження об'єкта	Україна, м. Вінниця, площа Т.Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17)
Охоронний номер пам'ятки	54/1

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
Імаєтнов О.В. Цибровська
Вінниця 2021 р.

ПАСПОРТ

об'єкта культурної спадщини

Єзуїтський монастир XVII-XVIII ст. Костьол
(найменування об'єкта)

вид	тип	категорія пам'ятки
Об'єкт архітектури	Споруда	Національного значення

1. Дата утворення об'єкта:

1645 р.

2. Місцезнаходження об'єкта:

Україна, м. Вінниця, пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17)

3. Охоронний № пам'ятки:

54/1

4. Дати і № рішень, відповідно до яких об'єкт узятो на державний облік та визначено категорію пам'ятки:

Постанова Ради Міністрів УРСР від. 24.08.63р. №970

5. Наявність охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок:

На північному (головному) фасаді костьолу наявні: охоронна дошка, інформаційна табличка та дошка з назвою сучасного використання об'єкта.

Матеріал інформаційної таблички – композит. Двомовність (українська та англійська) інформації про об'єкт зазначена на самій табличці, наявність QR- коду з переходом на сайт із розширеною інформацією на обраній мові (разом з озвучкою), наявність фотофіксації об'єктів, вбудовані NFC- мітки для отримання інформації без підключення до мережі Інтернет. Елементи нової туристичної навігації включають також аспект інклюзивності за рахунок нанесення на таблички шрифту Брайля. Окрім цього, рішення з QR- кодом дозволяє отримувати щомісячні дані по кількості сканувань у розрізі міста, країни, з якої прибув турист, та пристрою, з якого здійснювалося сканування.

У північно-східній частині території зі сторони вул. Соборної, розташований окремий інформаційний щит з QR- кодом.

ЗГІДНО З *Заступник начальника Відділу управління*
ОРИГІНАЛОМ *маємон Л.В. Цибровська*

6. Власник:

Територіальна громада м. Вінниці

7. Користувач:

Державний архів Вінницької області м. Вінниця, Соборна, 17, тел. (0432) 55-12-32; (0432)53-06-01

8. Охоронний договір :

9. Функціональне використання:

сучасне	первісне	інші (протягом часу існування об'єкта)
Державний архів Вінницької області	Єзуїтський монастир. Костьол	Підокружна школа польського Міністерства народної освіти, окружна школа, губернська польська гімназія, тюрма та казначейство, повітове училище, російська гімназія, військовий шпиталь, військові частини, губернське архівне управління, Вінницька філія всенародної бібліотеки при ВУАН, Казанський собор, спортзал спортивного товариства «Динамо», чоловіча та жіноча гімназії, Вінницька рада робітничих та селянських депутатів

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМЗаступник начальника Відділу управління
матеріальними цінностями Л.В. Чубровська

10. Історичні дані про об'єкт:

Наприкінці 1560-х років остаточно сформувалась та Вінниця, яку сьогодні називають Старим містом.

Перенесення центру поселення відбувається на межі XVI-XVII ст., особливо після 1598 р., коли Вінниця стає столицею Брацлавського воєводства, в часи інтенсивного напливу вихідців з Польщі. Новий правобережний осередок Вінниці мав, так би мовити, два епіцентри – ринкову площу (від нинішнього кінотеатру «Росія» до вулиці Магістратської) та перший вінницький монастир.

Але значні давні культурні містобудівні процеси місцевого розвитку передували обранню Вінниці для однієї з резиденцій ордену «Товариства Ісуса (езуїтів)».

Вінницький дім Товариства Ісуса був 28-м єзуїтським домом, зафондованим на території Речі Посполитої та 7-м домом на землях України-Русі.

Заснування у Вінниці постійного єзуїтського осередку відбулося в 1611 році за ініціативою дідича уманських земель, старости брацлавського і вінницького, генерала подільських земель Валенти Олександра Калиновського з умовою відкриття школи. В 1613 році він надав єзуїтам свою земельну юридику для подальшого облаштування та розширення місії, а невдовзі записав на майбутній колегіум ще 30 тис. злотих та села Кайдачиху і Казаниху поблизу Вінниці, а також Бандерівку і Пісочин у Брацлавському повіті. Певні кошти долучили також київська воєводина Теофілія Хмілецька і відома своєю прихильністю до єзуїтів представниця роду Острозьких Анна-Алоїза Ходкевичева. Їхній перший тутешній дерев'яний осідок згорів під час міської пожежі 1613 р., однак пізніше був відбудований.

Потреба у відкритті у Вінниці єзуїтами своєї школи особливо гостро постала після того, як Вінниця фактично перебрала на себе функції адміністративного центру Брацлавського воєводства від вщент зруйнованого татарами Брацлава, не маючи однак на той час жодного, хоча б невеликого навчального закладу. Не остання роль в діяльності єзуїтів належала благодійництву по відношенню до старців, інвалідів, жебраків, що не могло не сприяти зросту їх популярності серед місцевого населення.

До 1619 року Вінницький дім єзуїтів перебував в статусі скромної місії.

Задля забезпечення перших місіонерів Яна Туровського та Войцеха Лібановіча Калиновський розпорядився оточити єзуїтський «місійний дім» земляним валом і дерев'яним острогом на кшталт невеликого замочка, і навіть виділив для нього дві гарматки. Однак в 1613 році велика пожежа, що охопила майже все місто, переважно дерев'яне, знищила також і будівлі єзуїтів. Відбудовуючи замок та міські укріплення після пожежі, Калиновський знову посприяв єзуїтам по придбанню нових ділянок землі.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
майном Л.В. Цибульська

В 1619 році Вінницька місія перетворилася на резиденцію, в якій на той час мешкало шестеро єзуїтів і були відкриті навчальні класи нижчого рівня. А з 1630 року це вже був фактично колегіум з викладанням граматики, поезики та риторики.

В 1624 р. було прийнято рішення переведення з Черленкова до Вінниці Домініканського монастиря, що одержав ділянку (бл. 1621 р.) на захід від єзуїтської резиденції. Рішення перевести домініканців до Вінниці ухвалено капітулою і затверджено луцьким єпископом. Ченці збудували «поряд з мурами колегіуму єзуїтів із західного боку на куплений, а пізніше різними наданнями приватних осіб збільшеній ділянці маленький дерев'яний костьол із кляштором.

Відомі проектні плани єзуїтського комплексу 1632 р., що знаходяться в фондах Національної бібліотеки Франції. Історія не залишила нам свідчень про їх авторів. Є припущення, що до цієї роботи міг мати стосунок відомий майстер Джакомо Бріано, котрий працював в Острозі з 1630 по 1632 рік. Втім, відомо достеменно, що з історією будівництва вінницького комплексу в 1631-1633 роках пов'язано ім'я єзуїта столяра Адама Росолковича (бл. 1605-1648 р.), котрий перед тим працював в Кам'янці-Подільському, а опісля – в Острозі, Переяславі, Новгороді-Сіверському, де і загинув від козацької ненависті до латинських ченців. За комплексом закріпилась назва «Мури» («murus» – стіна (лат.).

До 1645 р. був збудований мурований костьол (згодом парафіяльний).

Вихідний архітектурний задум вінницької оселі єзуїтів добре передають два варіанта проектних планів від 30 травня і 8 серпня 1632 р., що зберігаються в Парижі в національній бібліотеці Франції. З них можна побачити, що під забудову була передбачена територія, яка безпосередньо долучалася до південної сторони ринкової площі, що на той час була розташована на березі Бугу (нині знаходиться ТЕЦ та проходить центральний міст).

В плані територія видовженою трапецією підходила до крутосхилів правого берега Південного Буга. На проектному плані звертає увагу та обставина, що з заходу ця ділянка була обмежена вулицею, напрямок якої і визначив положення західних стін костелу та колегіуму (очевидно показана торгова дорога, що проходила з Літина по нинішній вулиці Магістратській, спускалась до ринкової площі і далі, по нинішній вулиці Князів Коріатовичів, виходила на переїзд на лівий берег Бугу, де зараз староміський міст).

Досить виразним є також намагання невідомого автора забезпечити захист колегіуму фортифікаційними засобами, особливо з півдня та сходу. Первісний задум розпланування (за проектом 1632 р., див. вище) зазнав суттєвих змін, точні обсяги початкового мурованого будівництва Єзуїтського монастиря невідомі через подальші руйнації та відбудови, однак розміщення та планування костьолу і основних вузлів оборонного периметру локалізувалося за проектом, зокрема, південного-західний баштовий ризаліт

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Вступник магистрика відділу управління
майстра Л.В. Цибровська

(бастея під прямокутний шпіц) – у частині музейного корпусу. Зберігся і спосіб функціонально – планувального поєднання колегіуму з вівтарною частиною костьолу – пресвітерієм.

Територіальні ареали єзуїтів та їх сусідів домініканців, що оселилися у Вінниці в 1624 р. розмежувалися вулицею, котра проходила безпосередньо вздовж західних стін костелу та колегіуму. Згодом Товариству Ісуса вдалося якимось чином зайняти для своїх потреб не лише цей вуличний простір, але й певну частину землі, що належала домініканцям. Таким чином виникла укріплена оборонними стінами планувальна схема близька до прямокутника, а отже цілком відмінна від проекту 1632 року. Відомі нам джерела не подають дати спорудження цих стін та башт. Однак є всі підстави вважати, що перед початком воєнних подій 1648 року в цілому вони вже існували. Пізніше до фортифікаційних систем єзуїтів долучилися захисні мури домініканського монастиря. Як наслідок у самому центрі міста утворився фактично двоєдиний оборонний комплекс сакрального призначення, що є досить незвичним і навіть унікальним явищем в історії монастирського будівництва на українських теренах. Монастирський ансамбль розмістився в нагірній частині правого берега річки, домінував над річкою і був видний здалеку.

Слід зауважити, що інформація про одночасність спорудження єзуїтських та домініканських «мурів» не відповідає дійсності, про що свідчить характер конструктивного поєднання наріжних башт єзуїтського комплексу зі стінами домініканського монастиря.

Доволі темним залишається питання щодо первісного архітектурного образу вінницького костьолу єзуїтів. Існуюча на сьогодні стилістика його чолового фасаду явно має невластивий класицистичний характер, отриманий значно пізніше. Також не властивою і доволі суттєвою особливістю існуючою нині храмової будівлі є плоске покриття центральної нави, тоді як бічні мають півциркульні склепіння. Це є ніщо інше як свідчення втрати головної конструктивної частини храму – склепінь над основною частиною будівлі з заміною їх балочною кроквяною системою. Саме втрата головного склепіння і спричинила згодом радикальну зміну його головного фасаду. Це видно і по тому стилістичному дисонансу поміж цим класицистичним фасадом і архітектурним вирішенням західного фасаду колегіуму в дусі пізнього бароко.

Як могутня фортеця, «Мури» відігравали значну роль в другій половині XVII ст. та першій половині XVIII ст., коли татари та особливо козаки нападають та грабують польські монастирі.

В ті часи, коли ворог наближався до міста, на Мурах виставлялася віха, щоб сповістити мешканців про небезпеку. Час був неспокійний, татарські напади ще тривали, розпочалася боротьба з селянством та козацтвом. За міцними мурами ховалися військові частини, шляхта та громадяни зі своїм майном. До цього періоду можна віднести і появу підземних ходів у місті Вінниці, які використовувались при затяжній облозі.

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

*Заступник начальника відділу управління
майном Л.В. Цибровська*

Після тривалого небуття, що продовжувалось з 1648 р., вінницька оселя єзуїтів відновлює діяльність на початку XVIII ст. як проста місія і лише у вересні 1736 р. вона повернула собі колишній статус, але не колегіуму, а тільки резиденції з підпорядкуванням колегіуму в Острозі. Знадобилося багато зусиль для відновлення храму, який знову освятили 1740 р.

В 1750 р., під час гайдамацького повстання, монастир єзуїтів гайдамаки дуже поруйнували та пограбували колегіум.

В 1765 р. під час великої пожежі у місті постраждала і єзуїтська резиденція.

У 1773 році єзуїтський орден був скасований буллою Папи Римського Климента XIV. У 1774 році польський уряд конфіскує все майно єзуїтів, в том числі і Вінницькі Мури з їхніми фундами (маєтками).

У 1775 році за сеймовою постановою Мури передано у розпорядження Едукаційної комісії (Комісії з національної освіти), що організувала в Мурах у 1776 р. світську підокружну школу, а в 1785 році школу було перетворено на окружну.

Влітку 1778 року під час великої пожежі сильно постраждав великий костюл в Мурах. З цього часу починається поступове руйнування величезних будинків монастиря.

На кошти Едукаційної комісії в 1779 р. будівлю костюлу відбудували. На відбудові працював архітектор Міхал Соболевський (Michał Sobolewski, 1731 - після 1784). Візитатор шкіл Поділля Адам Чарторийський в 1780 році доповідав про цього майстра Едукційній Комісії наступне: «Ведення будівництва як у Житомирі, так і у Вінниці належить ксьондзу Соболевському, Овручському префектові, справді гідній людині, котрий увесь вакаційний час, без оплати з боку Комісії займався тим будівництвом». Щодо його подальшої долі майже нічого не відомо.

З 1793 по 1798 рр. в поезуїтських Мурах розміщувались військові склади і повітові суди Брацлавського намісництва Російської імперії, зокрема в південно-західному флігелі – арештантська міська в'язниця (до 1816 р.).

У подальшій діяльності нова влада, яка внаслідок поділів Речі Посполитої європейськими імперіями утворила російську Подільську губернію – династично-адміністративну правонаступницю давньоруського Поля та «русько-литовської» Подолії, спочатку, навіть на тлі польського повстанського руху, дотримувалася функціональної спадкоємності.

З 1799 р. по 1814 р. у поезуїтських Мурах працює повітова школа, що на поч. XIX ст. займалася деякими ремонтами (1807 р. – під дуже випуклою стіною поезуїтського кляштору (там де склади) було встановлено підпору (в описі 1809 р. зазначається потреба ще однієї підпори). Постійної уваги вимагали дахи всіх будинків, і якщо для давнього кляштору достатньо було щорічного невеликого лагодження, то в решті приміщень дахи мали згнилий гонт. В костюлі склепіння загрожували падінням, особливо над хорами і в

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ Заступник начальника відділу управління майном Л.В. Фібровська

каплицях. Внутрішні приміщення в усіх поєзуїтських будівлях також потребували ремонту. У найгіршому стані знаходився брамовий флігель, деякі приміщення котрого на 1808 р., заледве розпізнавалися як «знаки кімнат». Під його північною стіною поліція і магістрат без відома школи в грудні 1806 р. дозволили євреям збудувати крамнички. Відтак невдовзі виникла потреба в кам'яній підпорі для цієї стіни. Сильно пошкодженим був також мур з боку міста та Поєзуїтської юридики. Останній 18 травня 1808 р. почав хилитися більше, як на 1 лікоть. Щоб не допустити до його падіння, було використано замість підпор 14 дощок зі складу, знятих раніше з даху каплиці»).

В 1814 р. в Мурах було відкрито губернську польську гімназію з 6-ма класами та двома підготовчими, а директором був призначений канонік Мацеїонівський з ордера піарів.

Будинки Мурів тоді були дуже запущені, і тому для роботи гімназії було зроблено ремонт – новий дах, влаштовано бібліотечну залу, очищення території двору від бруду та гною, посаджено садок, влаштовані колодязі.

Приміщення монастиря настільки великі, що в них на той час вмістилося 14 класів та 30 кімнат для службовців, а крім того, тут містилася тюрма та казначейство і розпочинається тривалий занепад вінницьких Мурів.

В 1832 р. внаслідок польського повстання (1831р.) Подільську гімназію закривають, у Мурах розміщується чоловіча (російська) гімназія, однак після її переведення в 1847 році до Білої Церкви, поєзуїтські приміщення перетворюють на військові й інші заклади та склади російського військового гарнізону. В дослідженнях П. А. Ричкова є посилання на комплекс документів 1838 року, котрий не лише проливає світло на тогочасний стан поєзуїтського колегіуму, але й дає певні підстави для висновків щодо архітектури косяголу попереднього періоду, а також класицистичних новацій в архітектурі окремих будівель. Походження цього комплексу документів, судячи з факту зберігання справи в окремому фонді Воєнно-ученого архіву РДВІА, пов'язано, без сумніву, з певними намірами російського воєнного відомства стосовно цього об'єкту. На усіх кресленнях стоїть підпис «архітектор Мельниковъ», хоча точно визначати статус цього підпису, на жаль, не вдалося. І за архітектурною стилістикою об'єктів, і за почерком підпису, і за біографічними даними – все вказує на особу відомого представника російського класицизму – Авраама Івановича Мельникова (1784 – 1854 рр.), хоча в монографічному дослідженні, присвяченому цьому російському майстру, його стосунок до Вінниці не зафіксовано. До того ж написи на кресленнях виконані явно іншою рукою.

В цей комплекс документів входить шість аркушів: схематичний генплан, плани поверхів, фрагмент дворового фасаду та розріз поєзуїтського колегіуму.

1855 року, під час Севастопольської кампанії, місто відремонтувало будівлі, в яких було розташовано військовий шпиталь. Але руйнування величезних будівель монастиря набуває швидких темпів.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
майном М. В. Цибровська

Та в 70-х роках ХІХ ст. Управління поліції мусить подати клопотання губернській владі про необхідність знесення південної частини будівлі монастиря від головного корпусу і до нинішньої вулиці Володарського, так як ця частина будинку почала загрожувати обвалом. Стародавні двохаршинні стіни двоповерхової споруди, де були розташовані келії ченців та інші приміщення, з великими труднощами були знищені.

В 80-х роках ХІХ ст. територію монастиря було зайнято військовими частинами, які містилися до 1892 року.

В 1891 р. обвалилася стіна мурів з боку головного фасаду костьолу. Коли розбирали руїни та викопували землю для підпірної стіни, було знайдено на глибині 1,5 метрів нижче двору монастиря велику кількість кісток: це могли бути рештки загиблих вояк, яких було убито під час оборони Мурів та поховано під стіною.

Запущені та занехаяні всяким брудом будинки монастиря зробилися джерелом інфекції, звідки поширювалися холерні епідемії 1892 р. та 1893 р. Військові частини з Мурів були виведені.

З цього часу будинки продовжували руйнуватися, навколишні мешканці поступово розбирали груби, знімали двері, вікна, підлоги. Щоб припинити подальше руйнування будівель Мурів, в 1901 році незначну частину приміщень було відремонтовано і передано навчальному закладу та пожежній команді міста, яка тимчасово тут містилася.

Поновлення споруд монастиря почалося тільки в 1907 році, коли було вирішено розмістити в приміщеннях монастиря чоловічу гімназію. Спроби польської громади повернути костьолу його призначення зазнали невдачі, натомість російська адміністрація заходила розробляти плани перебудови його в православний собор. В 1908 р. цивільний інженер – міський архітектор Григорій Артинов розробив навіть в дусі неокласицизму відповідний проект, але до його реалізації справа так і не дійшла.

На початку ХХ ст. під час реконструкції вулиці Поштової (Соборної) було відкопано нижній поверх під костьолом з боку головного фасаду, де колись знаходилась крипта. В той же час були влаштовані металеві сходи та ганок для входу до костьолу. Коли розчистили від землі приміщення, відкрилися підземні ходи з боку центральної вулиці. Цей хід розібрали, у влаштованому цокольному поверсі були в прорізах ходів вставлені вікна, а в приміщенні влаштували гімнастичний зал, коридори та роздягальні.

Протягом березня 1911 р. – серпня 1912 р. на реконструйованих південно-східних та південних підмурках поєзуїтських споруд, згідно з проектами Григорія Артинова, «виросла величезна триповерхова будівля міських гімназій: третій поверх його зайняла чоловіча гімназія, другий – жіноча, а перший пішов під службові приміщення», було зазначено у нарисі «Вінницькі Мури як джерело освіти в краї» (1913) за псевдонімом *Омікрон*, що належав, вірогідно, Миколі Оводову.

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

*Заступник начальника відділу управління
майором Л.В. Цибровська*

У 1920 р., 23 вересня за наказом Подільського губернського революційного комітету головний корпус Мурів передано губернському архівному управлінню та Вінницькій філії Всенародної бібліотеки (ВБ) при Українській академії наук(УАН).

У 1921 р. 7 березня у вінницьких Мурах при ВБ УАН відкривається читальня у складі відділу україніки(із виділенням у 1926 підвідділів регіонів України, Т.Шевченка, І.Франка), відділу історії революції і відділу мистецтва; наприкінці 20-х рр. бібліотека Вінницької філії ВБ при ВУАН нараховувала до 200 тис. книжкових видань без урахування газетно-графічного відділу.

З митою завоювання симпатій в українського населення Вінниці нова влада зробила тоді ж крок назустріч віруючим – 8 грудня 1920 року вона зареєструвала статут Вінницької Православної Парафії при Казанській церкві, а 24 жовтня 1924 року статут Свято-Казанської общини української православної автокефальної церкви і виділила північну частину згадуваної вище старовинної будівлі під Свято – Казанський собор, який проіснував до жовтня 1938 р.

У 1939 році всі площі були передані обласному архіву.

Під час німецько-фашистської окупації 1941-1944 рр. та з 1944 по 1947 рр. у будівлі «Мури» знову знаходиться Казанський собор. Одночасно у ній розміщувався й архів, який у роки війни не функціонував.

Після війни радянська влада знову ж таки передала приміщення монастиря у користування архівному управлінню. Стан будівлі костюлу був жахливим, тому приміщення довгий час залишалися порожніми. І лише у 1973 році його відремонтували та пристосували під архівосховище.

З 1950 по 1973 рік приміщення сутерену (в цокольному поверсі) знову виконувало функції навчального закладу, правда цього разу вони використовувалися спортивним товариством «Динамо».

У 1973 році будівля повністю передана архіву.

Із шести основних споруд єзуїтського монастиря, які ще існували в середині ХІХ ст., до нашого часу частково збереглися лише три: костюл, частина приміщень колегіуму та флігель в південно- західному куті з баштою, який передані у користування Вінницького краєзнавчого музею.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
м. Вінниця Л. В. Цибровська

11. Відомості про сучасний стан об'єкта:

<p>Розташування об'єкта і його роль у навколишньому середовищі</p>	<p>Комплекс «Єзуїтський монастир» розташований в центральному історичному ареалі (Середмісті) Вінниці, поруч із спорудами «Домініканського монастиря». Обидва монастирі, оточені мурами та баштами по кутах, стали головною новоміською фортифікацією. Цей комплекс був першим мурованим архітектурним витвором Вінниці і увійшов в історію під назвою «Мури». Так у центрі міста утворився двоєдиний охоронний комплекс сакрального призначення, що є досить незвичним і навіть унікальним явищем в історії монастирського будівництва на українських теренах. Північний фасад костьолу формує периметральну забудову вул. Соборної і в навколишньому середовищі відіграє роль акцентного об'єкту. Будівля костьолу на даний час є одним із формуючих композиційних елементів площі Т.Шевченка (колишня Музейна площа). Підходи до пам'ятки організовані з вулиці Соборної і з західної сторони площі.</p>
<p>Ландшафт</p>	<p>Територія «Мурів» сформувалась на вигині правого берега р. Південний Буг на високому пагорбі з крутими схилами. Сама територія слабо пересічна з основним ухилом рельєфу у південно-східному напрямку (до вулиць Монастирської і Шолом-Алейхема). Комплекс «Єзуїтський монастир» розміщений в східному напрямку відносно всієї території, дещо в пониженій її частині. Перепад рельєфу між площею Т. Шевченка та спорудою костьолу становить від 1,0 м до 1,8 м з ухилом в північному напрямку (в бік вул. Соборної), території розділені між собою підпірною стінкою. Східна частина дворової території костьолу відділена від міської забудови по вул. Шолом-Алейхема підпірними стінками та укосами. Перепад рельєфу становить майже 10 м. Західна та північна частина території костьолу благоустроєні і формують загальноміські простори. Надвірна (з боку колегіуму) та прилегла (вздовж східного фасаду) не одержала завершеного тривкого благоустрою, але засаджена листяними деревами, кущами, біля входів – газони і квітники.</p>
<p>Опис об'єкта</p>	<p>За функціональною типологією це споруда охоронного комплексу сакрального призначення.</p> <p>Габаритні розміри:</p> <ul style="list-style-type: none"> - довжина – 44,78 м - ширина – 36,57 м - висота – 19,7 м <p><i>Заступник начальника відділу управління майном Л. В. Цибровська</i></p>

- в т. ч. підземної частини – 5 м

Загальна площа – 2779,4 м²

Корисна площа – 1745,1 м²

Будівельний об'єм – 21862,7 м³

Розпланувальна типологія споруди: за типом – тринавний.

Костьол мурований, прямокутний в плані одноповерховий з підвалом, в якому колись містилась крипта, шестистовпний, з прибудованою зі сходу баштою – каплицею. Також прямокутна вівтарна частина (хори) фланкується з дещо вужчими приміщеннями сакристій, через які раніше забезпечувався безпосередній зв'язок з колегіумом.

Костьол перекрито склепінням, які частково втрачені над центральною навою.

Середня частина головного фасаду з боку вулиці Соборної вирішена у формі ризаліту, що оздоблений чотирма пілястрами, капітелі і бази яких мають доричний профіль. Пілястри підтримують карниз з високим фризом. Фронтон оздоблений аркою з простим за профілем архівольтом. Вхід та вікна оздоблені простими наличниками. Над входом розміщена півциркульна арка, франкована пілястрами. З обох боків арки розміщені ніші: в першому ярусі – з півциркульним завершенням, в другому – прямокутні. Перед головним входом з боку вул. Соборної двобічні чавунні сходи з металевим бар'єром.

Ліва та права частина цього фасаду прикрашені пілястрами. На першому поверсі розміщені великі глухі арки, на другому – прямокутні вікна з півциркульним завершенням. Фасад пошкоджений під час реконструкції в 1907 році.

Каплиця має таку ж стриману архітектуру, як і головний фасад. Це двоповерхова споруда, перший поверх якої вирішений просто без прикрас. Другий поверх оформлений пілястрами доричного ордера. Східний фасад має чотири пілястри, два других по три. Між пілястрами розташовані напівкруглі ніші або вікна. Каплиця з обох сторін увінчана фронтонами. Західний фасад костьолу спрощений, втратив первісне оздоблення і зараз являє потиньковані стіни без прикрас з маленькими прямокутними вікнами.

З південної сторони до костьолу примикають приміщення колегіуму, які сполучаються з приміщеннями першого поверху та підвалу за допомогою сходів.

Зовнішнє опорядження фасадів – штукатурка з подальшим фарбуванням фасадною фарбою.

ЗГІДНО З

ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління майном Опр. А. В. Цибульська

	<p>Внутрішнє опорядження стін та стелі водоемульсійне фарбування.</p> <p>Підлоги – дощаті, з лінолеумом та паркетні.</p> <p>Основний елемент декору інтер'єру – чергування пілястр з арочними отворами, які вінчаються широким карнизом зі складним профілем. Кам'яні печі не збереглися.</p>
<p>Перебудови, втрати й історичні нашарування</p>	<p>За своєю історією Єзуїтський монастир, в т.ч. і костьол, зазнав значних пошкоджень та руйнувань.</p> <p>З 1776 року (після скасування Єзуїтського ордену) по 1847 рік та із 1907 року по 1917 рік костьол з колегіумом використовувались під різні навчальні заклади. Після 1847 року приміщення були пристосовані під військовий шпиталь, а з 1880 року по 1893 рік в них розміщувались військові частини, які виселили після епідемії холери.</p> <p>У 1901 та 1907 рр. частина приміщень була відремонтована та реставрована і передана навчальному закладу. У 1920 р. будівля була передана губернському архівному управлінню і Вінницькій філії Всенародної Бібліотеки при ВУАН.</p> <p>У 1924 р. приміщення костьолу були пристосовані під Казанський собор, який проіснував до жовтня 1938 р., відновив свою роботу під час війни з 1941 по 1947 рр.</p> <p>З 1947 року костьол був переданий в користування обласному державному архіву. Частина приміщень з 1950 по 1973 рр. використовувались як спортзал спортивного товариства «Динамо».</p> <p>В 1973 році будівля повністю передана архіву.</p> <p>Питання щодо первісного архітектурного образу костьолу досі залишається неоднозначним, внаслідок суттєвих втрат і багаторазових перебудов, а також те, що не віднайдено жодного іконографічного джерела раніше середини ХІХ ст.</p> <p>За кресленнями 1632р. можна припустити, що первісний архітектурний задум костьолу був безтрансептною базилікою з високою головною навою та двома нижчими бічними. Основні засоби архітектурної виразності мали зосередитися на головному фасаді – північному, спрямованому в бік старої ринкової площі (зараз вул. Соборна). Така проста, однак досить виразна композиція, в різний спосіб почленована вертикальними та горизонтальними формами, доповнена скульптурною пластикою, здобула поширення в європейському храмубудуванні барокової доби, в т.ч. і інших єзуїтських</p>

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління майном *Л.В. Цибульська*

храмів, що споруджувались у першій половині XVII ст.

Об'ємно-просторове відтворення зовнішнього вигляду костюлу того періоду є гіпотетичним, припускаючи збудовані дві високі вежі в передній частині костюлу та третьої – над боковою каплицею, яка в минулому виконувала функції дзвіниці і спостережного пункту. Під час пожеж 1765 та 1778рр. ймовірно зруйновані. Будівля костюлу зазнала непоправної шкоди. Найсуттєвішою втратою стало руйнування циліндричного склепіння головної нави і в подальшому вірогідно спричинило влаштування плоского перекриття та згодом змінивши радикально його головний фасад.

Фасад костюлу, який існує сьогодні, з його класицистичними переробками, можна класифікувати як дисгармонійний первісному (гіпотетичному) архітектурному образу костюлу.

Послідуючі численні будівельні трансформації та ремонти, часті зміни функціонального призначення споруди, реставраційні роботи в 1907 р. наклали відбиток на стилістику фасадів костюлу. На головному фасаді помітні виразні класицистичні впливи, хоча нижня частина колишньої вежі має ознаки барокової пластики в зовнішньому опорядженні. Ці історичні нашарування, після безповоротної втрати первісного образу костюлу, можна класифікувати як доповнюючі, які зберігають вже сучасну, дещо дуальну архітектурну стилістику костюлу.

Західний та східний фасади втратили свою автентичність, і представляють рівні, потиньковані стіни, які без жодного виступу і карнизу піднімаються до самого даху. Каплиця, що прибудована до східного фасаду костюлу, відрізняється більш якісним оформленням, хоча і частково втраченого. Спостерігаються сліди невдалих відновлень. Приплюснуті фронти, стесані капітелі і бази пілястр частково втратили виразність первинного обліку.

Костюл був перекритий високим дахом із червоної глиняної черепиці з заломом. Ця характерна деталь не відновлена після реставрації 1907 р. Форма фронту зазнала певних змін. На даний час покрівля костюлу виконана з металочерепиці. В первозданному вигляді, судячи з архівних планів, вхідна група на головному фасаді була виконана в єдиному стилі зі всім комплексом.

На початку XX ст. (про це свідчить фамільний вензель Б. Львовича на кожній сходинці) при планувальному вирішенні вулиці Поштової (Соборної) при знятті ґрунту відкрилася цокольна частина костюлу і були влаштовані стилістично сторонні головному фасаду

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління майном *Л.В. Цибровська*

	<p>сходи. Коли розчистили від землі приміщення, відкрилися підземні ходи з боку центральної вулиці. Цей вхід розібрали, у влаштованому цокольному поверсі в прорізах ходів встановлені вікна.</p> <p>Всі наведені історичні нашарування і часткові зміни слід класифікувати як доповнюючі.</p> <p>Пристосування приміщень костьолу під архів негативно вплинуло на внутрішній простір споруди. Багаторусні стелажі в вигляді антресолей з виходом на них по масивних металевих конструкціях сходів повністю перекрили декоративні елементи інтер'єру приміщення зали.</p>
Наявність творів мистецтва та їх опис	Творів мистецтв не виявлено.
Опис території об'єкта	<p>Комплекс «Єзуїтський монастир» складний за планом. До прямокутного в плані об'єму костьолу з південного заходу зараз примикає Г-подібна монастирська споруда, в якій містились колегіум та келії. За фіксаційним планом єзуїтського комплексу у Вінниці станом на поч. XIX ст. (бл. 1809 р.) з фондів національного музею у Кракові (за публікацією проф. П.А.Ричкова) ця частина мала П-подібну конфігурацію. В 70-х роках XIX ст. східна частина монастиря (від костьолу до вул. Монастирської (Володарського) – двоповерхові стіни келій, які загрожували обвалом, були знищені. На цьому місці у 1911 р. збудовано нове приміщення жіночої гімназії. До нього під прямим кутом примикає Г-подібна споруда XVII-XIX ст. (келії) з бантою, де наразі розміщено краєзнавчий музей. На північному заході вздовж межі з «Домініканським монастирем» були розміщені класні кімнати з каплицею. На даний час на цьому місці розміщено Вінницький обласний художній музей.</p> <p>Споруда розміщена у щільній забудові з південної сторони зблокована з колегіумом, з західної сторони межує з площею Т. Шевченка, яка благоустроєна та відділена від споруди костьолу підпірною стінкою. На площі встановлений пам'ятник Т.Шевченку. З північної сторони існує головний вхід в костьол (на даний час використовується, як другий евакуаційний). Східна частина дворової території частково благоустроєна. Рослинність: газон, кущі, листяні дерева.</p>

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

*Заступник начальника відділу управління пам'яток
А.В. Цибровська*

<p>Загальна оцінка технічного стану об'єкта, дата, № акта технічного стану</p>	<p>Технічний стан споруди згідно «Акту стану збереження» від 28 грудня 2020 р. - задовільний. Будівля мурована зі змішаним типом перекриття. Ступінь вогнестійкості – III. Фундаменти під зовнішні стіни виконані з бутової кладки рваного гранітного каменю з вкрапленням кладки із цегли, під внутрішні стіни та стовпи – цегляні з вкрапленням бутової кладки. Зовнішні та внутрішні стіни – із кладки теракотової глиняної світлої цегли. Перекриття над підвалом, міжповерхові та горищне, окрім горищного перекриття над центральною частиною, із цегляних склепінь. Горищне перекриття над центральною частиною костюлу – по дерев'яних балках. Дах – із системи дерев'яних крокв. Покрівля – із металочерепиці.</p>
<p>Наявність інженерних мереж та інженерного обладнання</p>	<p>Опалення костюлу централізоване, від міських теплових мереж. В підвальному приміщенні розташований тепловий пункт. Припливно-витяжна вентиляція знаходиться в неробочому стані. Кондиціонування та рекультивація повітря відсутні. Водопостачання та водовідведення відсутні. Електропостачання (електроосвітлення) від міських електричних мереж.</p>
<p>Дата і № довідки про майнову цінність об'єкта, найменування організації, яка провела оцінку, вартість в гривнях</p>	<p>Майнова цінність не визначена.</p>

12. Перелік складових (для комплексу (ансамблю), визначного місця):

В комплекс «Єзуїтський монастир» входять наступні будівлі та споруди :

- Костьол (охоронний № 54/1) 1645 р.;
- Колегіум (охоронний № 54/2) 1630-ті роки.;
- Келії (охоронний № 54/3) середина XVIII ст.

ЗГІДНО З Оригіналом *Заступник начальника відділу управління майном* *Л.В. Цибровська*

13. Територія об'єкта:

Площа	0,33 га
Опис меж території об'єкта	з півночі – вул. Соборна з півдня – Колегіум зі сходу-міська забудова; з заходу – площа Т. Шевченка, Вінницький обласний художній музей.

14. Оцінка антропологічної, археологічної, естетичної, етнографічної, історичної, мистецької, наукової чи художньої цінності об'єкта:

Якості об'єкта, завдяки яким він набуває культурної цінності як пам'ятка	Є складовою частиною комплексу – пам'яток архітектури та містобудування національного значення «Мури» («Єзуїтський монастир», охоронний № 54, «Домініканський монастир», охоронний № 55), унікальний зразок обороно-сакральної архітектури на території України. Найдавніші споруди у м. Вінниці.
--	---

15. Зони охорони пам'ятки:

Організація-розробник науково-проектної документації	Науково-дослідний інститут пам'яткоохоронних досліджень (м. Київ).
Дата розроблення науково-проектної документації	2009 р.
Дата і номер документа про затвердження науково-проектної документації	Затверджено наказом Міністерства культури і туризму від 26.02. 2010 р. № 90/0/16-10 і погоджено Головою Державної служби з питань національної культурної спадщини 25.12.2009 р.
Короткий опис меж зон охорони із зазначенням площі кожної зони	Охоронна зона є частиною комплексної охоронної зони колишніх єзуїтського та домініканського монастирів в межах забудови протилежних частин вулиць П.Осипенко (нині – Мури), Володарського (сучасної Монастирської), Шолом-Алейхема та по проїжджій частині вул. Соборної. Суворий охоронний режим з обмеженням перетворенням фонових об'єктів і винесенням або художньою зміною (валоризацією) дисгармонійних об'єктів. Зона регулювання забудови навколо домінанти – Свято-Преображенського собору охоплює мисову частину Нового міста (центру м. Вінниці на правому

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМЗаступник начальника відділу управління пам'яток
Л.В. Цибровська

березі р. Південний Буг в межах вулиць М. Оводова (колишньої Козицького). Магістратської (1 травня) з частиною території ТЕЦ.

16. Наявність науково-дослідної та науково-проектної документації на об'єкт:

Найменування документації	Рік розроблення	Автор (організація)	Місце зберігання, інв. №
Ремонт, реставрація та виведення з аварійного стану будівлі Єзуїтського монастиря по вул. Соборній, 17 в м. Вінниці			
- попередні роботи	2005	Вінницький філіал НДІпроектреконструкція. м.Вінниця вул. Театральна, 29 науковий керівник Рекута О.С	Вінницький філіал НДІпроектреконструкція, 82/05
- комплексні науково-технологічні дослідження	2005	— — УкрНДІпроектреставрація. м. Київ	— —
- першочергові протиаварійні роботи	2008	Вінницький філіал НДІпроектреконструкція. м.Вінниця вул. Театральна, 29 науковий керівник Рекута О.С/	Вінницький філіал НДІпроектреконструкція, 138/08
-інженерно-геодезичні вишукування	2007	— — МПВП-«Інж-Агро»	Вінницький філіал НДІпроектреконструкція, 85/05
-інженерно-геологічні вишукування	2005		Вінницький філіал НДІпроектреконструкція,
-інженерно-геологічні вишукування	2007	МПВП-«Інж-Агро»	1595-2005 1596-2005 — — 1595-2007

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

*Заступник начальника відділу управління майном
О.В. Цибровська*

17. Дослідницькі й реставраційні роботи на об'єкті:

Найменування робіт	Рік проведення	Замовник	Виконавець	Підрядна організація
Ремонт будівлі після пожежі	1778	Не встановлено	Не встановлено	
Ремонт та реставрація будівлі після відселення військових частин та шпиталю	1901-1907р.р	Не встановлено	Не встановлено	
Ремонт, реставрація та виведення з аварійного стану Єзуїтського монастиря по вул. Соборній, 17 в м. Вінниці (першочергові – протиаварійні роботи)	2006-2007р.р	УКБ Вінницької облдерж-адміністрації, вул. Театральна, 15	ПБМ фірма «Сфера» м.Вінниця вул. Пушкіна, 9 офіс 14	

18. Основні джерела відомостей про об'єкт:

Археологічні матеріали	
Іконографічні матеріали	
Архівні матеріали	<p>Державний архів Вінницької області:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Фрагменти планів м. Вінниці 1795 р., 1798 р., 1837 р. на 4-х аркушах ; - Плани єзуїтського монастиря 1791 р., середина XVIII ст., 1632р., 1809 р., 1810 р., 1838 р. на 6 аркушах; - Фасади, плани поезуїтського костюлу (креслення арх. Г. Артинова, 1908 р.) на 3-х аркушах; - Поштові листівки, види м. Вінниці з «Мурами» на 3-х аркушах; - План частини будинків в «Мурах» для використання Вінницьким архівом, 1927 р., на 1 аркуші; - Копія креслень Єзуїтського монастиря за результатами обстежень, м. Київ, 1961 р., на 2-х

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління майном
Л. В. Губровська

	<p>аркушах;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Акт обстеження єзуїтського костьолу з метою можливості розміщення архівосховища від 17.03. 1972 р. на 1 аркуші; - Інтер'єри єзуїтського костьолу 1973 р. на 1 аркуші - Єзуїтський монастир в м. Вінниці. План, фасад «Памятники градостроительства и архитектуры СССР-К; Будівельник 1985-Т.ІІ - С» на 2-х аркушах. - Фрагменти фасадів поезуїтському костьолу (фото П. Ричкова) 1996 р. на 2-х аркушах.
Бібліографічні матеріали	<ol style="list-style-type: none"> 1. Памятники градостроительства и архитектуры Украинской ССР (т. 2). К., «Будівельник», 1985; 2. Памятники истории и культуры Винницкой области, вып. 8, К., 1990; 3. Біруля О. Архітектурна історія Вінниці. Вінниця, 1930; 4. Історія міст і сіл Української РСР. Т. Вінницька область. К., 1972; 5. Вінниця. Історичний нарис. Вінницьке книжково-газетне видавництво, 1964; 6. Секретарьов А. «Місто над Бугом. 400 років тому і по тому». Вінниця, ТОВ Антекс, 1999; 7. Малаков Д. В. «По Брацлавщине». М., «Искусство», 1982; 8. Ричков П. А. Українська архітектурна спадщина товариства Ісуса: Коротка антологія (Архітектурна спадщина України (т. 5). К., НДІТІАМ – ГОЛОВКІЇВАРХІТЕКТУРА, 2002; 9. Лопушинская Е. И. Историческая справка на памятник архитектуры 1610-17 гг. ИЕЗУИТСКИЙ МОНАСТЫРЬ г. Винница. К., АПМ Управления по делам архитектуры при Совете министров, УССР, 1949); 10. Царенко С., В. Козюк В. «Вінниця: погляд у минуле». К., «Оранта», 2008; 11. Омікрон. Вінницькі Мури – як джерело освіти в краї. Видання друге. Вінниця, ВМГО «Розвиток», 2010; 12. Паспорт пам'ятника історії та культури «Єзуїтського монастиря, Костьол », 1976 р.; 13. Тарутинова І. В. Памятник архитектуры XVIII века охр. № 55/3. Монастырские стены Доминиканского монастыря в г. Виннице. Башня и Муры. Том II. Книга 2. Историческая записка. К., 1990; 14. Ричков П. А. Архітектурний комплекс товариства Ісуса у Вінниці. Матеріали міжнародної наукової конференції «Єзуїтський комплекс у Вінниці крізь призму століть» (вересень 2010 р.). Вінницький обласний краєзнавчий музей;

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу спеціальних питань
І.В. Цибровська

	<p>15. Національна бібліотека Франції. "Delineatio Collegii Vinnicensis. Ostrogi fasta Augusti 8 die". 1632 р. Інв. № Hd-4, 183; . Інв. № Hd-4, 184;</p> <p>16. Російський державний військово-історичний архів, м. Москва (далі РДВІА), ф. ВУА, сп. 21819, а 1. "План города Винницы Брацлавской губернии". Кін. XVIII ст.;</p> <p>17. РДВІА, ф. ВУА, сп. 21528, ч. 5, а. 85. "План Подольской губернии поветового города Винницы". Кін. XVIII ст.;</p> <p>18. Вінниця. Історичний нарис. Вінниця, 2007;</p> <p>19. Вінницькі Мури. Погляд кризь віки: матеріали міжнар. наук. конф. «Єзуїтський комплекс у Вінниці кризь призму століть» 9–10 верес. 2010 р. Вінниця: Розвиток, 2011. 512 с.;</p> <p>20. <i>Grzebień L.</i> Encyklopedia wiedzy o jezuitach na ziemiach Polski i Litwy. Kraków: Wydawnictwo WAM, 1996. S. 747.</p> <p>21. <i>Poplatek J., Paszenda J.</i> Słownik Jezuitów artystów – Kraków: WAW. 1972. 6;</p> <p>22. <i>Vallery-Radot J.</i> Le recueil de plans d'edifices de la Compagnie de la Jésus conserve à la Bibliothèque Nationale de Paris. – Romae, 1960.</p> <p>23. <i>Zaleski St.</i> Jezuici w Polsce. T. 1-5. – Lwow. 1909-1906.</p> <p>24. РДВІА, ф. 349, оп. 8, сп. 1402. "План общего расположения строений упраздненного поиезуитского монастыря в г. Виннице Подольской губениии". 1838р. Підпис: Арх. Мельников.</p> <p>25. РДВІА, ф. 349, оп. 8, сп. 1404. "План нижнего этажа упраздненного поиезуитского монастыря в г. Виннице Подольской губернии." 1838р. Підпис: Арх. Мельников.</p>
--	---

19. До паспорта додаються графічні матеріали та фотофіксація:

Найменування	Кількість	Дата виконання	Виконавець
Графічні матеріали			
Фрагмент історико – архітектурного опорного плану м. Вінниці М1:2000	1	2007	
Схема генерального плану М1:500	1	березень 2021	Білоус І.В

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Заступник начальника Відділу управління майном
Л. В. Цибровська

Обміри: - плани підвального, 1-го та 2-го поверхів М 1:200	3	Квітень 2021р	Францева Л.А
- розріз1-1 М 1:200	1	Квітень 2021р	Францева Л.А
Фотофіксація			
Фото фасадів (північний, південний, західний, східний фасади каплиці)	4	Березень 2021	Білоус І.В
Фото загального вигляду	2	Березень 2021	Білоус І.В
Фото фрагментів	8	Березень 2021	Білоус І.В
Фото деталей	2	Березень 2021	Білоус І.В
Фото охоронних дошок, табличок	3	Березень 2021	Білоус І.В
Фото інтер'єрів	7	2021	Білоус І.В

Паспорт склав:

Посада та назва організації	Спеціальність, кваліфікаційний рівень	Прізвище, ініціали	Підпис	Дата складання
Директор ВФ інституту «НДІпроектреконструкція» Науковий керівник	архітектор	Котошук Н.О.		квітень 2021 р.
Головний інженер	інженер-будівельник	Вишневська Л.М.		квітень 2021 р.

Керівник органу охорони культурної спадщини

Начальник управління містобудування та архітектури Вінницької облдержадміністрації

Олександр РЕКУТА

ЗІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
культури та мистецтва Л.В. Цибровська

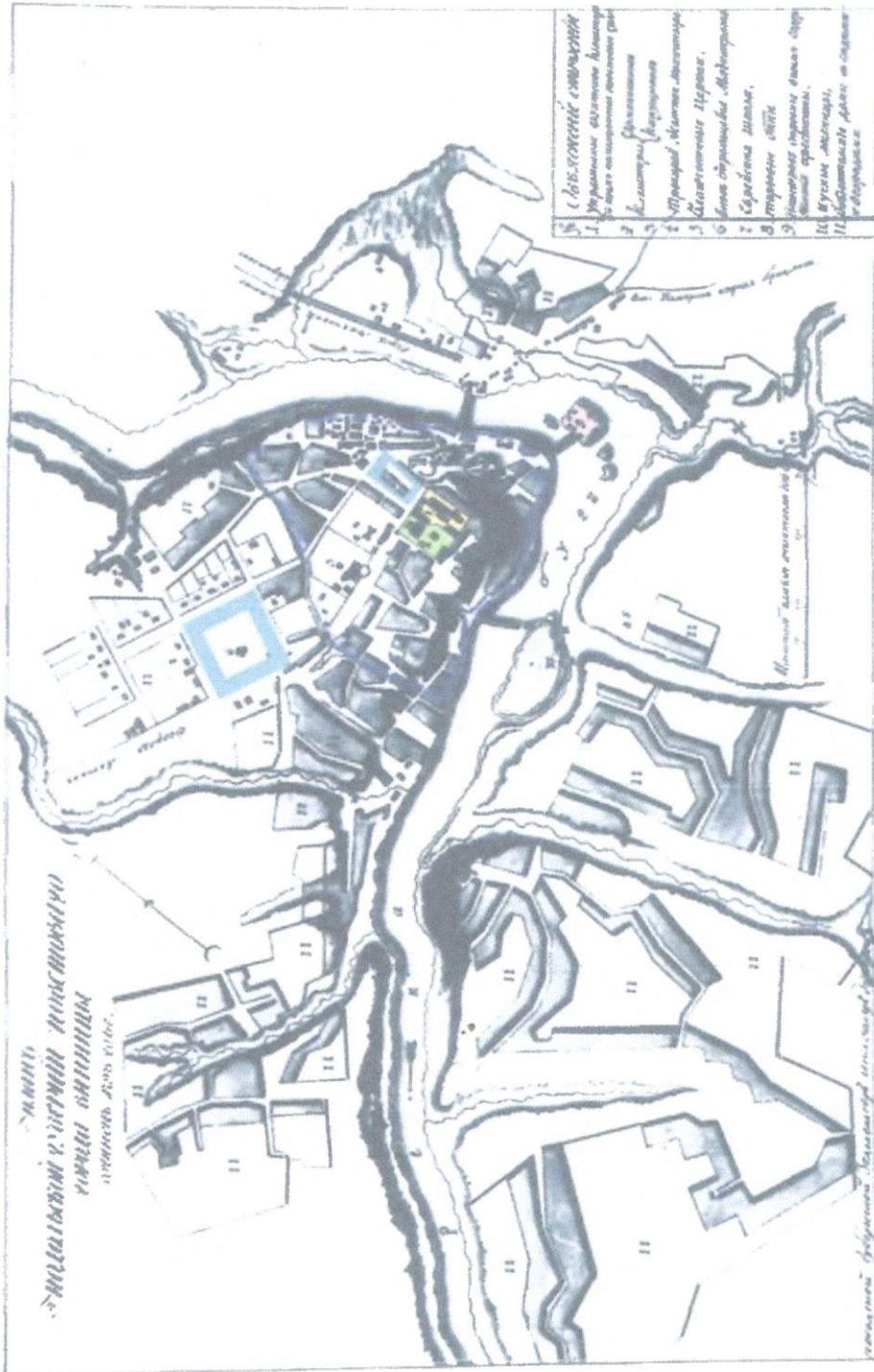

1. Поезуїтський і домініканський комплекси на фіксаційному «Плане города Винницы Брацлавской губернии». Кін.ХVІІІ ст. (1795 р.), (північ унизу). РДВІА, ф. ВУА, спр.21819, арк.1.

*Заступник начальника відділу управління
майстер М.В. Цибровська*

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

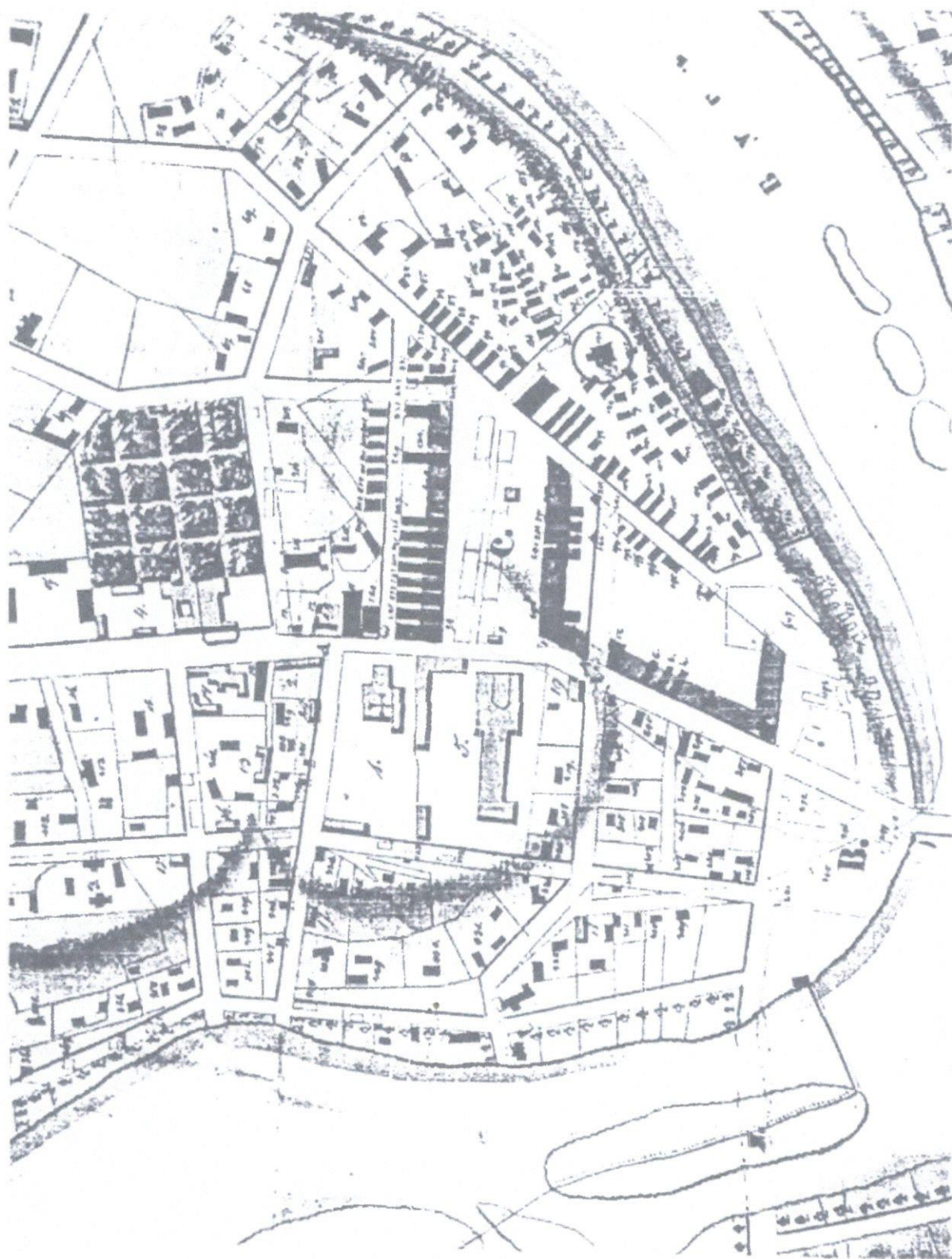

2. Єзуїтський комплекс на фіксаційній карті - «Плане Подольської губернії повітового города Винниці» 1798 р. РДВІА, ф. ВУА, спр.21528, ч.5, арк.85, (за публікацією доктора архітектури, професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу
майстрові А. В. Удбовська

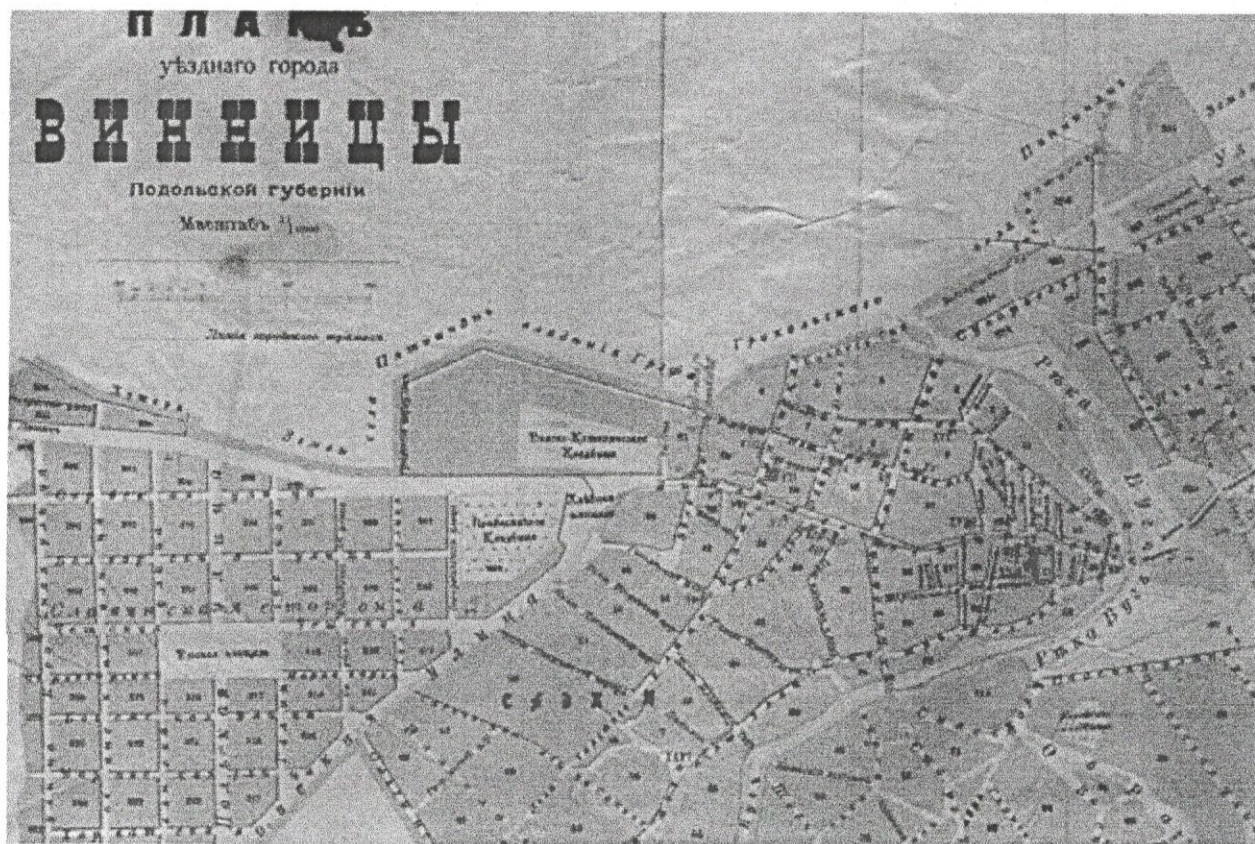
Управління

Фрагмент плану м. Вінниці, 1837 р.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

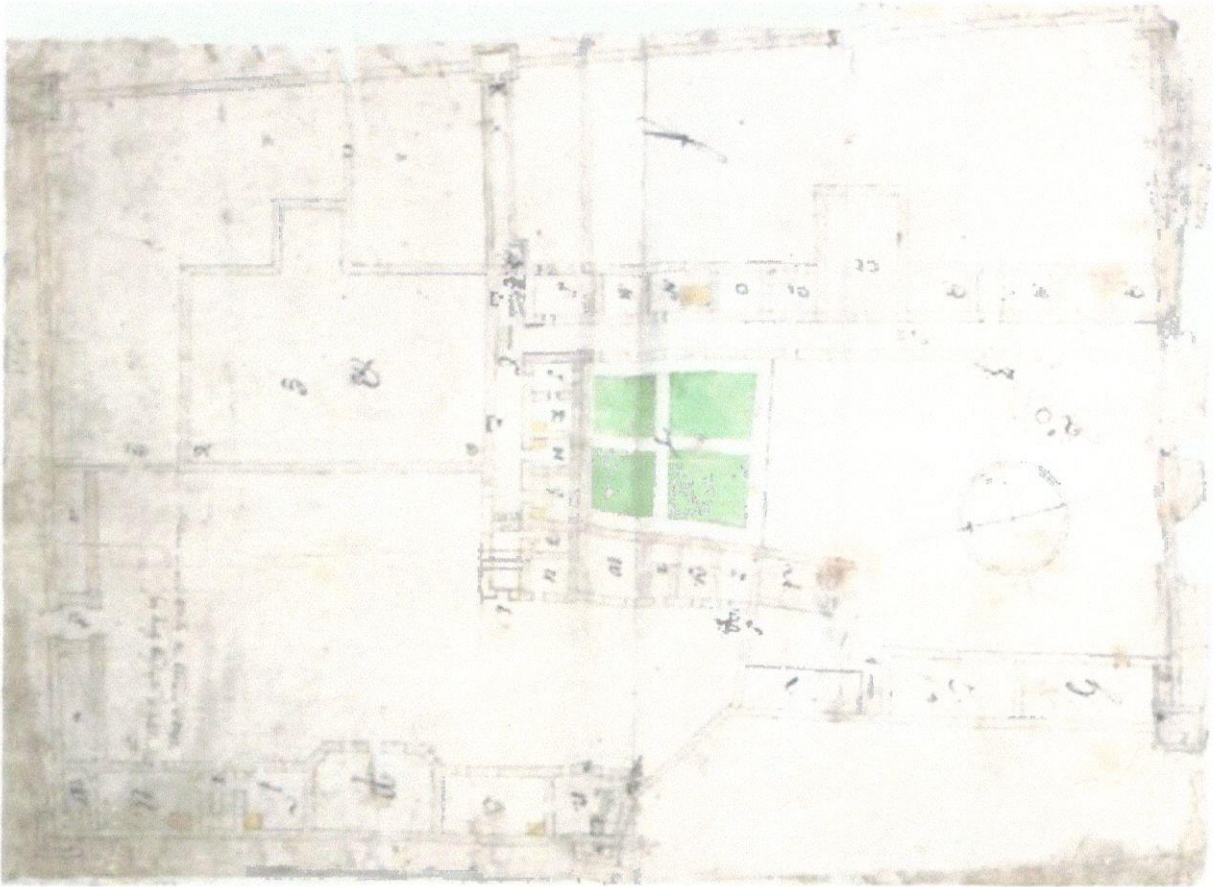
Заступник начальника Відділу управління
майном П. В. Губровська

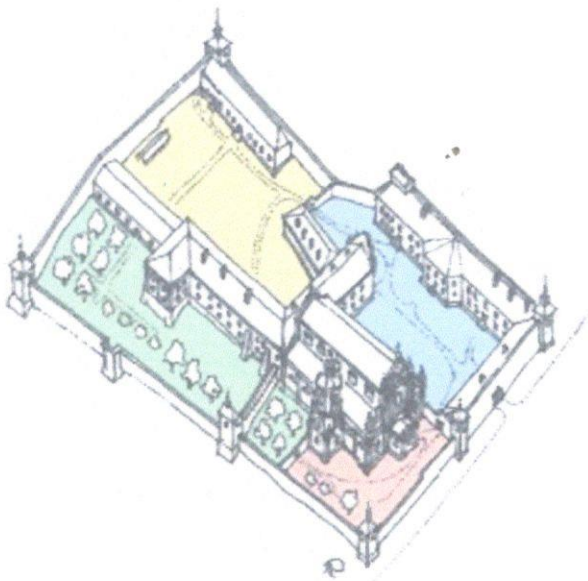
4. Фрагмент з «Плана уездного города Винницы Подольской губернии»
1913р. ДАВіО, ф.896, оп.1, сп

Заступник начальника Вишневу управління
майстер П.В. Цибровська

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

5. План позсуїтських Мурів бл. 1791 р. (північ унизу). З фондів ДАВіО, ф.844, оп.1, с.177.

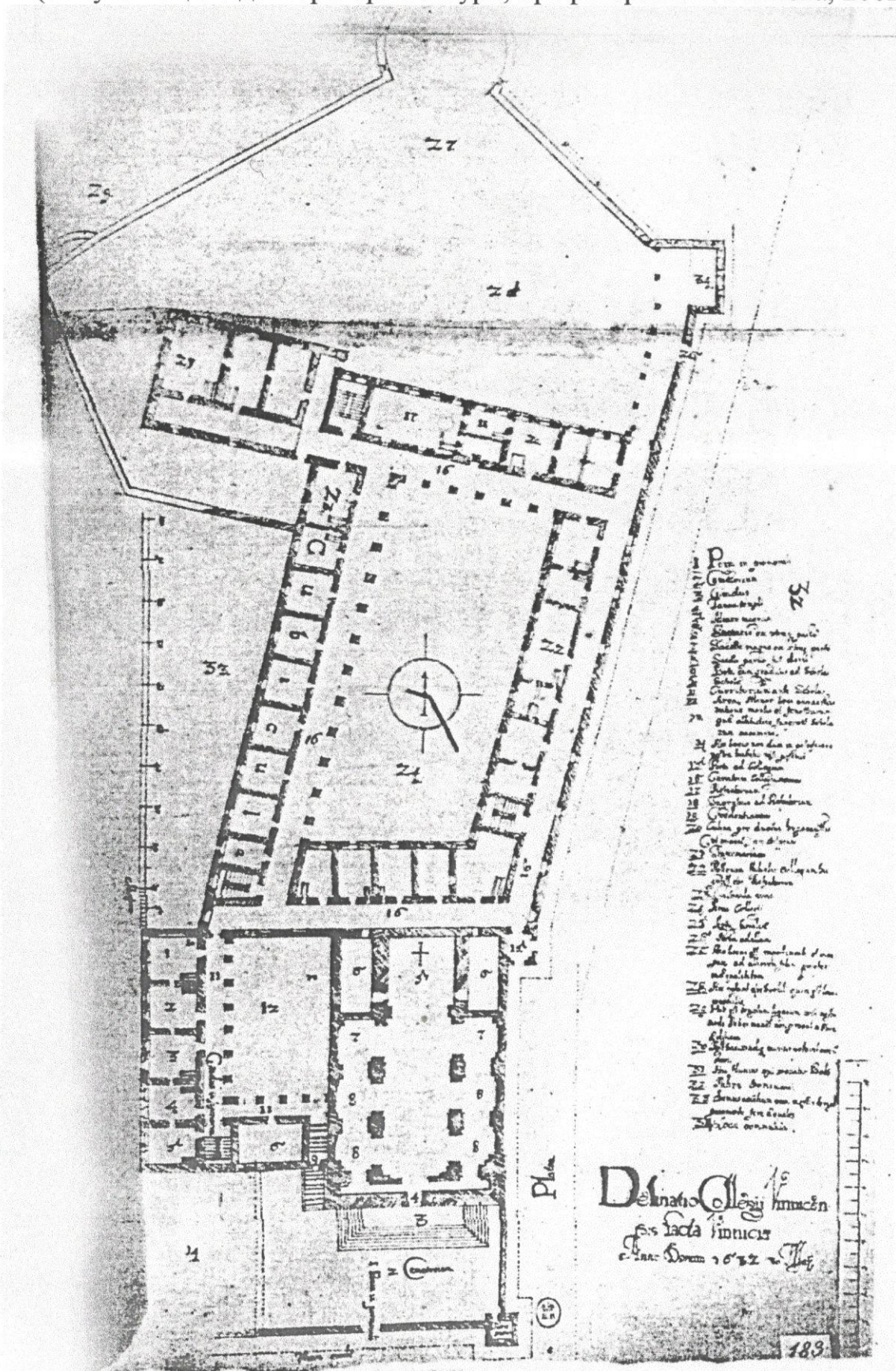
6. Загальний вигляд єзуїтського колегіуму станом на середину XVIII ст.

Гіпотетична графічна реконструкція П.Ричкова.

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Заступник начальника відділу управління
майном А. В. Цибровська

(за публікацією доктора архітектури, професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

7. Проектний план Єзуїтського колегіуму у Вінниці (перший варіант) 1632 р.

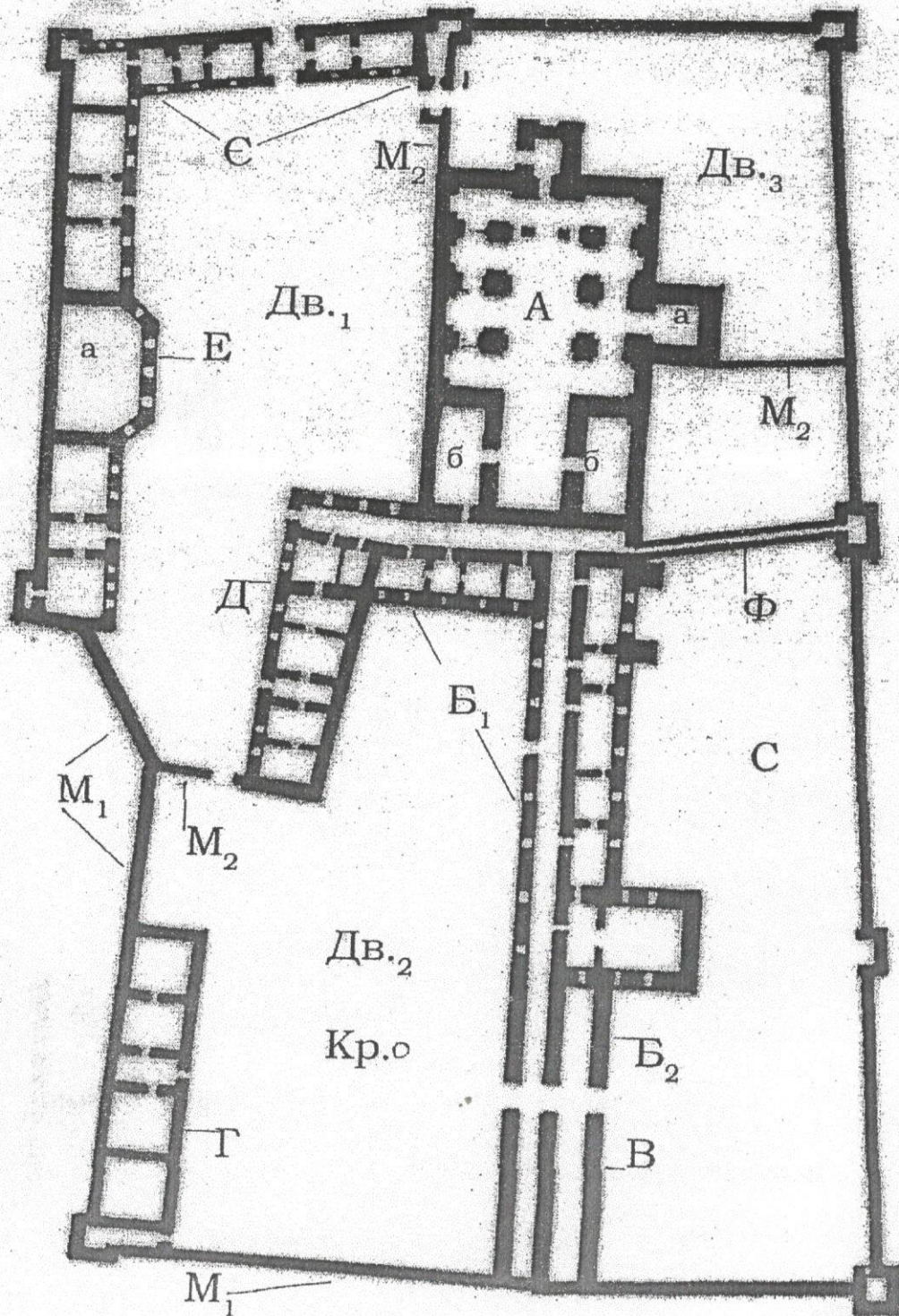
З фондів Національної бібліотеки Франції, м. Париж.

"Delinatio Collegii Vinnicensis facta Vinnicae Anno Domini 1632, 30 Maij".

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
майном А.В. Чудровська

Інв. № Hd-4, 183.

8. Фіксаційний план поезуїтського комплексу у Вінниці на початок ХІХ ст. (близько 1809 р.).

З фондів національного музею у Кракові (за публікацією доктора архітектури, професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління пам'ят-
ком А.В. Цибровська

ОПИС
(складений В. Колесник)

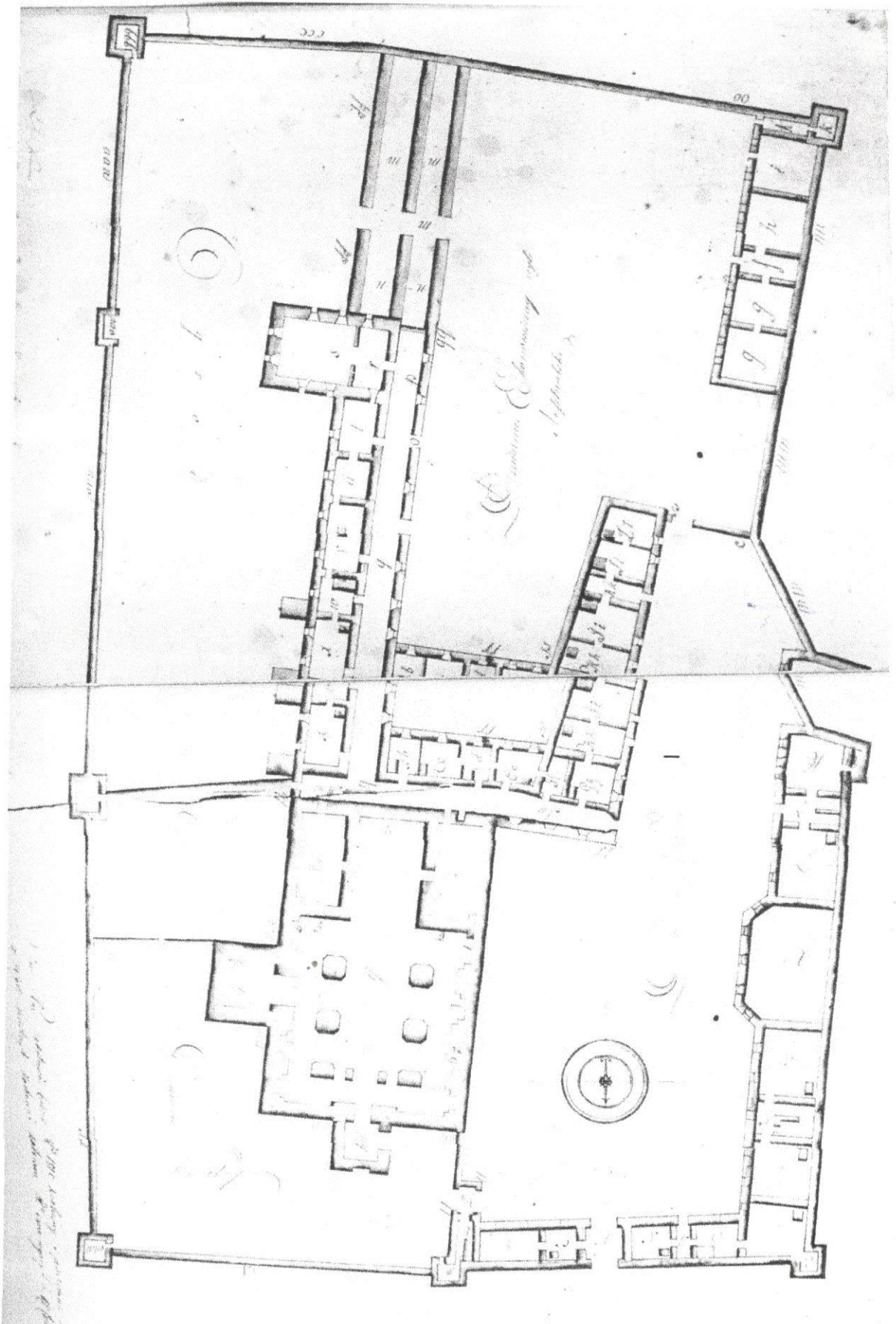
- А - Поезуїтський костюл.
а - Каплиця
б - Дві захристії.
- Б₁ - Поезуїтський кляштор (двоповерховий) - давні келії ченців, потім помешкання вчителів та учнівські станції.
- Б₂ - Склади.
- В - Недобудовані муровані стіни.
- Г - Двоповерховий будинок, у котрому утримували арештантів з кінця XVIII ст до 1816 р.
- Д - Одноповерховий флігель, в якому розміщувалося Вінницьке повітове казначейство.
- Е - Двоповерховий будинок, де знаходилися класні кімнати.
а - Недюча каплиця.
- Є - Брамовий флігель (двоповерховий).
- М₁ - Огороджувальні муровані стіни.
- М₂ - Внутрішні мури, котрі розмежовували двори.
- ДВ. - Двори: 1 - шкільний, 2 - арештантський, 3 - костюльний.
- С - Сад. Ф - Фундамент. Кр. - Криниця.

9. Опис до фіксаційного плану поезуїтського комплексу на початок XIX ст. (близько 1809 р.).

З фондів національного музею у Кракові. (виконаний ст. наук. спів. ВОКМ В. В. Колесник).

ЗІДНО
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника
відділу управління майном *Л. В. Грибровська*

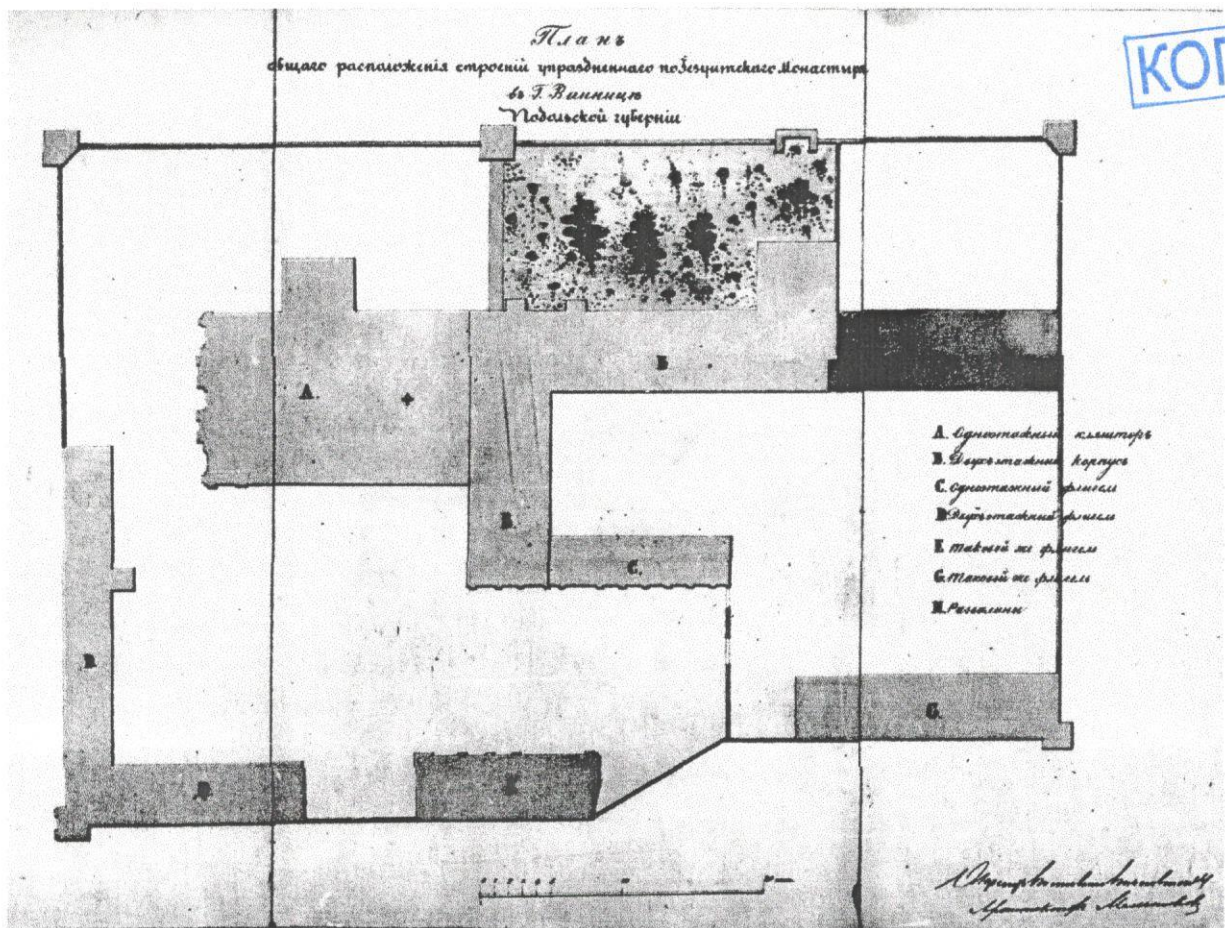

10. «План усадебного участка иезуитских строений в Виннице». 1810 р.-

ЦГИАЛ, ф. 733, оп. 36, д. д

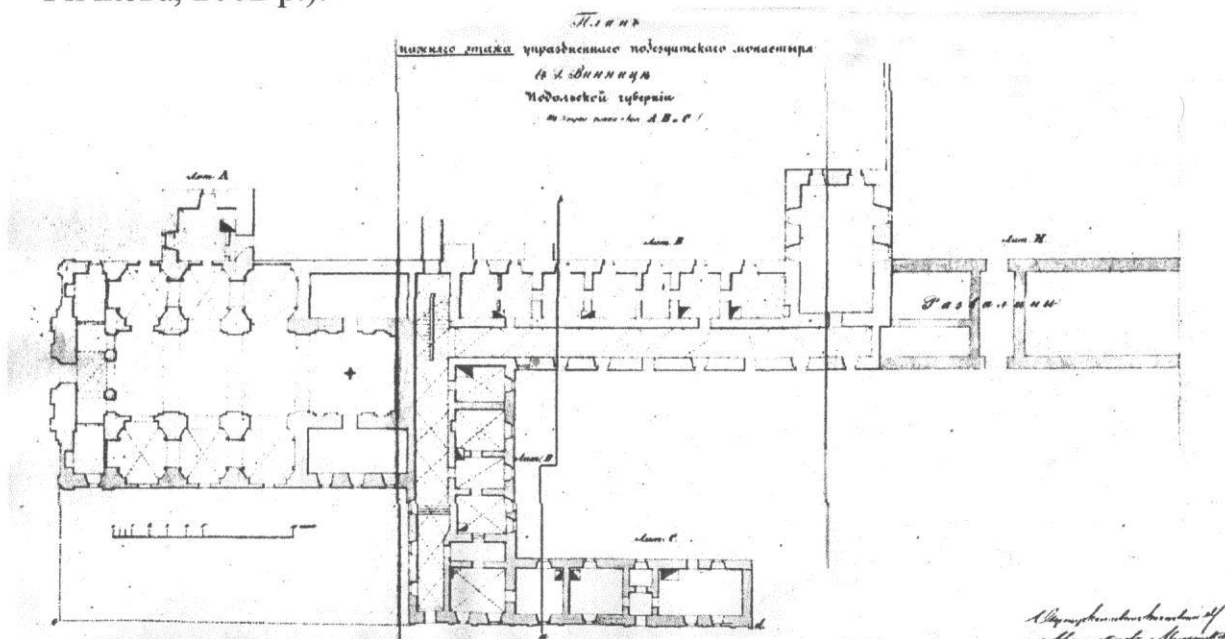
ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника Відділу управління
майном *В. В. Цибровська*

КОПИЯ

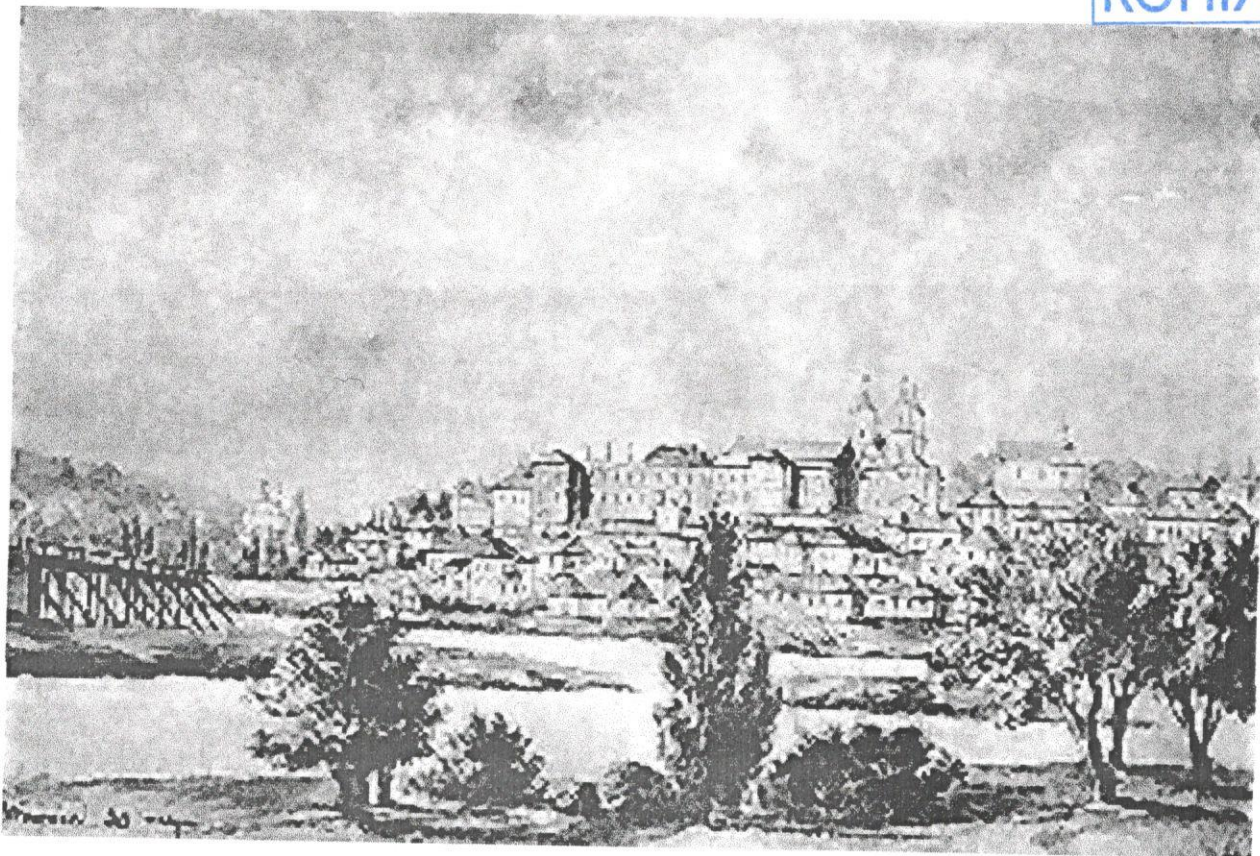
11. Генеральный план пещерського колегіуму. Фіксаційне креслення 1838 р.
 Підпис: Арх. Мельников.
 З фондів РДВІА (за публікацією доктора архітектури, професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

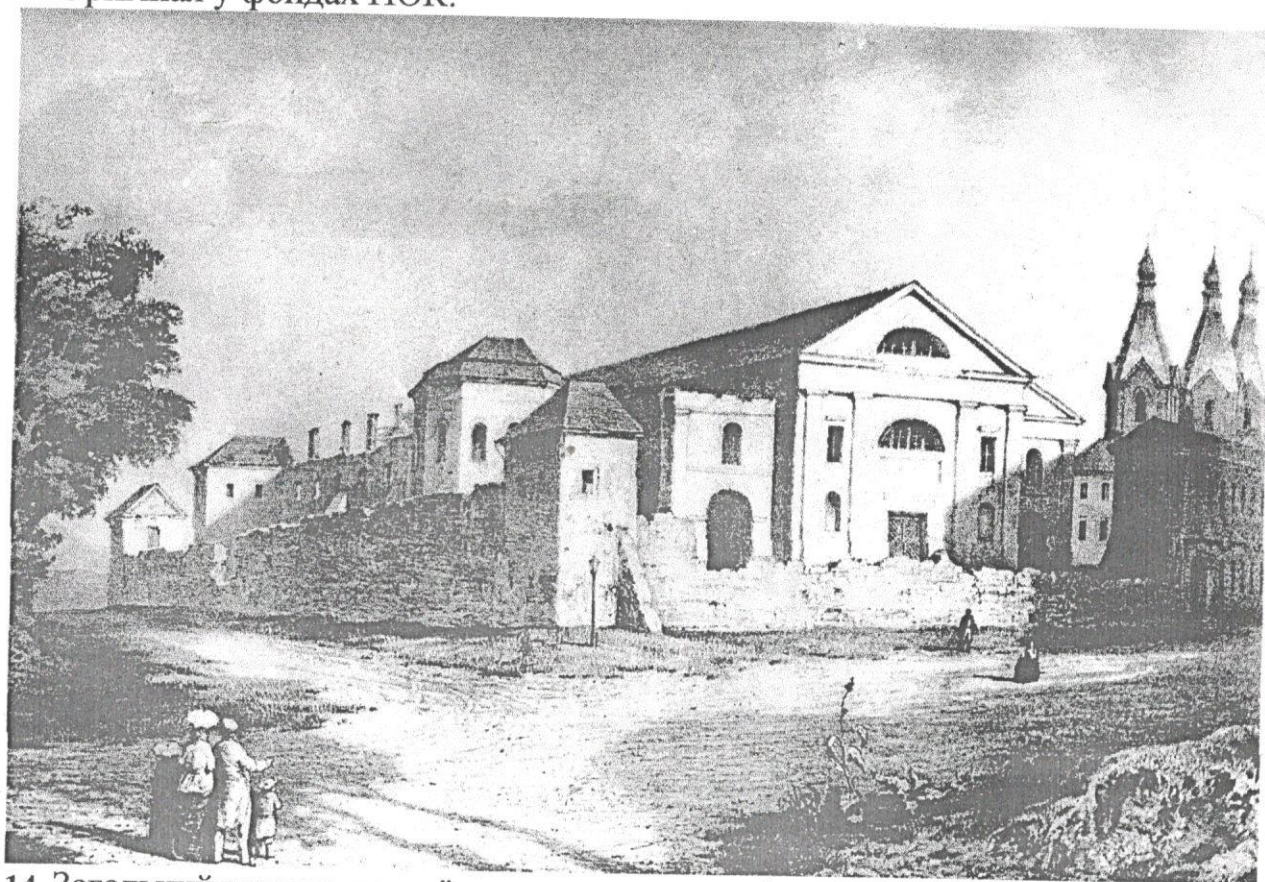
12. План нижнього поверху пещерського колегіуму. Фіксаційне креслення 1838 р. Підпис: Арх. Мельников.
 З фондів РДВІА (за публікацією доктора архітектури, професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

Заступник начальника відділу управління майном
Л.В. Чебровська

ЗГІДНО З
 ОРИГІНАЛОМ

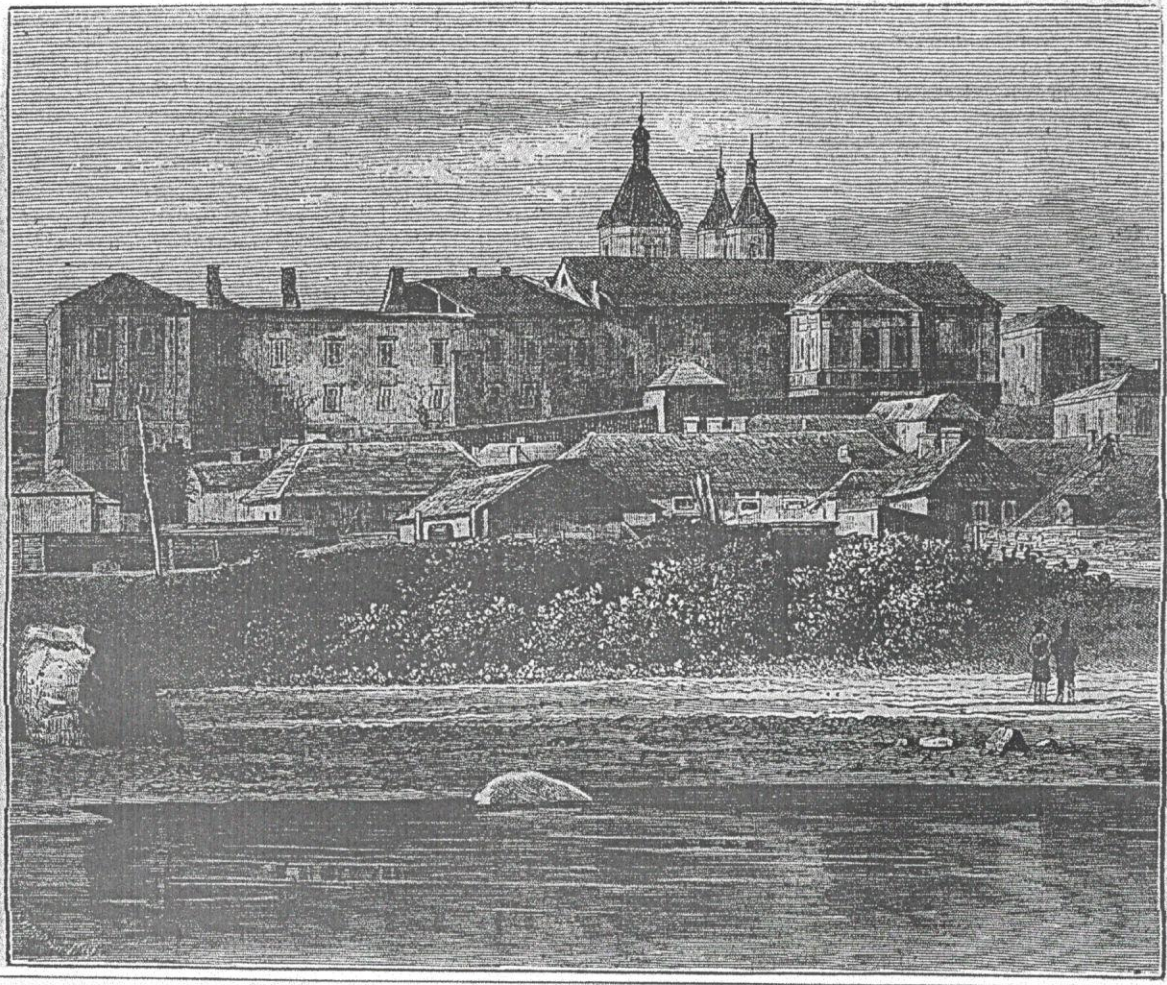
13. Загальний вигляд міста та «мурів» з лівого берега Бугу. Акварель Н.Орди. Оригінал у фондах НОК.

14. Загальний вигляд поєзуїтського костелу та фрагменту перебудованого по домініканського костелу. 1870-і роки. Літографія за малюнком Н.Орди.

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

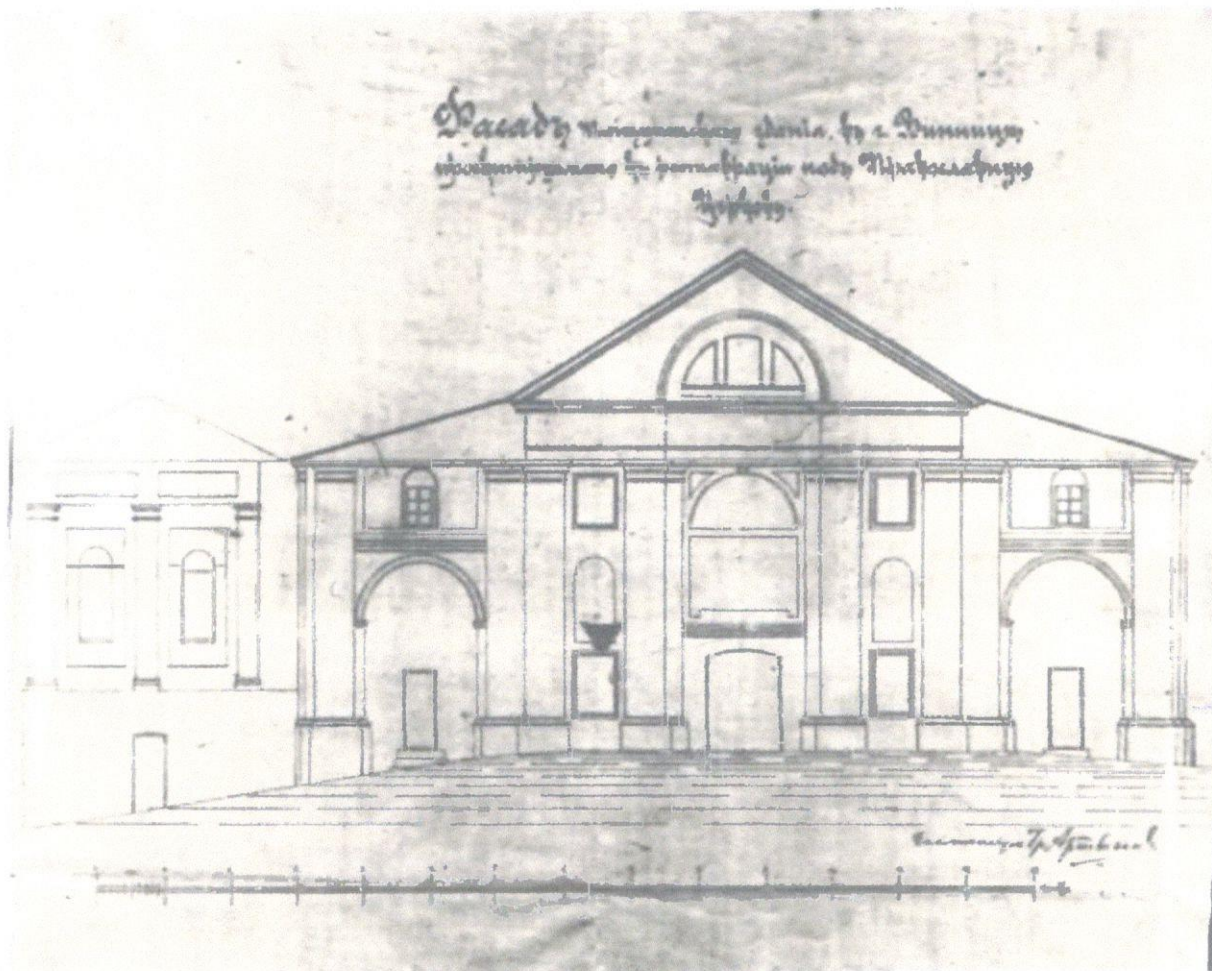
*Заступник начальника відділу упра Блітніл
кошійном [Signature] Я.В. Цибровська*

15. Загальний вигляд позсуїтського колегіуму зі сходу. Дереворит
худ. Хороманьського. 1880 р.
З фондів Національної бібліотеки у Варшаві.

Заступник на гальшиа відділу управління
майном *Л. В. Цибровська*

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

16. Головний фасад поезуїтського костелу. Фіксаційне креслення. 1908 р.
Інж. Г.Артинов.
ІЦДІАУ, ф.442,оп.660, спр. 103, арк.29.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

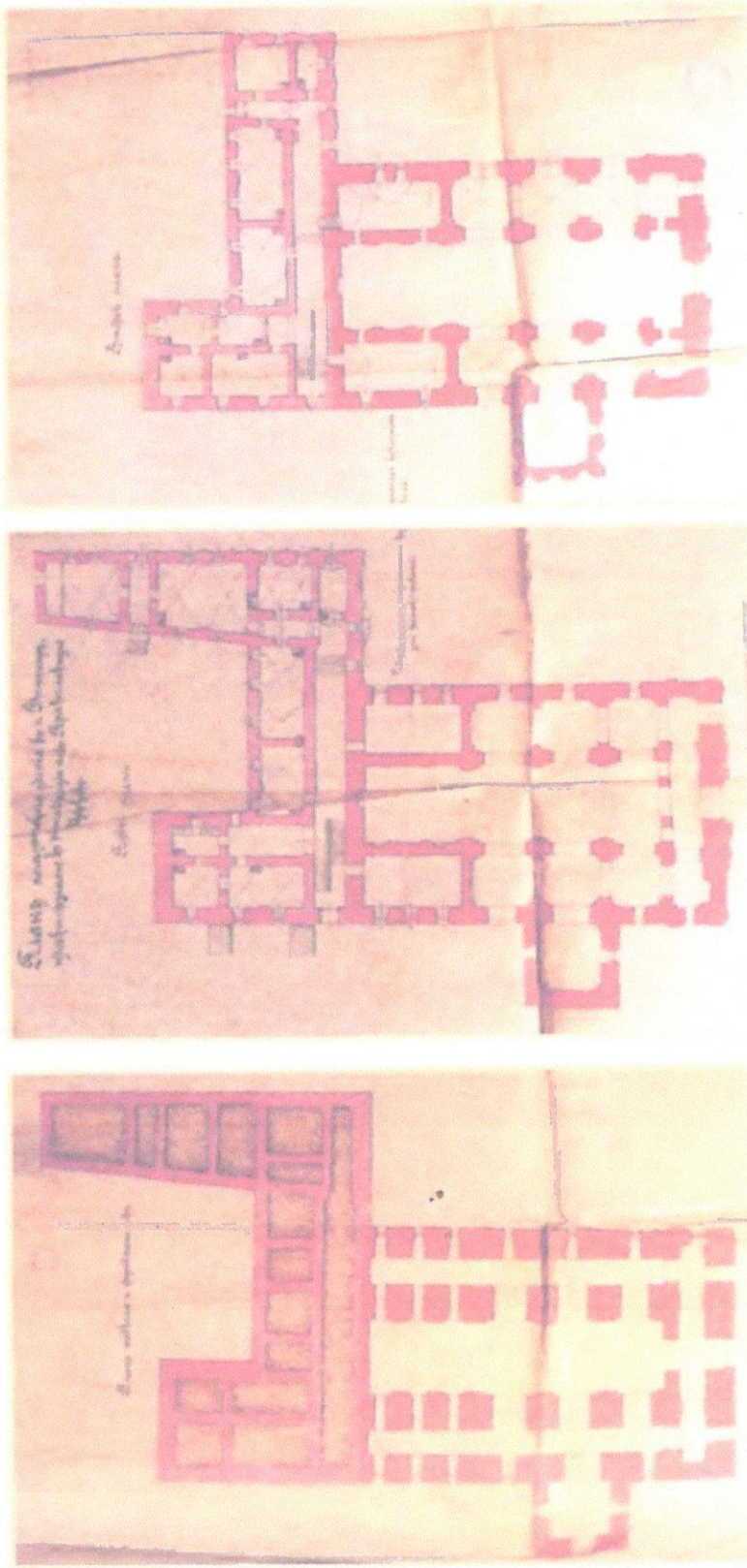
Заступник начальника відділу управління
майном *М. С. В. Удбовська*

17. Головний фасад поезуїтського костелу. Проектне креслення. 1908 р. Інж. Г. Артинов. Нереалізоване. ЦДАУ, ф.442, оп.660, спр. 103, арк.30.

Заступник начальника відділу управління
майном *Л. В. Цибровська*

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

18. План посезуїтської будівлі у Вінниці. Інж. Г.Артинов. 1908 р. У центрі – план першого поверху, праворуч – другого, ліворуч – підвалу і фундаментів. ЦДІАУ, ф.442, оп.660, спр. 103, арк.28.

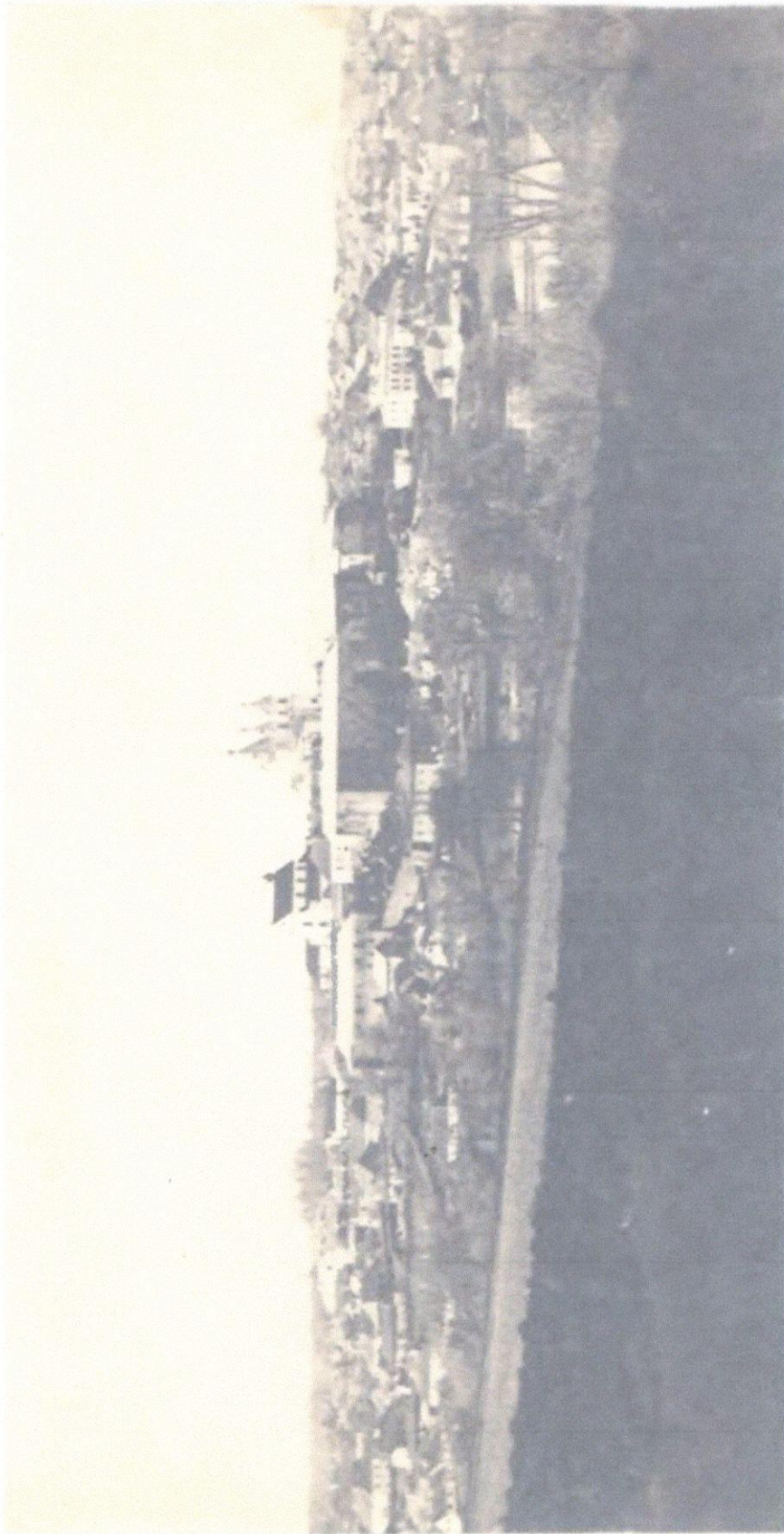
ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника Відділу управління
майном *Л. В. Цибровська*

19. Бувша іезуїтська колегія. Поштова листівка, кінець XIX – початок XX ст.
Видання Д.Швахмана, м.Вінниця. З фондів ВОКМ.

Заступник начальника відділу управління
майном *М* Л.В. Цибровський

20. Вид Вінниці з «Мурами» (фрагмент фото бл. 1900 р. з родинної збірки Лазовських, Польща. Знімок привезено у 2010р. В. Франчуком).

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника Відділу управління
майном *Л. В. Удбовська*

КОПІЯ

Вид с Замостья на город Винницу. Слева виден деревянный мост, замененный в 1902–1903 годах "Железным мостом".

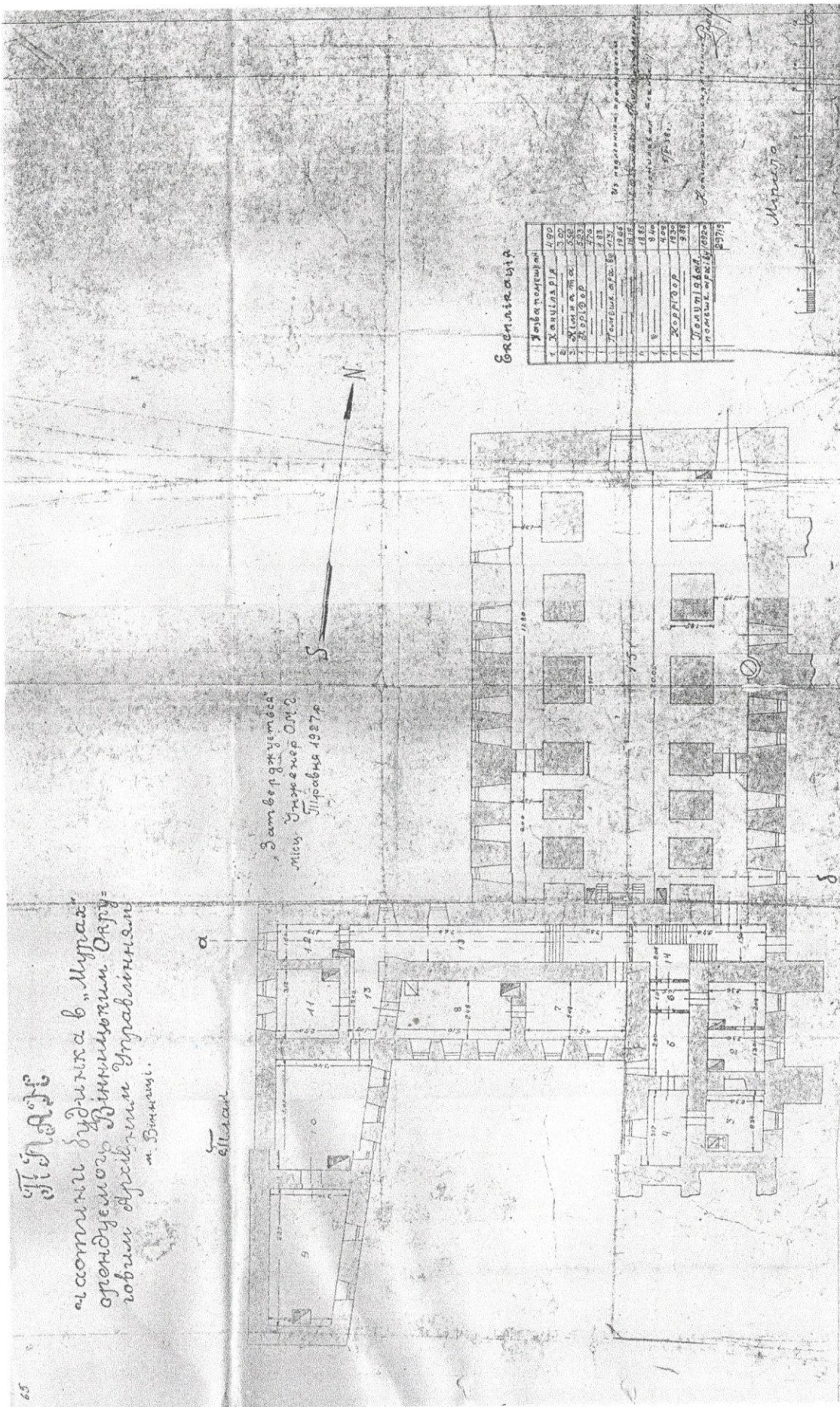
21. Вид на Вінницю. Копія фото (кінець XIX – початок XX ст. з фондів ВОКМ.) з машинописним текстом Брілінга Г.В. 1927 р.

22. Міська гімназія у «Єзуїтських мурах». Поштова листівка, бл. 1913р.
З фондів ВОКМ.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

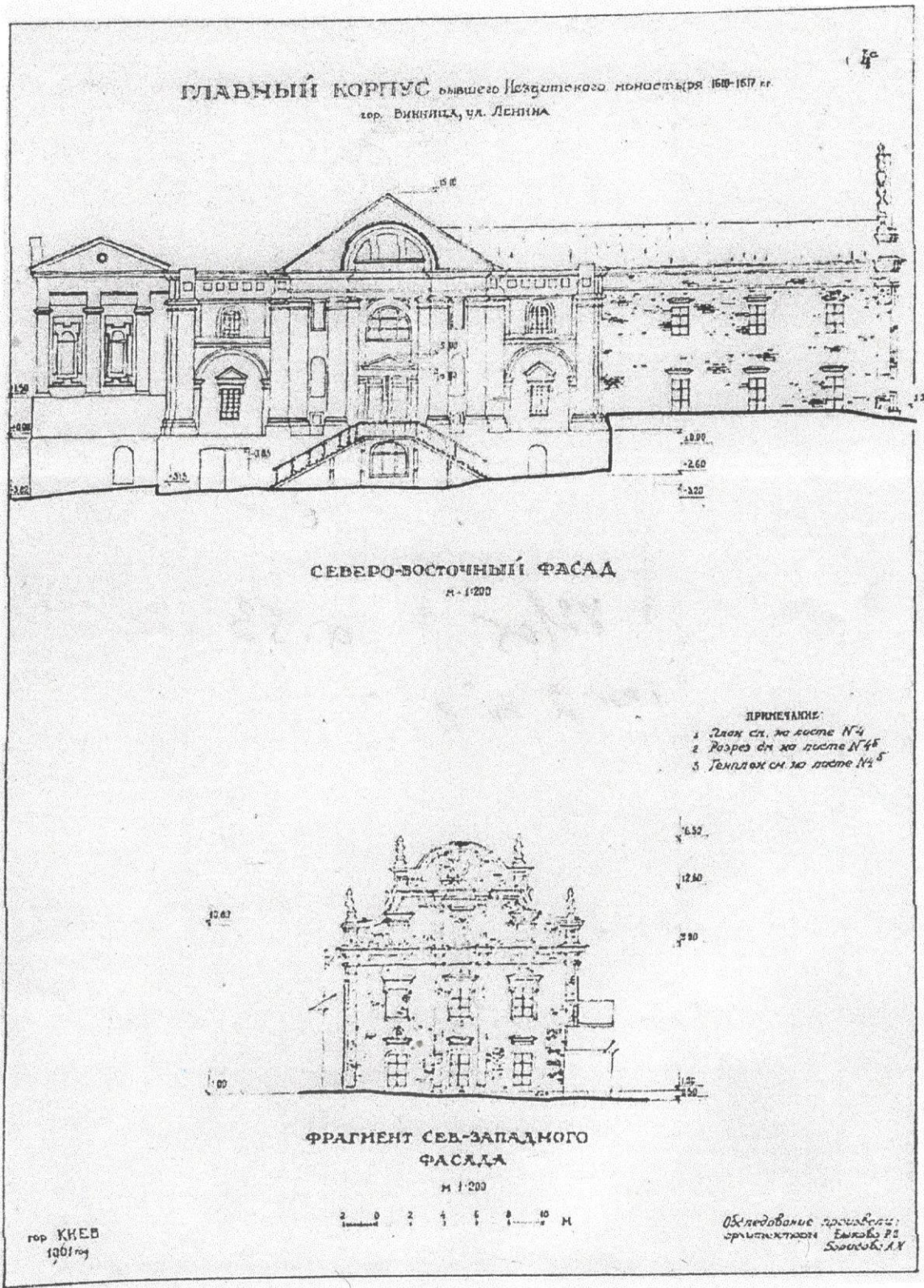
Заступник начальника відділу управління
майном Л. В. Цибровська

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

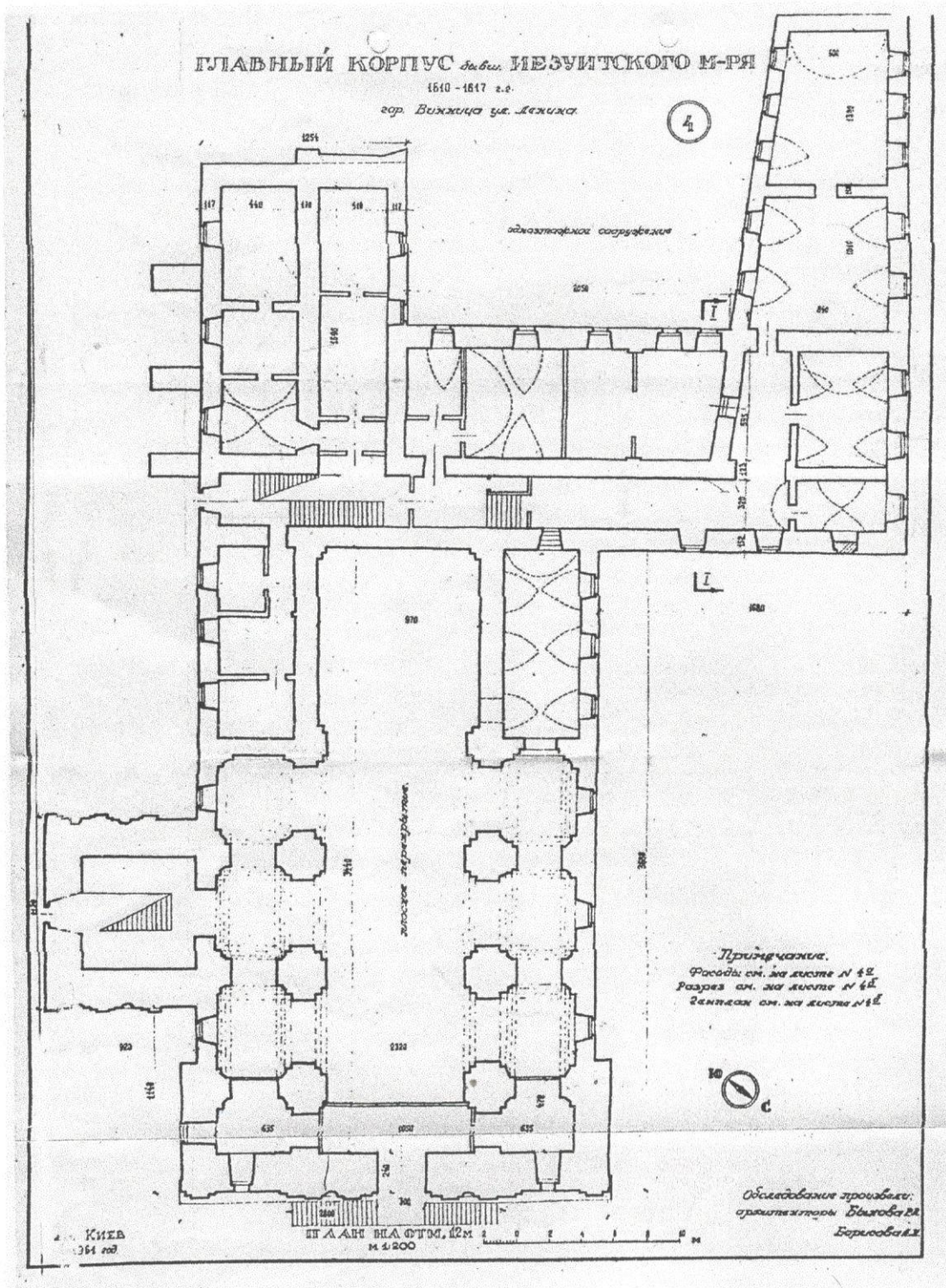
Заступник начальника
міс. майор *Л. В. Удбовська*
Відділу управ.

23. План частини будинку в «Мурах» для використання Винницьким Архівним Управлінням. 1927р. Копія виконана з оригіналу 05/V - 38р. З архіву ВФ «НДПроектреконструкція», З. №82/05. Т №1. стр.56.

24. Копії креслень фасадів Єзуїтського монастиря за результатами обстеження у 1961 р. Архітектори Бикова Р.Д, Борисова А.Н. (Республіканська спеціальна науково-реставраційна виробнича майстерня м. Київ).
З архіву ВФ «НДІпроектреконструкція», З. №82/05. Т. №2, книга 1.стр.12.

ЗГІДНО З Заступник начальника відділу управління
ОРИГІНАЛОМ майстра *Л.В. Цибровська*

25. Копія плану головного корпусу бувш. Єзуїтського монастиря за результатами обстеження у 1961 р. Архітектори Бикова Р.Д, Борисова А.Н. (Республіканська спеціальна науково-реставраційна виробнича майстерня м. Київ).

З архіву ВФ «НДПроектреконструкція», З. №82/05. Т. №2, книга 1. стр.13.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
майном Ш. А. В. Цибровська

А к т

14 марта 1972 г.

г. Винница

Мы, нижеподписавшиеся, инспектор по памятникам архитектуры Областного отдела по делам строительства и архитектуры тов. Маковийчук С. С. и заведующий домом физкультуры Областного Совета "Динамо" т. Чистяков П. П. произвели обследование спортивного зала общества "Динамо" для установления возможности реконструкции помещения с целью в нем размещения архивохранилища.

Спортзал размещен в помещении памятника архитектуры - бывшего костела Иезуитского монастыря 1617 года, находящегося под охраной государства. Согласно заключения Винницкого областного отдела института "Укржилремпроект" устройство 3-х железобетонных перекрытий в спортивном зале для приспособления его под хранения архивных документов потребует усиления фундаментов под колонны, пробивка гнезд и пазов, что может нарушить своды и другие конструкции, и главное - нарушит всю архитектуру памятника ХУІ ст.

Облгосархив своим письмом от 29/ІІ-1972г. в 90 настаивает на размещении архивохранилища в помещении бывшего костела с коренной перестройкой памятника архитектуры, что запрещено инструкцией о порядке учета, регистрации, содержания и реставрации памятников архитектуры утвержденной Советом Министров СССР.

Областной Совет "Динамо" остро нуждается в помещении спортивного зала для проведения спортивных занятий сотрудников УМВД и КГБ, а также для проведения спортивных занятий городской молодежи.

На основании вышеизложенного и учитывая заключение облотдела "Укржилремпроекта" считаем, что устройство архивохранилища с реконструкцией памятника архитектуры недопустимо. Это помещение может быть использовано только для спортивных или иных занятий не требующих перестройки.

О чем составлен настоящий акт.

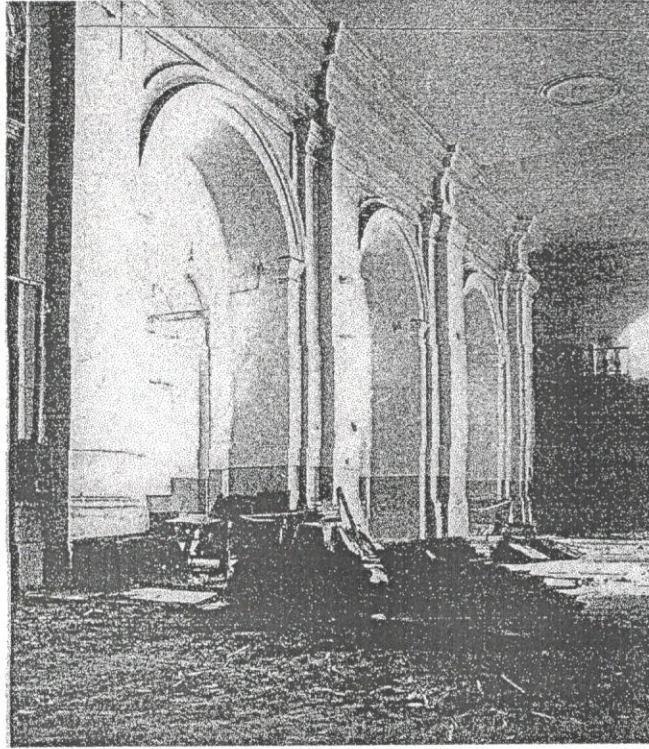
Маковийчук
Чистяков

/ С. Маковийчук /
/ П. Чистяков /

26. Акт про недопустимість влаштування сховища архіву в приміщенні Єзуїтського костьолу. Від 14 березня 1972р. Копія у зібраннях А.Ліпської (Вінниця). Вінницькі Мури. Погляд крізь віки. Матеріали міжнар.наук.конф. «Єзуїтський комплекс у Вінниці крізь призму століть» 9-10 вересня 2010р. ВМГО «Розвиток», 2011.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
майном *Л. В. Субботська*

27. Інтер'єр єзуїтського костьолу. Фото Лащенко, серпень 1973р.
Копія фото з колекції А. Ліпської (Вінниця).
З архіву ВФ «НДІпроектреконструкція», З. №82/05. Т №1, стр.80

28. Інтер'єр єзуїтського костьолу. Фото Лащенко, серпень 1973р.
Копія фото з колекції А. Ліпської (Вінниця).
З архіву ВФ «НДІпроектреконструкція», З. №82/05. Т №1, стр.81

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

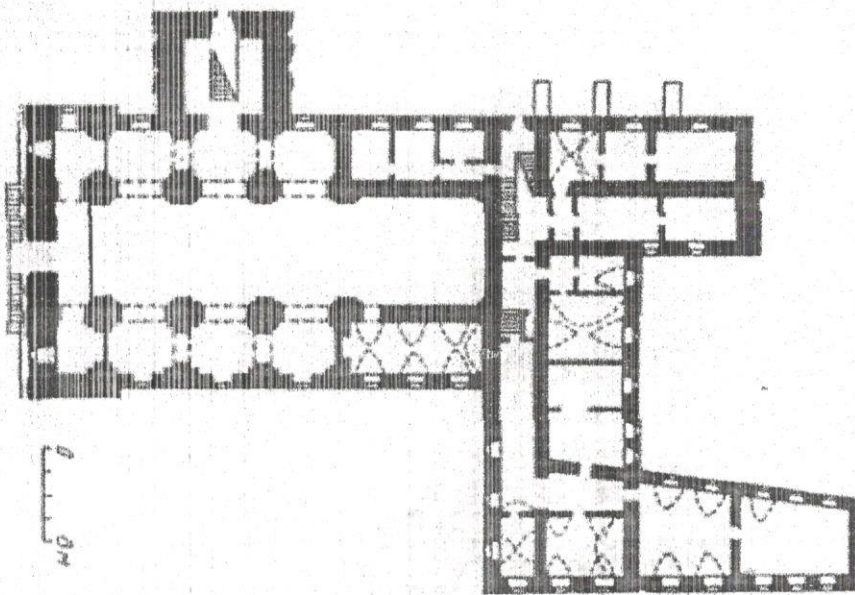
Заступник начальника відділу управління
майном Л.В. Цибровська

ИЕЗУИТСКИЙ МОНАСТЫРЬ, 1610-1617 гг.

Охр. № 54.

В 1617 г. (по другим источникам, в 1647 г.) здания иезуитского и доминиканского монастырей были обнесены оборонной стеной с башнями и составили единую крепость, за которой закрепилось название Муры.

Вследствие аварийного состояния южная часть оборонной стены с примыкавшими к ней кельями и другими постройками была разобрана в 70-х годах XIX в. В 1891 г. обвалилась часть стены со стороны главного фасада костела. В 1901 г. незначительная часть помещений была отремонтирована. Обновление сооружений монастыря началось в 1907 г. в связи с приспособлением их под мужскую гимназию, а в 1911 г. в монастыре размещена и женская гимназия.

Иезуитский монастырь в г. Виннице. План.

В апреле 1917 г. в Мурах работал Винницкий Совет рабочих и солдатских депутатов, а в начале Великой Октябрьской социалистической революции - первый Подольский губернский ревком (мемориальная доска на главном фасаде).

В 1919 г. здесь был размещен исторический музей и библиотека, а позднее - окружной архив.

В здании гимназии в годы Великой Отечественной войны действовал подпольный центр Винницы под руководством Будаева (И. В. Бутенко), замученного гестапо. В бывшем корпусе келий, расположенном на юго-востоке от костела и примыкающем к оборонной стене, в настоящее время размещается краеведческий музей.

29. Єзуїтський монастир в м. Вінниці. План. «Памятники градостроительства и архитектуры ССР. — К;Будівельник, 1985.- Т.ІІ.

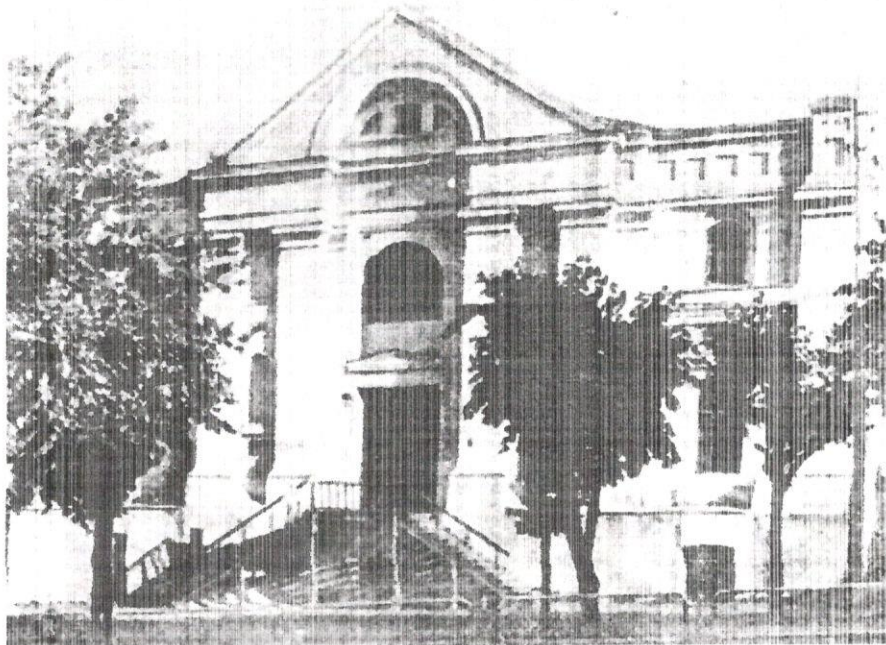
ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

*Заступник начальника Відділу управління
майном Л.В. Чубровська*

Костел, 1610-1617 гг.

Охр. № 541.

Костел сгорел в 1778 г., но вскоре был восстановлен. Здание в 1907 г. было приспособлено под гимназию, в результате чего главный фасад претерпел изменения. Памятник в стиле барокко, кирпичный, прямоугольный в плане, с башней-часовней на южном фасаде, трехнафный, восьмиугольный, с подвалом. Перекрытия главного нефа плоские, боковых нефов - полуциркульные свода.

Иезуитский монастырь в г. Виннице. Костел. Главная фасад.

30. Костьол. Головний фасад «Памятники градостроительства и архитектуры ССР. – К;Будівельник, 1985.- Т.П.

ЗГІДНО З Оригіналом Заступник начальника Відділу управління майом № 1. В. Цибулькова

31. Вигляд поєзуїтського костьолу. Фрагмент головного фасаду.
Фото П.Ричкова. 1996 р. (за публікацією доктора архітектури,
професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
міст м. Львів Л.В. Цибровська

32. Фрагмент східного фасаду посуїтського костьолу.
Фото П.Ричкова. 1996 р. (за публікацією доктора архітектури,
професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
майном ПА С. В. Цибровська

ДОДАТКИ

до паспорту на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку
архітектури національного значення "Єзуїтський монастир"
XVII – XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка,1
(вул. Соборна,17) в м. Вінниці. Костьол.

А. Графічні матеріали

Б. Фотофіксація

Інв. № ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №

ЗГІДНО З *Заступник* *на керівника* *відділу*
ОРИГІНАЛОМ *управління* *майдану* *Л.В. Цибровська*

Перелік додатків

КОПІЯ

А. Графічні матеріали

1. Фрагмент історико-архітектурного опорного плану м. Вінниці.
2. Схема генерального плану.
3. Обмірний план підвалу у вісях 1-6, В-Л. М 1-200.
4. Обмірний план першого поверху у вісях 1-6, В-Л. М 1-200.
5. Обмірний план другого поверху у вісях 1-6, В-Л. М 1-200.
6. Обмірний розріз 1-1. М 1: 200

Б. Фотофіксація

1. Схема поверхів з позначенням фотофіксації.
2. Ф-1. Загальний вигляд з вул. Соборна.
3. Ф-2. Загальний вигляд (площа Т.Шевченка) з вул.Соборна.
4. Ф-3. Північний фасад.
5. Ф-4. Західний фасад.
6. Ф-5. Східний фасад (загальний вигляд).
7. Ф-6. Фрагмент східного фасаду (від вул. Соборна до каплиці костьолу).
8. Ф-7. Фрагмент східного фасаду (каплиця костьолу).
9. Ф-8. Фрагмент східного фасаду (від каплиці до колегіуму).
10. Ф-9. Фрагмент східного фасаду (каплиця).
11. Ф-10. Південний фасад каплиці костьолу.
12. Ф-11. Фрагмент південного фасаду каплиці костьолу
(пілястри та обрамлення ніш верхнього ярусу).
13. Ф-12. Двері південного фасаду каплиці костьолу.
14. Ф-13. Фрагмент північного фасаду .
15. Ф-14. Фрагмент північного фасаду (центральна частина).

ЗГІДНО З Оригіналом
Заступник начальника відділу управління
майстра *Л.В. Цибровська*

Зам. інв. №

Підпис і дата

Інв. № орг

16. Ф-15. Фрагмент північного фасаду (центральний вхід).
17. Ф-16. Металеві сходи центрального входу костьолу.
18. Ф-17. Інтер'єр підвалу.
19. Ф-18. Фрагмент інтер'єру другого ярусу основної зали.
20. Ф-19. Фрагмент інтер'єру другого ярусу основної зали.
21. Ф-20. Внутрішні чавунні гвинтові сходи.
22. Ф-21. Вид з другого ярусу західної нави костьолу.
23. Ф-22. Технологічне обладнання першого, другого ярусу.
24. Ф-23. Технологічні сходи з першого на другий ярус.
25. Ф-24. Охоронна дошка. Дошка з назвою сучасного використання об'єкта.
26. Ф-25. Інформаційна табличка.
27. Ф-26. Інформаційний щит.

КОПІЯ

Зам. інв. №	
Шідник і дата	
Інв. № ориг	

ЗГІДНО З Оригіналом Заступник начальника відділу управління майном *Л.В. Цибровська*

КОПІЯ

А. Графічні матеріали

Інв. № ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника В'їзду
управління митниці
Л.В. Фідровська

ФРАГМЕНТ ІСТОРИКО-АРХІТЕКТУРНОГО ОПОРНОГО ПЛАНУ
М.ВІННИЦІ М 1:2000

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ:

- пам'ятка архітектури та містобудування
- охоронна зона пам'ятки архітектури та містобудування
- зони регулювання забудови пам'яток
- межа зони регулювання забудови
- цінне розпланування
- червона лінія

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ зона охорони археологічного культурного шару.
*Заступник начальника відділу управління
 майном Л.В. Цибровська*

Комплексна пам'ятка архітектури національного значення «Єзуїтський монастир» взята на державний облік Постановою Ради Міністрів УРСР від 24.08.1963 р. № 970 (охоронний номер 54) у складі трьох пам'яток:

- «Костьол» по вул. Соборній, 17 (пл. Шевченка, 1) (охоронний номер 54/1) (поз. 1),
- «Колегіум» по вул. Соборній, 17 (пл. Шевченка, 1) (охоронний номер 54/2) (поз. 2),
- «Келії» по вул. Соборній, 19 (охоронний номер 54/3) (поз. 3).

Комплексна пам'ятка архітектури національного значення «Домініканський монастир» взята на державний облік Постановою Ради Міністрів УРСР від 24.08.1963 р. № 970 (охоронний номер 55) у складі трьох пам'яток:

- «Костьол» по вул. Соборній, 21 (охоронний номер 55/1) (поз. 4),
- «Келії» по вул. Соборній, 21 (охоронний номер 55/2) (поз. 5),
- «Башта та мури» по вул. Мури, 1 (охоронний номер 55/3) (поз. 6).

Охоронна зона пам'ятки «Єзуїтський монастир» затверджена (в т. ч.) розпорядженням голови Вінницької обласної державної адміністрації від 25.07.1997 р. № 248 «Про доповнення переліку пам'яток містобудування і архітектури місцевого значення та затвердження зон охорони»: «Охоронна зона є частиною комплексної охоронної зони колишніх єзуїтського та домініканського монастирів в межах забудови протилежних частин вулиць П. Осипенка (нині – Мури), Володарського (сучасної Монастирської), Шолом-Алейхема та по проїжджій частині вул. Соборної. Суворий охоронний режим з обмеженням перетворенням фонових об'єктів і винесенням або художньою зміною (валоризацією) дисгармонійних об'єктів».

Зона регулювання забудови навколо домінанти – Свято-Преображенського собору охоплює мисову частину Нового міста (центру м. Вінниці на правому березі р. Південний Буг) в межах вулиць М. Оводова (колишньої Козицького), Магістратської (І травня) з частиною території ТЕЦ).

У 2007 році рішенням Вінницької міської ради від 23.11.2007 р. № 1498 «Про розроблення та затвердження містобудівної документації» у складі генерального плану було затверджено історико-архітектурний опорний план м. Вінниці.

У 2009 році Науково-дослідним інститутом пам'яткоохоронних досліджень розроблено Правила охорони та використання територій історичних ареалів м. Вінниці, які було затверджено наказом Міністерства культури і туризму від 26.02.2010 р. № 90/0/16-10 і погоджено Головою Державної служби з питань національної культурної спадщини 25.12.2009 р. Даною науково-проектною документацією визначена (в т. ч.) зона охорони археологічного культурного шару.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник
майора

кавалерська
Л. В.

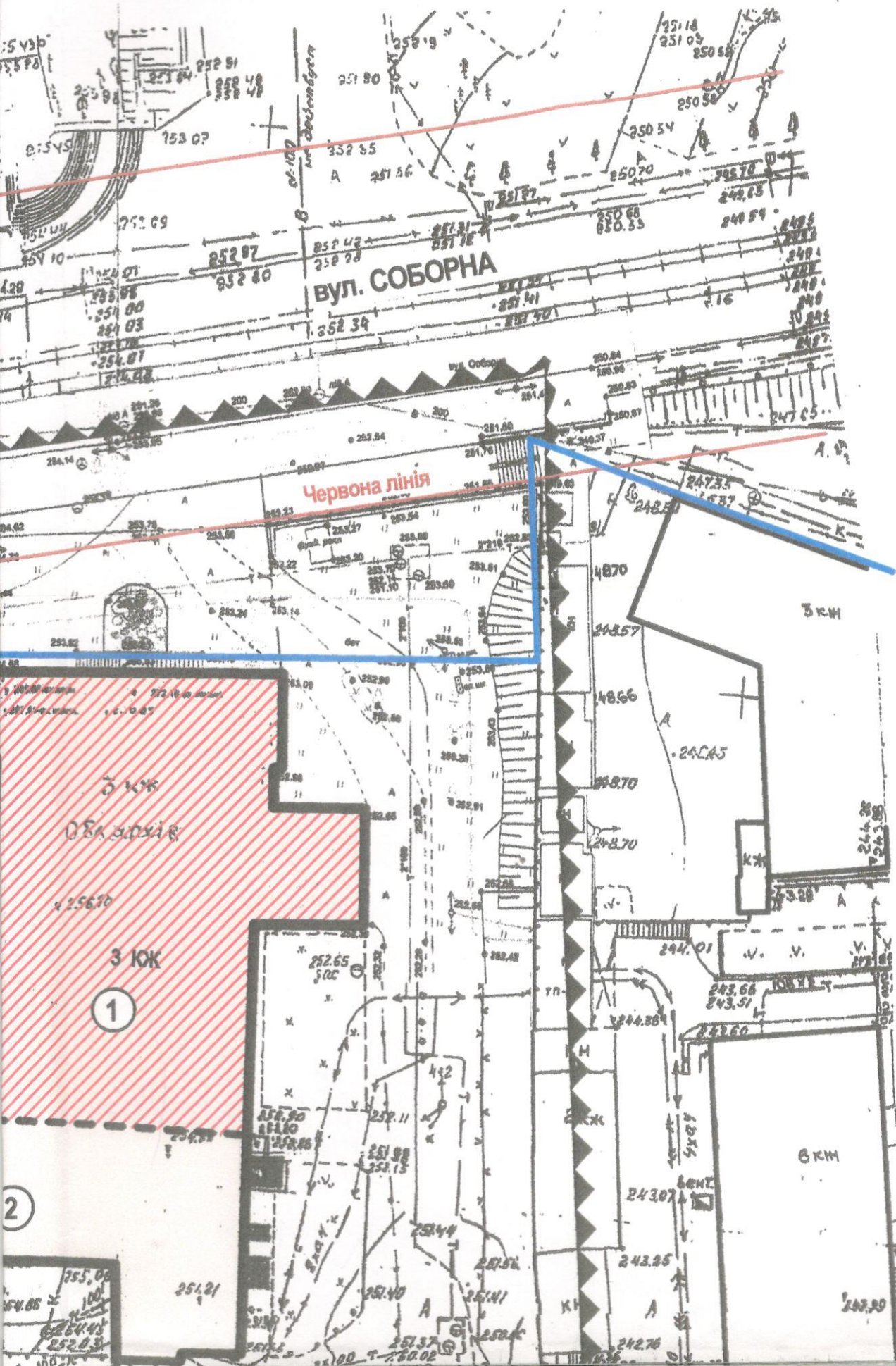
Відділу управління
Цибровська

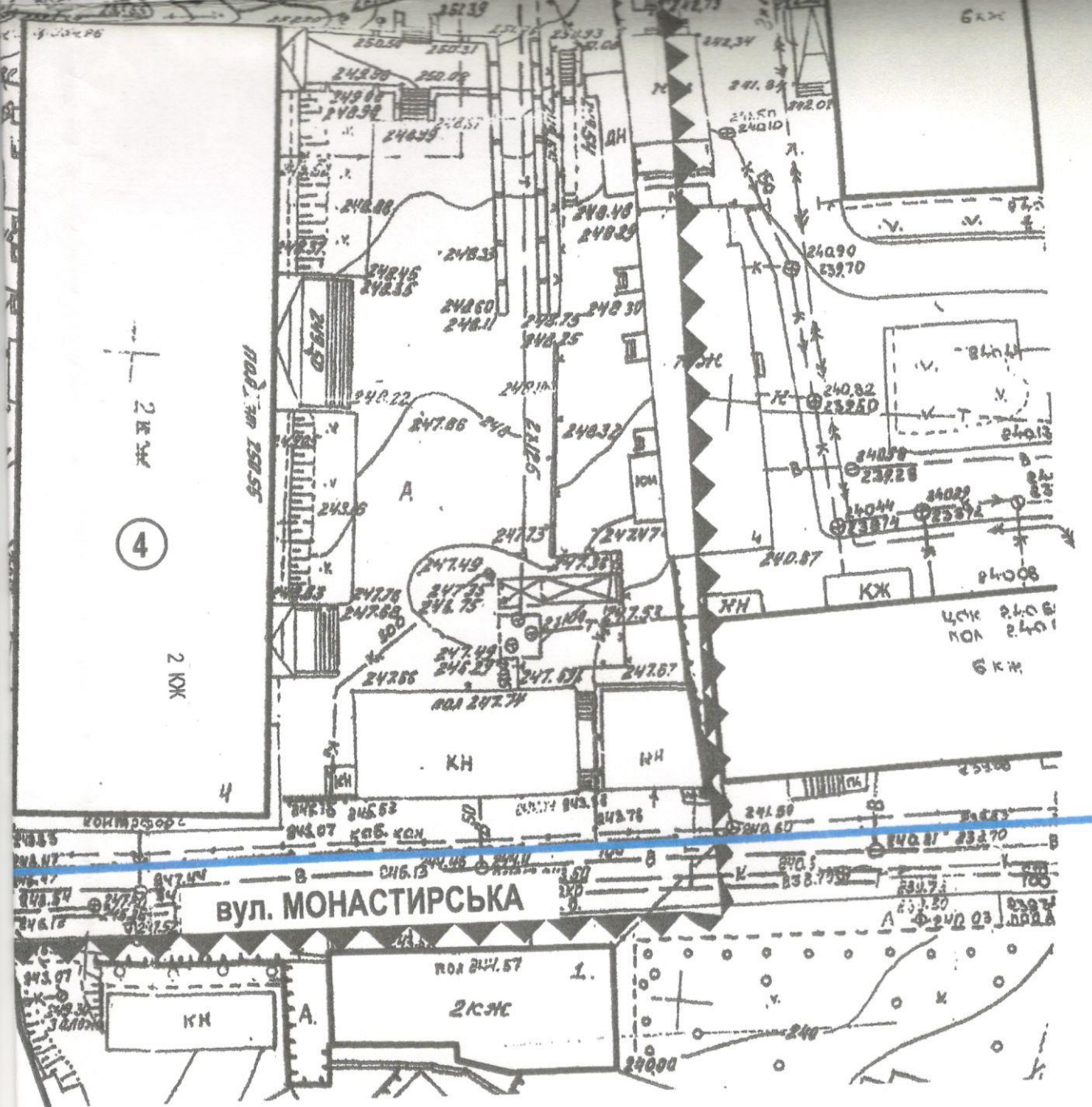
ТЕКТУРИ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗНАЧЕННЯ
ГІР" XVII - XVIII ст. Костьол (охоронний №54/1)

ця, пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна,17)

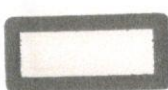

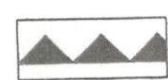

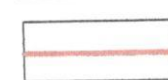
ма генерального плану

КОПІЯ

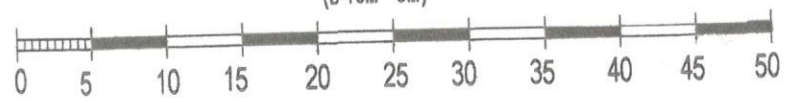

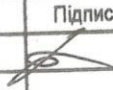

Умовні позначення

- - Єзуїтський монастир
- - Споруда, що паспортизується
- - Межа охоронної зони
- - Межа цінного розпланування території
- - Чкрвона лінія

Масштаб 1:500
(в 1см - 5м)

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIIIст. (охоронний №54) на пл.Т.Шевченка, 1 (вул.Соборна, 17) в м.Вінниці. Костьол.			
		Підпис	Дата
Виконав	Білоус		2021р.
Схема генерального плану			Аркуш 2

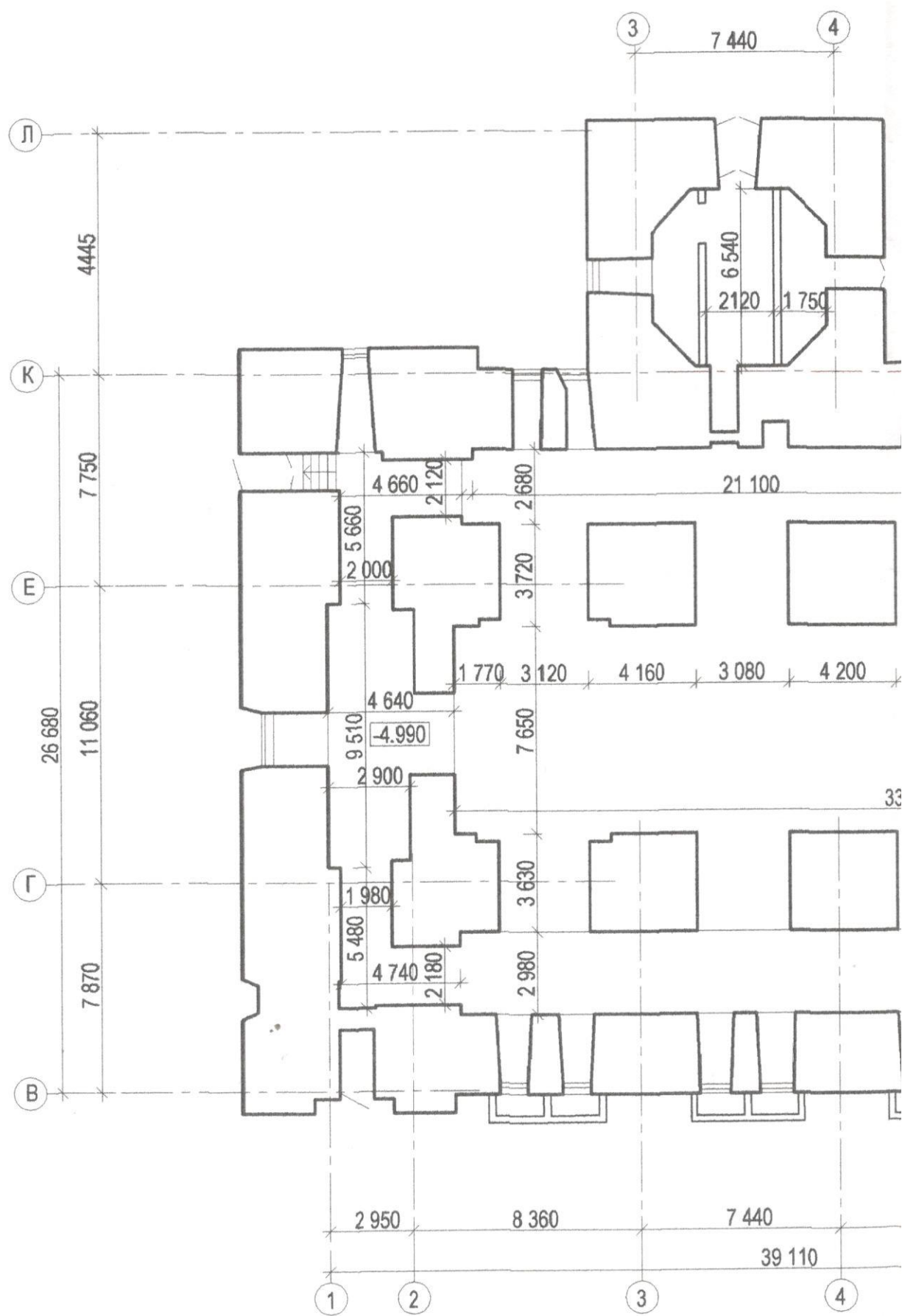
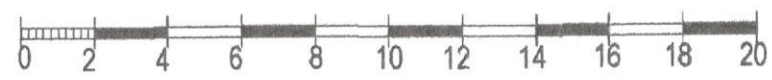
Інв. № ориг.	Підпис і дата	Зам. інв. №
--------------	---------------	-------------

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

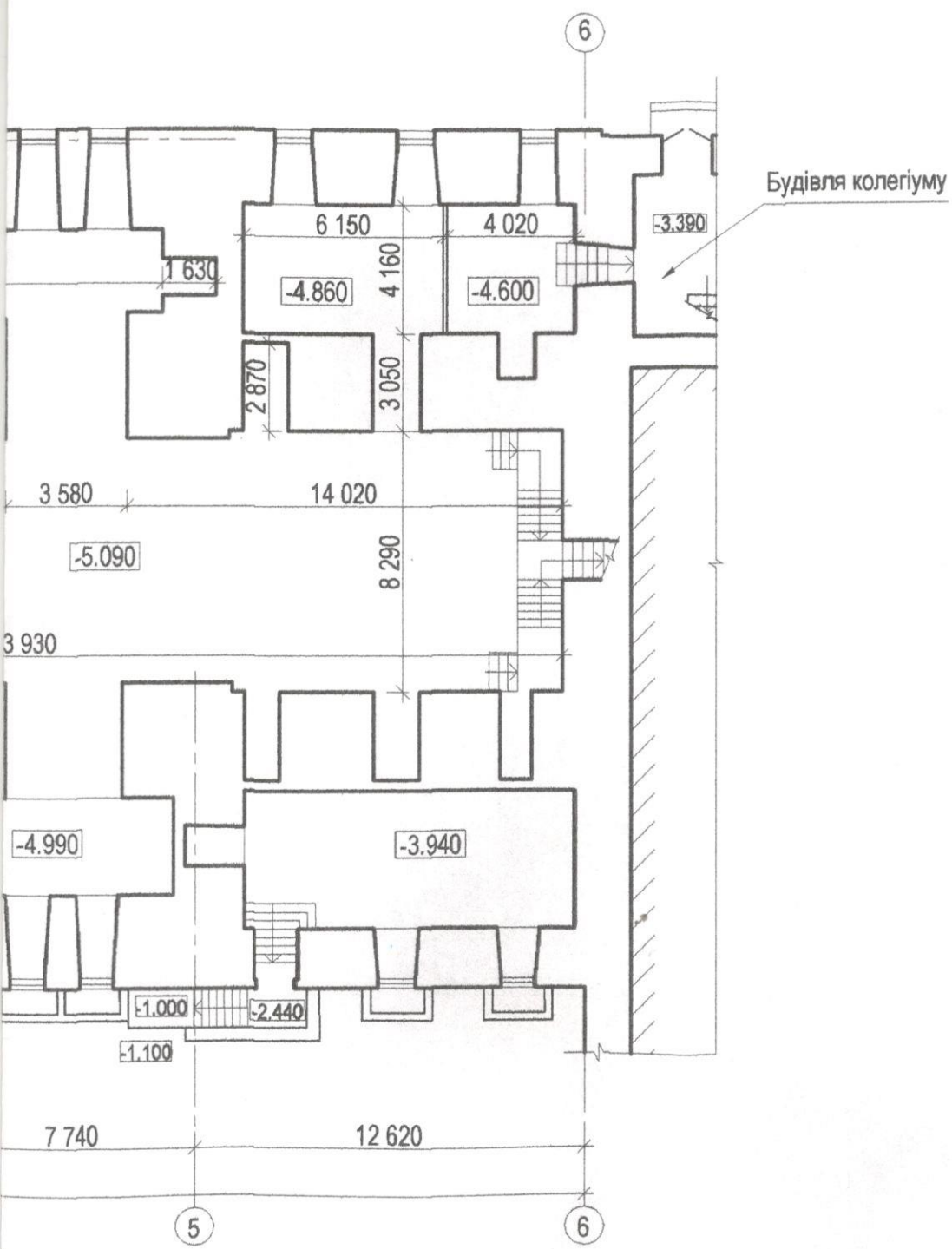
*Заступник начальника відділу
управління майном*

Масштаб 1:200
(в 1 см - 2м)

Л.В. Цубровська

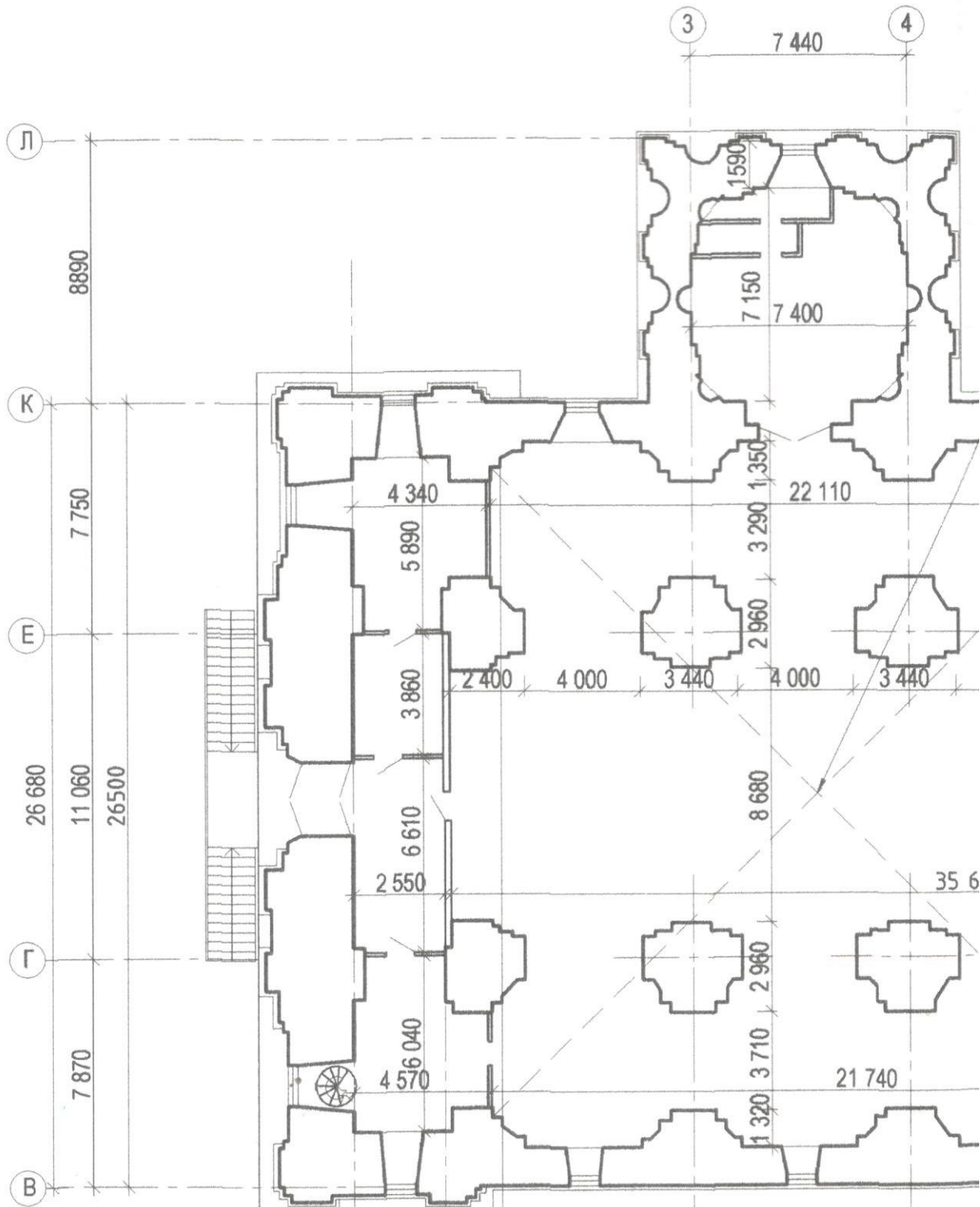

КОПІЯ

				Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т.Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол	
		Підпис	Дата		
Виконав	Францева		2021	Обмірний план підвалу у вісях 1-6, В-Л. М 1:200	Аркуш 3

Зам. інв. №	
Підпис і дата	
Інв. № орг.	

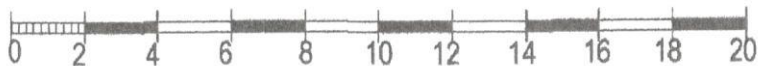

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Заступник начальника
відділу управління майном *Л.В. Удировська*

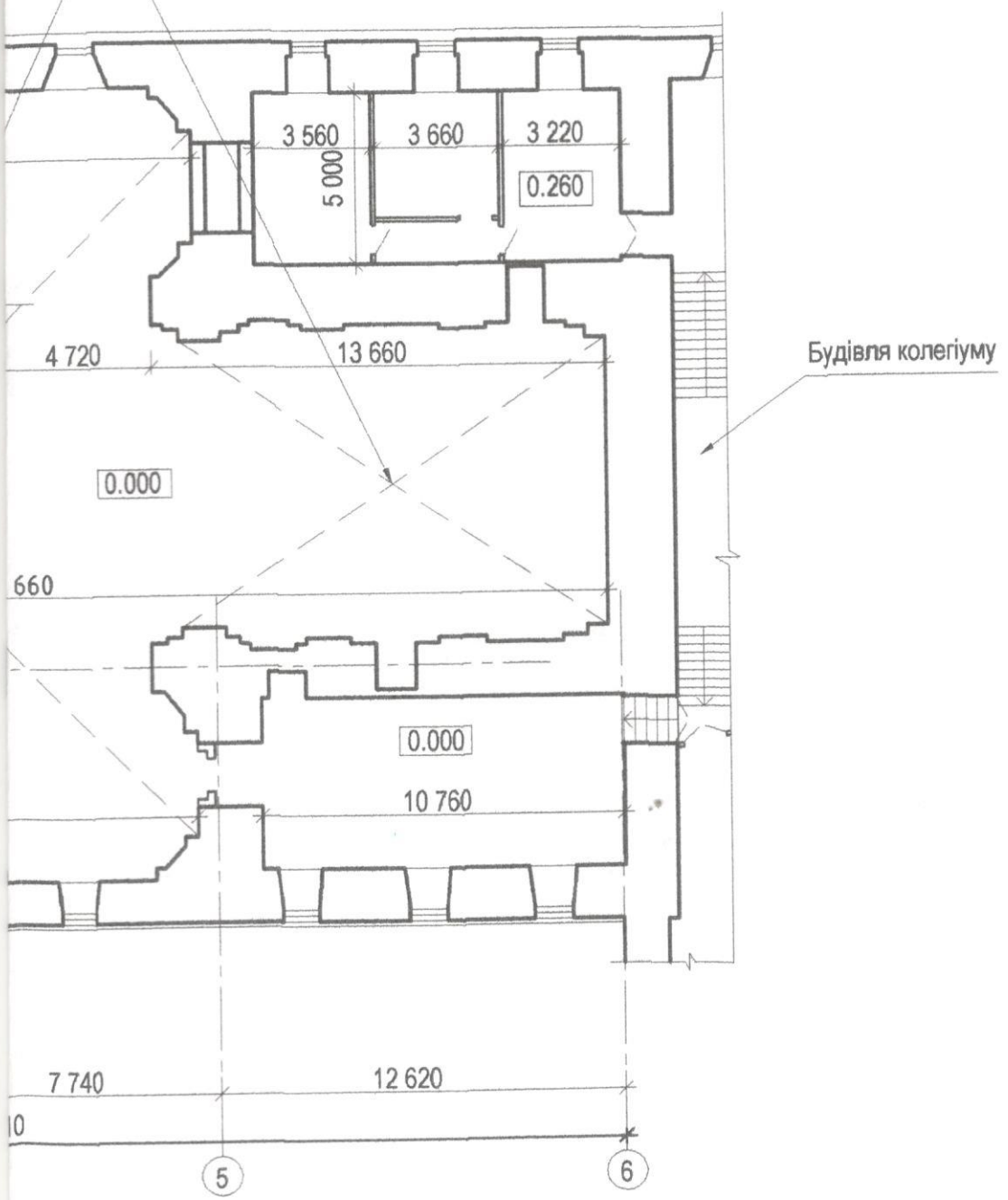
Масштаб 1:200

(в 1см - 2м)

КОПІЯ

Антресолі (технологічні) з дерев'яного настилу на металевому каркасі

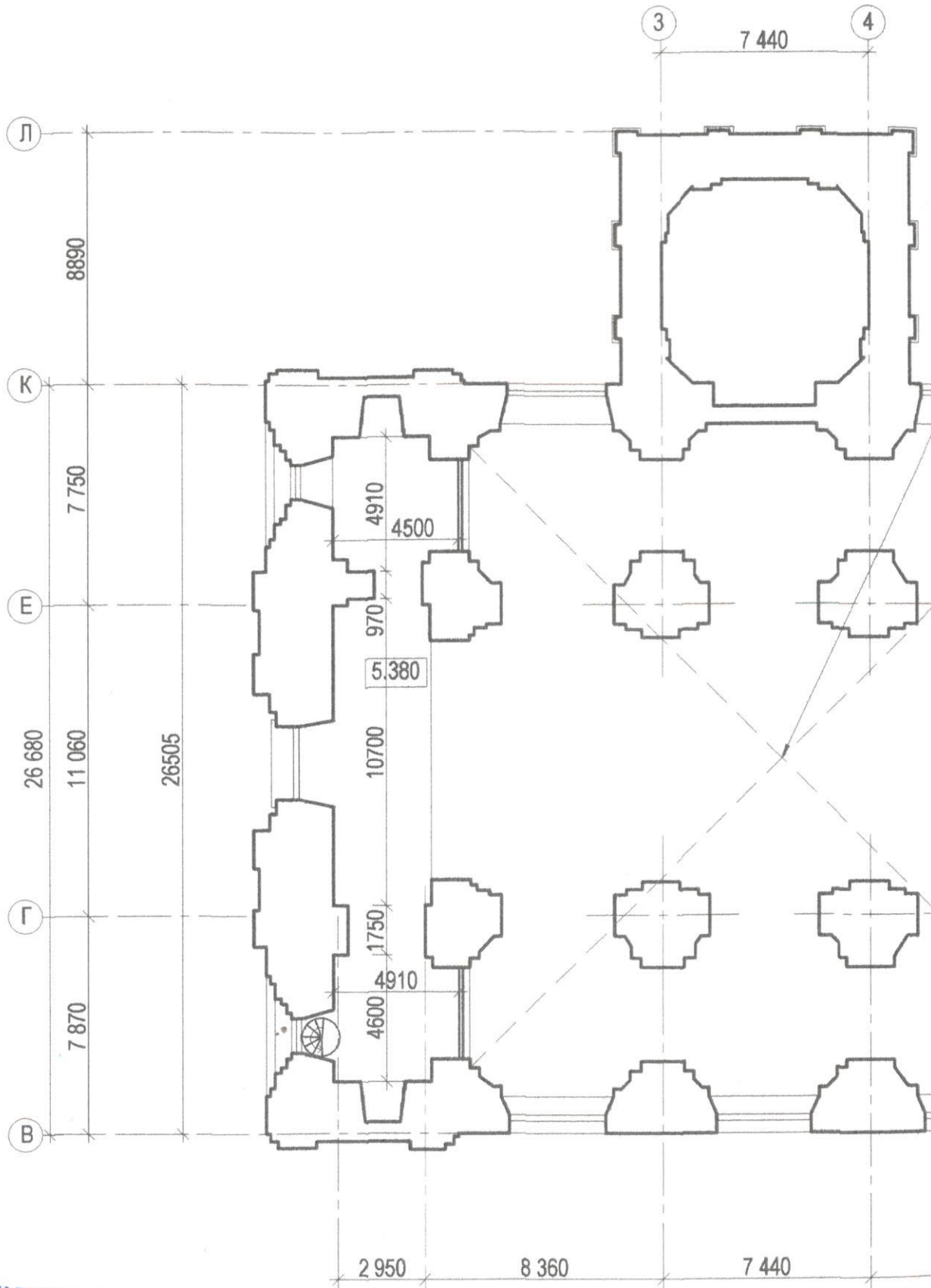

		Підпис	Дата
Виконав	Францева	<i>[Signature]</i>	2021

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т.Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол

Обмірний план першого поверху у вісях 1-6, В-Л. М 1:200

Аркуш
4

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Заступник
начальника
відділу управління майном
С. В. Цибровська

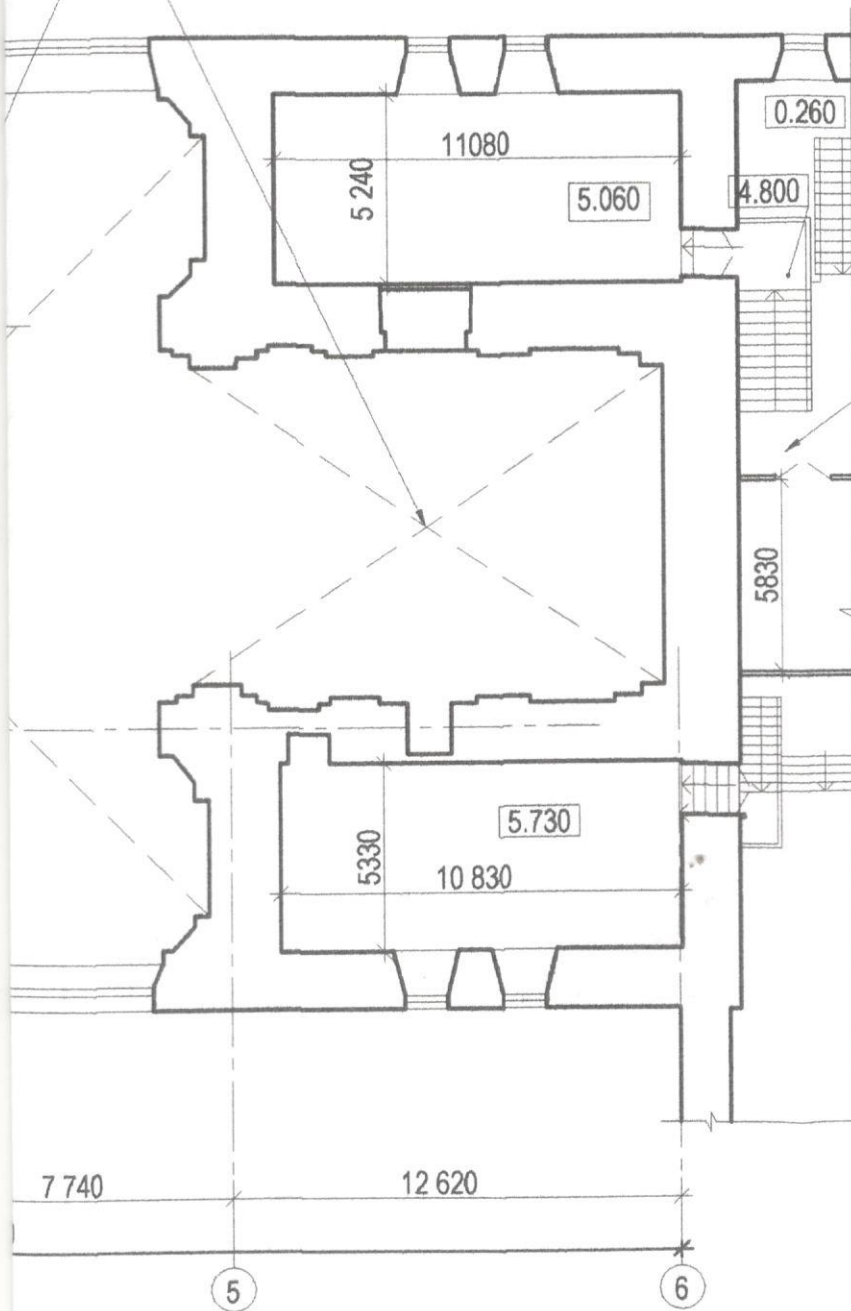
Масштаб 1:200
(в 1см - 2м)

Інв. № ориг.	Підпис і дата	Зам. інв. №

КОПІЯ

Антресолі (технологічні) з дерев'яного настилу на металевому каркасі

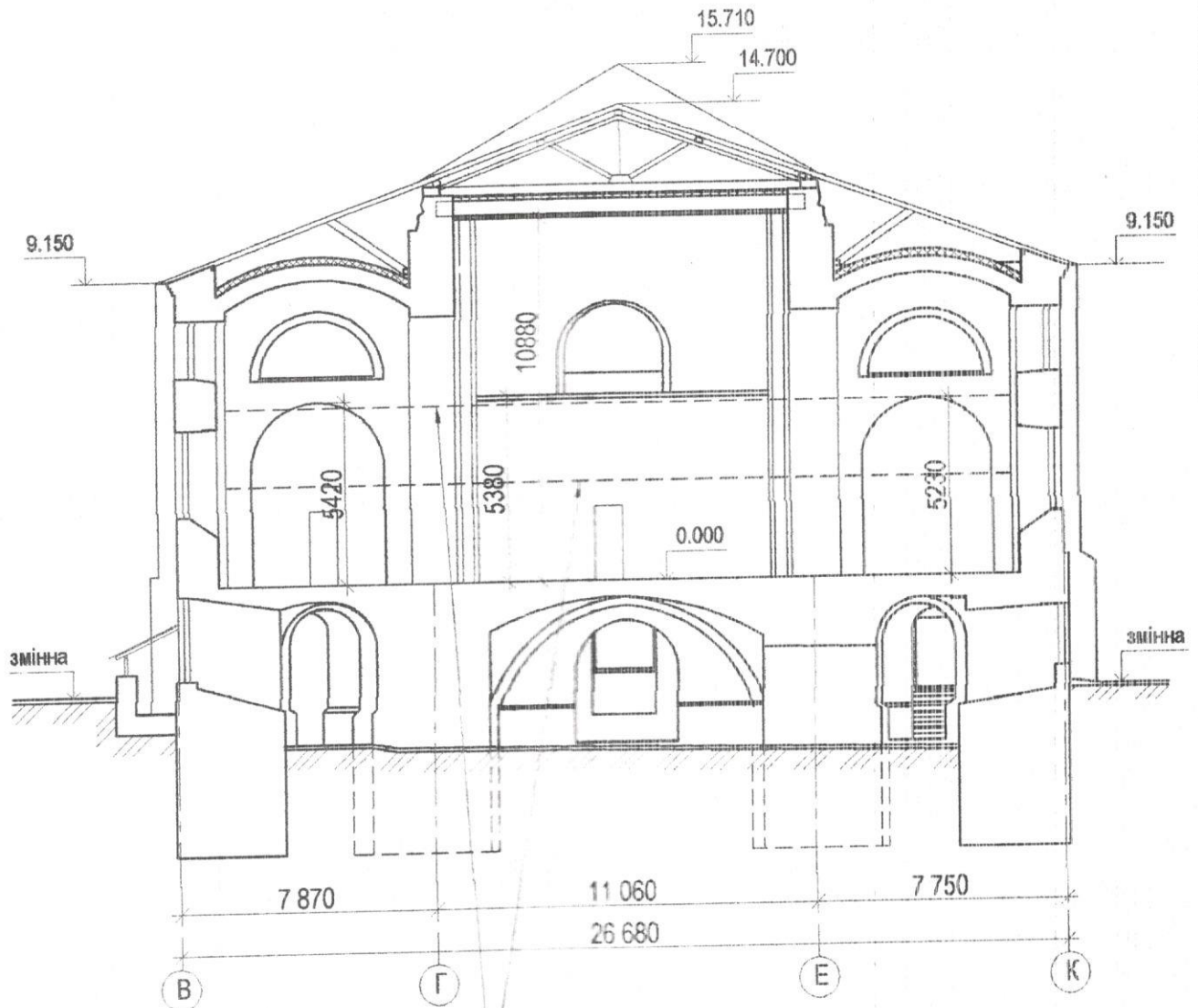

Будівля колегіуму

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т.Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол			
Виконав	Францева	Підпис	Дата
			2021
Обмірний план другого поверху у вісях 1-6, В-Л. М 1:200			Аркуш
			5

Обмірний розріз 1-1 М 1:200

КОПІЯ

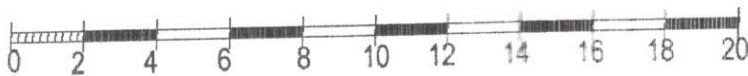

Рівень підлог антресолей
(технологічних) з дерев'яного настилу на
металевому каркасі (показані умовно)

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

*Заступник начальника відділу управління
майногю Др А.В. Шубровська*

Масштаб 1:200
(в 1 см - 2 м)

Зам. інв. №					
Підпис і дата					
Інв. № ориг.					
Виконав	Францева	Підпис	Дата	Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т.Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол	
			2021	Обмірний розріз 1-1. М 1:200	Аркуш
					6

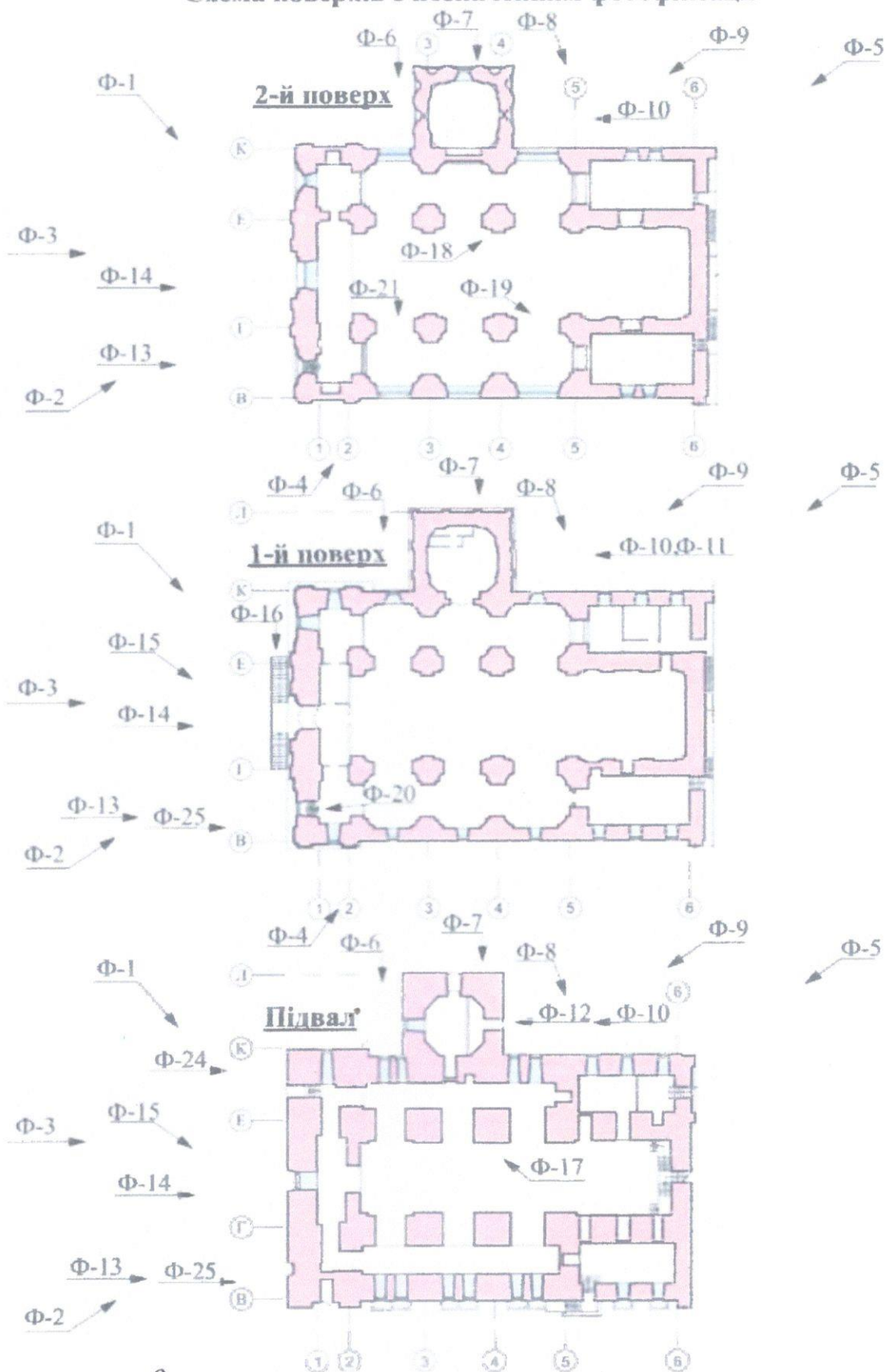
КОПІЯ

Б. Фотофіксація

Інв. № ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №

ЗГІДНО З Оригіналом Заступник начальника Відділу управління
каміном *С. В. Цибровська*

Схема поверхів з позначенням фотофіксації

*Заступник начальника Відділу управління
мистецтвам **Л.В. Цибік***

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Паспорт на роб'оту культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на вул. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.

Інв. № ориг.	Зам'яв. №	Підпис	Дата	Схема поверхів з позначенням фотофіксації	Аркуш 1
	Підпис і дата				
		Виконав	Білоус	2021р	

КОПІЯ

Інв. № ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №

ЗГІДНО З Заступник начальника Відділу
ОРИГІНАЛОМ управління майном *Л.В. Цибровська*

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Костюл.

Виконав	Білоус	Підпис	Дата
			2021р

Ф-1. Загальний вигляд з вул. Соборна

Аркул

КОПІЯ

Інв. № ориг.	Підпис і дата	Зам. інв. №

ЗГІДНО З Заступник начальника Відділу управління
ОРИГІНАЛОМ майора *А.В. Цибровська*

Виконав	Білоус	Підпис	Дата	2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Костьол.

Ф-2. Загальний вигляд (площа Т. Шевченка) з вул. Соборна.

Аркуш 3

КОПІЯ

Інв. № ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №

ЗГІДНО З Заступник начальника Діючої управління
ОРИГІНАЛОМ Майора *Л.В. Григорівська*

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Сузітський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Г. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Костьол.

Виконав	Білоус	Підпис	Дата
			2021р

Ф-3. Північний фасад

Аркуш

4

КОПІЯ

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. І. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Костюл.

Аркуш

5

Ф-4. Західний фасад

	Підпис	Дата	
Виконав	Білоус	2021р	

Інв. № ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №

ЗГІДНО З *Заступник начальника Відділу управління*
ОРИГІНАЛОМ *кабінетом* *Л.В. Цибровська*

Інв. № ориг.	Підпис і дата	Зам. інв. №

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Заступник начальника відділу управління майном
СВ *М. В. Цибровська*

КОПІЯ

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. І. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Костюбол.

Ф-5. Східний фасад (загальний вигляд)

Виконав	Білоус	Підпис	Дата	Аркул

ЗГІДНО З *Заступник начальника відділу управління*
ОРИГІНАЛОМ *кабінету № 10 С.В. Цибровська*

Інв. № ориг.	Підпис і дата	Зам. інв. №

		Підпис	Дата
Виконав	Білоус		2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.

Ф-6. Фрагмент східного фасаду
 (від вул. Соборна до каплиці Костьолу)

Аркуш
7

Інв. № ориг.	Підпис і дата	Зам. інв. №
--------------	---------------	-------------

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

*Заступник начальника відділу управління
культури м. Вінниці Л.В. Чибровська*

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.

Виконав	Білоус	Підпис	Дата
			2021р

**Ф-7. Фрагмент східного фасаду
(каплиця костьолу)**

Інв. № ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ Заслужених майстринь Натальїша Владїна управління
Л.В. Цибровська

КОПІЯ

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. І. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Костюл.		Аркул
Ф-8. Фрагмент східного фасаду (від каплиці костюлу до корпусу колегіума)		9
Виконав	Білоус	2302Ір
Підпис	Дата	

Інв. № ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №

ЗГІДНО З *Заступник начальника відділу управління майном ДП Л.В. Губровська*
ОРИГІНАЛОМ

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Г. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Костюл.

Ф-9. Фрагмент східного фасаду (каплиця)

Виконав	Білоус	Підпис	Дата
			2021р
Аркуш			10

*Заступник начальника відділу управління майном
І.В. Цибровська*

Інв. № ориг.	Підпис і дата	Зам. інв. №
--------------	---------------	-------------

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

		Підпис	Дата
Виконав	Білоус		2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Сзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Костьол.

Ф-10. Південний фасад каплиці костьолу

25 3 2021

Інв. № ориг.	Підпис і дата	Зам. інв. №
--------------	---------------	-------------

Заступник начальника бюро іму управління пам'яток
М. Д. Грибковська

<p>ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ</p>		Підпис	Дата	<p>Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.</p>	<p>Аркуш 12</p>
		Виконав	Білоус		

Ф-11. Фрагмент південного фасаду каплиці костьолу (пілястри та обрамлення ніш верхнього яруса)

25 3 2021

Зам. інв. №					
Підпис і дата					
Інв. № ориг.	<p>ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ</p>			<p>Заступник начальника відділу управління майном <i>Л.В. Цибровська</i></p>	
		Підпис	Дата	<p>Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.</p>	
	Виконав	Білоус	2021р	<p>Ф-12. Двері південного фасаду каплиці костьолу</p>	
				Аркуш	13

КОПІЯ

Зам. інв. №	
Підпис і дата	
Інв. № ориг.	

*Заступник начальника відділу у пра. вліччя майном
Л.В. Сибирова*

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Підпис	Дата
Виконав Білоус	2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.

Ф-13. Фрагмент північного фасаду костьола

КОПІЯ

Інв. № ориг.	Підпис і дата	Зам. інв. №
--------------	---------------	-------------

Заступник начальника Відділу управління майном
Л.В. Цибровська

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ		Підпис	Дата	Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол. Ф-14. Середня частина північного фасаду костьола	Аркуш
Виконав	Білоус		2021р		15

КОПІЯ

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Костюл.

Ф-15. Фрагмент північного фасаду (центральный вхід)

Аркуш 16

Виконав	Білоус	Підпис	Дата
			2021р

Інв. № ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №

ЗГІДНО З Оригіналом Заступник начальника відділу управління майном *Д.В. Цибровська*

Фрагмент художнього лиття сходів

Заступник начальника
кадрового управління
м. майора
Л.В. Цибровська

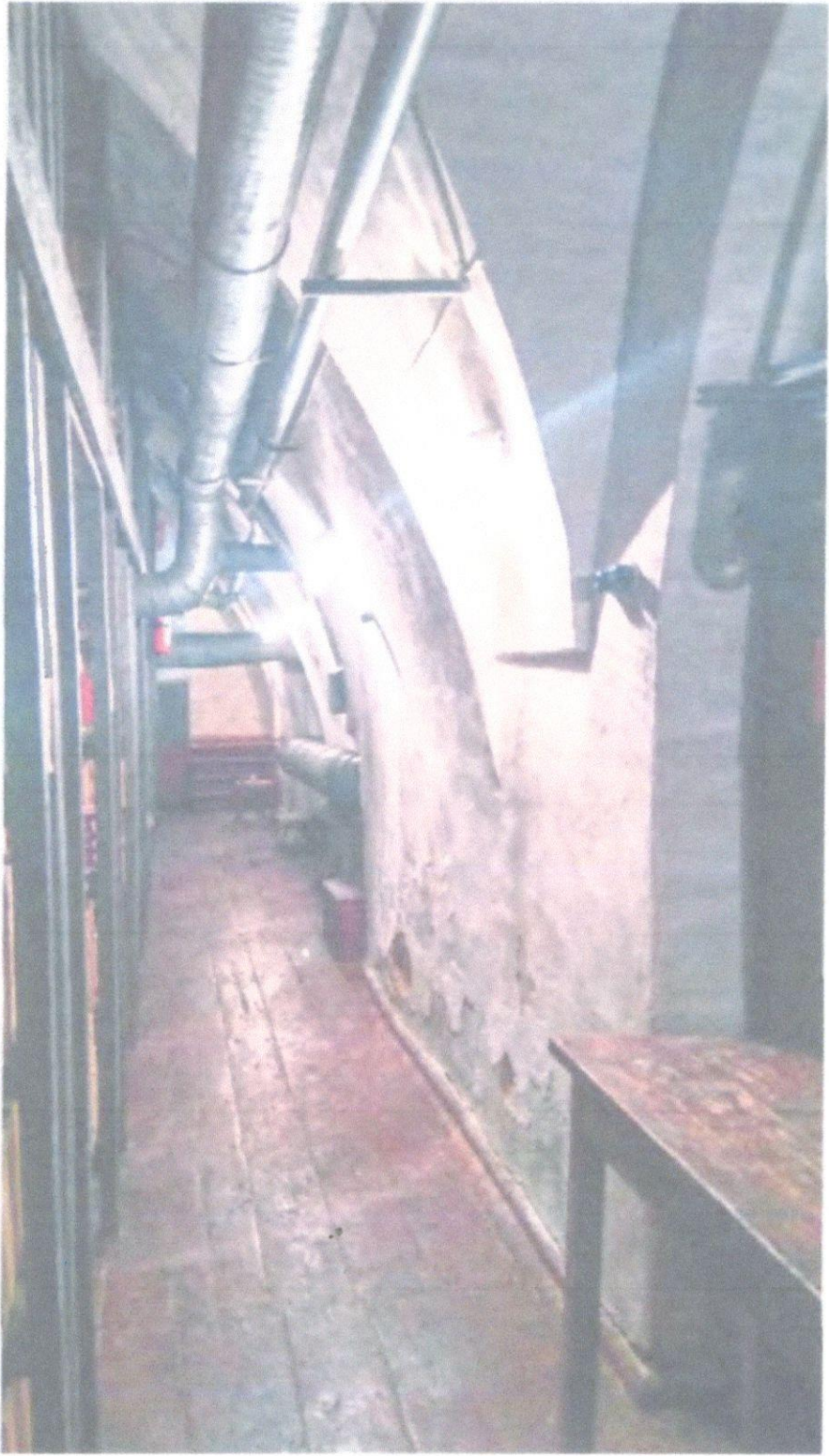
Зам. інв. №	
Підпис і дата	
Інв. № ориг.	

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Виконав	Білоус	Підпис	Дата
			2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Сзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.

Ф-16. Металеві сходи центрального входу костьолу (північний фасад)

Заступник начальника відділу управління майном
Л.В. Сидорова

Інв. № ориг.	Зам. інв. №		Підпис і дата		Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.	Аркуш
	Згідно з ОРИГІНАЛОМ		Підпис	Дата		
	Виконав	Білоус		2021р	Ф-17. Інтер'єр підвалу	

КОПІЯ

Заступник начальника відділу управління майном
Л. В. Цибровська

Зам інв. №	
Підпис і дата	
Інв. № ориг.	

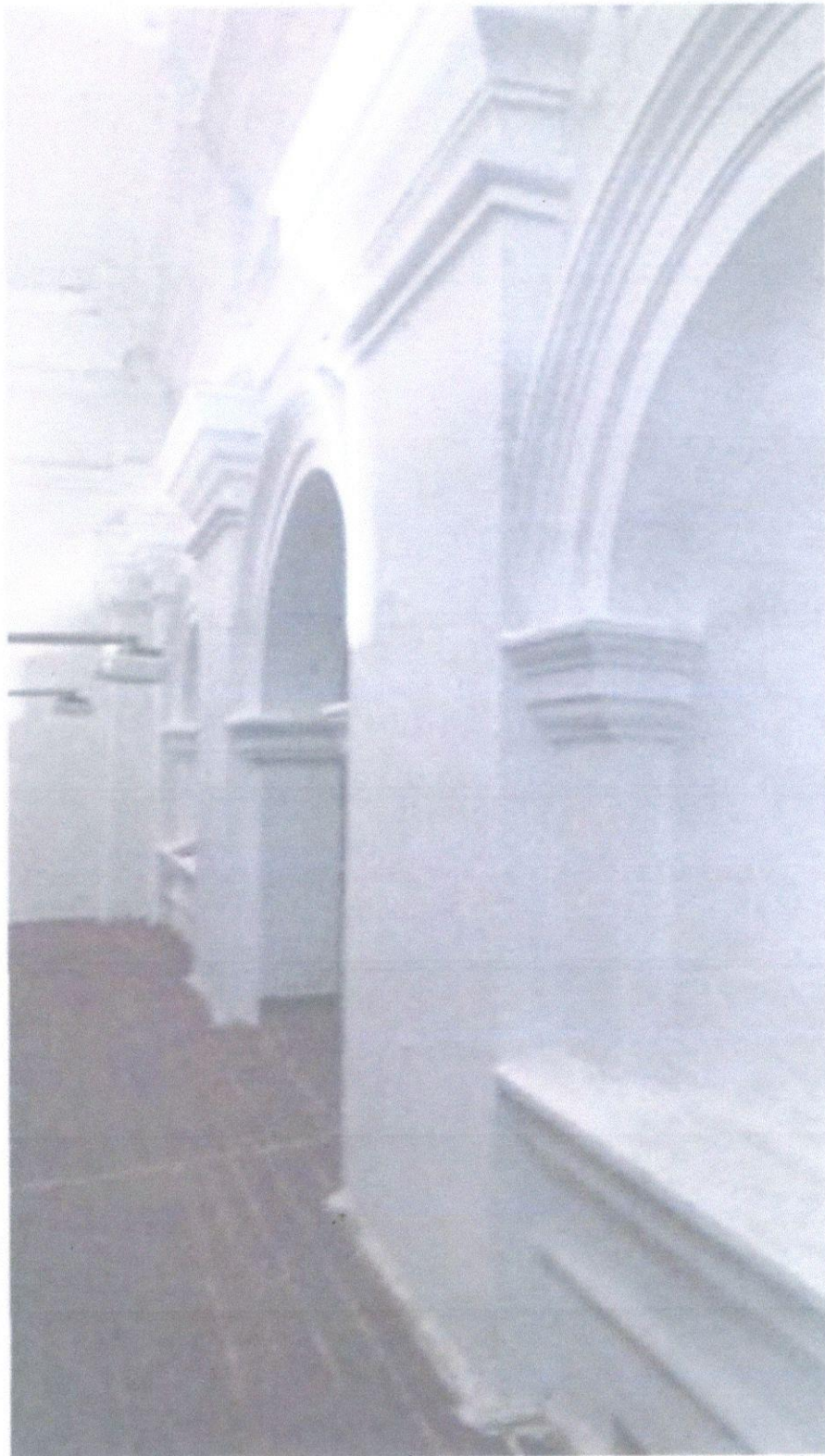
**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.

Вк/снав	Б/доку	Підпис	Дата
			2021р

Ф-18. Фрагмент інтер'єру другого ярусу основної зали

КОПІЯ

Заступник начальника будівлі управління тайнової
Л. В. Цибровська

Інв. № ориг.	Зам. інв. №		Підпис і дата	Дата	Підпис	Дата	Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.	Аркуш
	Виконав							

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Заступник начальника відділу управління майном
Л. В. Цибровська

Інв. № ориг.	Підпис і дата	Зам інв. №
--------------	---------------	------------

<p>ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ</p>		Підпис	Дата
		Виконав	Білоус

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.	
Ф-20. Внутрішні чавунні гвинтові сходи	Аркуш 21

КОПІЯ

Заступник начальника відділу управління майном
Л.В. Сибровська

Зам. інв. №
Підпис і дата
Інв. № ориг.

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ	
Виконав	Білоус
Підпис	Дата
	2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Костьол.	
Ф-21. Вид з другого ярусу західної нави костьолу	Аркуш 22

КОПІЯ

Заступник начальника Відділу управління майном
[Signature] П. В. Цибровська

Інв. № ориг.	Зам. інв. №		Підпис	Дата	Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку адміністративної національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця Костюк	Ф-22. Технологічне обладнання першого, другого ярусу	Архів
	Підпис і дата						

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

КОПІЯ

Заступник начальника Відділу управління майном
[Signature] Л.В. Цибровська

Зам. інв. №
Підпис і дата
Інв. № ориг.

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Підпис
Дата
Виконав Білоус
2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Костьол.

Ф-23. Технологічні сходи першого, другого ярусу

Аркуш
24

КОПІЯ

Інв. № ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №
-------------	---------------	-------------

ЗГІДНО з
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
місцевої райдержадміністрації Л.В. Грибковська

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Костюк.		Аркуш	26
Виконав	Білоус	Підпис	Дата
			2021р
Ф-25. Інформаційна табличка.			

КОПІЯ

Інв. № ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №

				Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Костьол.	Аркуш
		Підпис	Дата		
Виконав	Білоус		2021р	Ф-26. Інформаційний щит.	

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника Відділу управління надомом
М.В. Цибровська

КОПІЯ

Усього пронумеровано, прошито, скріплено
печаткою та підписом

88 (вісімдесят вісім) аркушів.

Відділення філія інституту
«Інформатронеконструкція»
ідентифікаційний код 04652176

Директор

Н.С.Котошук

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління майном
Д.В.Цибровська

Арх.

КОПІЯ

Міністерство розвитку громад та територій України
 Державний науково – дослідний
 та проектно – вишукувальний інститут
 «НДПРОЕКТРЕКОНСТРУКЦІЯ»
 ВІННИЦЬКА ФІЛІЯ

21100 вул. Театральна, 29 м. Вінниця т./ф. (0432) 67-12-09, E-mail: vinrecon@i.ua

Замовник. Комунальне підприємство
 «Агенція муніципальної нерухомості»
 Вінницької міської ради

**Акт технічного стану пам'ятки культурної спадщини
 національного значення «Єзуїтський монастир» XVII – XVIII ст.
 на пл. Т.Шевченка, 1 в м. Вінниці. Костьол (охоронний №54/1).**

40/п/22

Директор

Наталія КОТОЩУК

Головний інженер

Людмила ВИШНЕВСЬКА

ЗГІДНО З
 ОРИГІНАЛОМ

*Заступник начальника відділу
 управління маймом ДВ Зибровська П.В.*

м. Вінниця 2022р.

інв. № об.	Зам. інв. №
	Підпис і дата

АКТ

технічного стану об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини
(необхідне підкреслити)

№ _____

від 11.11.2022 р.

Єзуїтський монастир. Костьол 1645 р. на пл. Т.Шевченка,1 в м. Вінниці
(найменування об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)Об'єкт архітектури

(вид/види об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

Пам'ятка національного значення

(категорія об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

Постанова Ради Міністрів УРСР від 24.08.63р. №970

(номер і дата рішення про взяття на облік)

54/1

(існуючий охоронний номер (за наявності))

Ми, що нижче підписалися, представники управління містобудування та архітектури Вінницької обласної військової держадміністрації: начальник управління Рекута О.С., головний спеціаліст відділу охорони культурної спадщини Козерацька Н.Б.

(найменування органу охорони культурної спадщини, П.І.Б., найменування посади)

з одного боку і директор комунального підприємства «Агенція муніципальної нерухомості» Вінницької міської ради, Стаховської І.М.

(П.І.Б., найменування посади)

з іншого боку (далі - балансоутримувач), склали цей Акт про те, що цього числа нами проведено огляд технічного стану об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини Єзуїтський монастир. Костьол 1645 р.,

(найменування об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини, охоронний номер)

що розташований на пл. Т. Шевченка,1 в м. Вінниці.

(місцезнаходження об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

загальною площею 2779,4 кв. м; загальною площею приміщень 2390,2 кв. м,

технічна адреса вказаного об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини _____

пл. Т. Шевченка,1 (вул.Соборна,17) в м. Вінниці.ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
майком *Л.В. Зибровська* Л.В.

У результаті огляду об'єкта (пам'ятки) встановлено:

ТЕХНІЧНИЙ СТАН ОБ'ЄКТА (ПАМ'ЯТКИ) КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ:

1. Загальний стан об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини: задовільний.

Костьол є складовою комплексу «Єзуїтський монастир», який розташований в центральному історичному ареалі (Середмісті) Вінниці. Північний фасад костьолу формує периметральну забудову вул. Соборної і є також одним із формуючих композиційних елементів площі Т. Шевченка.

Підходи до пам'ятки організовані з вулиці Соборної та з західної сторони площі.

За функціональною типологією це споруда охоронного комплексу сакрального призначення. Розпланувальна типологія споруди: за типом – тринавний.

Костьол мурований, прямокутний в плані з прибудованою зі сходу баштою – каплицею, восьмистопний, з підвалом, в якому колись містилась крипта. Костьол перекрито склепіннями, які частково втрачені над центральною навою, що в подальшому вірогідно спричинило влаштування плоского перекриття та згодом змінено радикально його головний фасад.

Фасад костьолу, який існує сьогодні, з його класицистичними переробками, можна класифікувати як дисгармонійний первісному (гіпотетичному) архітектурному образу костьолу.

Середня частина головного фасаду з боку вулиці Соборної вирішена у формі ризаліту, що оздоблений чотирма пілястрами, капітелі і бази яких мають доричний профіль. Пілястри підтримують карниз з високим фризом. Фронтон оздоблений аркою з простим за профілем архівольтом. Вхід та вікна оздоблені простими наличниками. Над входом розміщена півциркульна арка, франкована пілястрами. З обох боків арки розміщені ніші: в першому ярусі – з півциркульним завершенням, в другому – прямокутні. Перед входом двобічні чавунні сходи з металевим бар'єром.

Ліва та права частина цього фасаду прикрашені пілястрами. На першому поверсі розміщені великі глухі арки, на другому – прямокутні вікна з півциркульним завершенням. Каплиця має таку ж стриману архітектуру, як і головний фасад Костьолу.

З південної сторони до костьолу примикають приміщення колегіуму, які сполучаються з приміщеннями першого поверху та підвалу за допомогою сходів.

(коротка характеристика стану об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини в цілому)

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
мешкоп. ДФ Грибровська Л.В.

2. Стан збереження:

(детальний опис вигляду, стану збереження окремих частин, конструктивних елементів об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини із зазначенням матеріалу, розміру, наявності меморіальних дошок тощо)

- зовнішніх архітектурно-конструктивних та декоративних елементів:

Фундаменти – технічний стан фундаментів задовільний.

Фундаменти будівлі під зовнішні стіни стрічкові з бутової кладки рваного гранітного каменю на піщано-вапняному розчині з вкрапленнями кладки із цегли на окремих ділянках, під внутрішні стіни та стовпи – цегляні з вкрапленнями бутової кладки;

цоколь та вимощення – технічний стан цоколю, в цілому, задовільний.

Цокольна частина стін поштукатурена. В цоколі будівлі наявні тріщини, зволоження, відшарування та відпадання штукатурно - оздоблювального шару. Помітна місцями сирість, покриття цоколю цвілью, руйнування штукатурного шару. Штукатурний шар опуклого цокольного пояса на західному фасаді має замочування, руйнування з оголенням цегляної кладки (див. фото4). Цокольна частина стін східного фасаду має руйнування штукатурки та місцеві вивали цегли над вимощенням внаслідок замокання цоколю (див. фото3). Прямки біля вікон на західному фасаді бетонні, в задовільному стані.

Вимощення зі сторони вул. Соборної – із бетонної бруківки, зі сторони площі Т. Шевченка – із бруківки гранітного каменю у задовільному стані. Вимощення з північного та східного боку асфальтове в незадовільному стані. Під відводами водостічних труб бруківка має сирість, цвіль, обростання швів мохом (див. фото5);

стіни – технічний стан стін в цілому задовільний.

Зовнішні стіни цокольного поверху виконані з кладки теракотової глиняної світлої цегли, на окремих ділянках кладка виконана із бутового каменю на піщано-вапняному розчині. З боку приміщень спостерігається замокання, ураження грибком, руйнування штукатурки стін підвалу (див. фото7, 8).

Зовнішні стіни 1-го та 2-го поверхів будівлі виконані з теракотової глиняної світлої цегли на піщано-вапняному розчині. Товщина зовнішніх стін від 1100мм до 3950мм (з урахуванням шару штукатурки). В стінах з боку приміщень наявні вертикальні, та похилі тріщини шириною розкриття від 1 до 8 мм (див. фото10).

Металоконструкції каркасу технологічних антресолей спираються на цегляні стіни, що негативно впливає на їх стан.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
мешкоком Я.В. Грибровська О.В.

На фасадах спостерігаються вертикальні та похилі тріщини в штукатурному шарі, зокрема в зоні перемичок та підвіконних ділянок стін, шириною розкриття від 1 до 5 мм (див. фото5);

перемички – технічний стан перемичок задовільний.

Перемички над віконними та дверними прорізами виконані із цегляної кладки клинчасті та абочні. В окремих перемичках наявні тріщини шириною до 1мм;

дах, покрівля – технічний стан даху та покрівлі задовільний.

Дах над будівлею влаштовано з системи дерев'яних приставних крокв, що спираються на внутрішні та зовнішні стіни.

Покрівля виконана із металочерепиці по дерев'яних латах, в окремих місцях має протікання. Водостік з покрівлі зовнішній, організований за допомогою водовідвідної системи з металопластикових підвісних жолобів та водостічних труб. Водостічні труби в окремих місцях не доведені до рівня вимощення та є причиною замокання стін цоколю. На східному фасаді має місце нещільне примикання водостічної ринви до стіни, що є причиною замокання карнизної частини стіни атмосферними водами з водостічної системи;

вікна – технічний стан в цілому задовільний.

Вікна металопластикові, ззовні ламіновані під дерево;

двері – знаходяться в задовільному стані.

Двері головного входу до будівлі дерев'яні, решта вхідних дверей металеві;

зовнішнє опорядження – стан зовнішнього опорядження незадовільний (див. фото4, 5).

Цокольна частина стін будівлі опоряджена гладкою штукатуркою по поверхні кладки із червоної цегли та природного гранітного каменю з фарбуванням акриловою фасадною фарбою. Поверхня цоколю, особливо в місцях стику з вимощенням, має значне зволоження, забруднення і супроводжується руйнуванням шару штукатурки (див. фото4, 5).

Опорядження стін в рівні першого та другого поверхів будівлі виконане фарбуванням фасадними фарбами по оштукатуреній поверхні.

Фасади мають сліди затікання та плісняви на виступаючих декоративних елементах, руйнування штукатурного шару та луцення шару пофарбування спостерігається на більшій поверхні фасадів. Значне руйнування шарів опорядження переважно локалізовано на виступаючих поверхнях кладки стін: цокольних опуклих поясах (див. фото4), на ділянках карнизної частини

стін внаслідок протікання елементів водостоку з покрівлі та на ділянках стін, які дотичні з покрівлею козирків над входами та прямиками.

- Стан внутрішніх архітектурно-конструктивних та декоративних елементів:

перекриття – технічний стан перекиртітв в цілому, задовільний.

Перекиртітв над підвалом – цегляні склепіння, в приміщенні каплиці – прибудованої до східного фасаду, монолітне залізобетонне.

Міжповерхове перекиртітв - із цегляних склепінь. Численні окремі горизонтальні та вертикальні тріщини. Спостерігаються тріщини в штукатурному шарі, шириною розкриття до 2 мм. Перекиртітв в межах головного входу з вул. Соборної – по дерев'яних балках, оштукатурене.

Перекиртітв над підвалом та міжповерхові перекиртітв в місцях розташування сховищ піддаються понаднормативному навантаженню від технологічного обладнання (антресолі з архівними документами).

Горищне перекиртітв виконано із цегляних склепінь. Спостерігаються тріщини в штукатурному шарі, шириною розкриття до 2 мм та тріщини шириною розкриття до 8 мм, які є продовженням тріщин в стінах (див. фото9). Виявлено горизонтальні та вертикальні тріщини в місцях обтирання цегляних склепінь.

Горищне перекиртітв в центральній частині костьолу та над приміщенням каплиці – прибудованої до східного фасаду, виконане по дерев'яних балках.

По дошках накату виконане утеплення з мінераловатних плит. Перекиртітв над каплицею має відшарування штукатурного шару на стелі (див. фото13);

внутрішні стіни – знаходяться в задовільному стані

Внутрішні стіни будівлі виконані з теракотової глиняної світлої цегли на вапняно-піщаному розчині. Товщина внутрішніх стін із урахуванням шару штукатурки від 800 мм до 3050 мм.

В штукатурному шарі стін наявні вертикальні, горизонтальні та похилі волосяні тріщини. Окремими місцями спостерігаються вертикальні та діагональні тріщини шириною розкриття від 3 мм до 10 мм;

перегородки – технічний стан в цілому, задовільний.

Перегородки цегляні товщиною 120 мм. Дерев'яні каркасно-обшивні перегородки, оштукатурені з обох боків. В дерев'яних перегородках спостерігаються тріщини шириною розкриття до 1 мм;

сходи – технічний стан сходів задовільний.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
мешкоком А.В. Гибровська Л.В.

В приміщенні сховища №7 біля кута будівлі на розі вул. Соборної та площі Т. Шевченка розташовані металеві гвинтові сходи (див. фото12). Опорядження сходів – олійне фарбування.

Для виходу на антресолі влаштовані металеві сходи, які разом зі стелажами значно спотворюють інтер'єр головного приміщення косяголу;

підлоги – технічний стан непридатний до нормальної експлуатації.

Підлоги – дощаті, з лінолеуму та паркетні.

Підлоги в підвалі дощаті по ґрунту без цегляних стовпчиків. Окремими місцями дощата підлога зруйнована (див. фотоб).

В приміщенні теплопункту – підлога бетонна в задовільному стані;

внутрішні двері – знаходяться, в цілому, в задовільному технічному стані.

Двері дерев'яні, фільончасті, одно - та двостулкові;

внутрішнє опорядження – технічний стан непридатний до нормальної експлуатації.

Опорядження робочих кабінетів та сховищ архіву виконане вапняним та олійним фарбуванням.

Спостерігається зволоження стін приміщень підвалу та першого поверху. В підвалі волога піднімається по всій висоті стін та досягає цегляних склепінь (див. фото8, 11). Внаслідок зволоження штукатурка та пофарбування окремих місцями зруйновано. Штукатурний шар уражений грибами (див. фото8).

- Стан живопису Живопис відсутній.

3. Відомості про реставраційні та інші роботи, які були проведені на об'єкті (пам'ятці) культурної спадщини (за наявності):

(дата здійснення, проектна та підрядна організації, характер проведених робіт)

- 2005 р., Вінницький філіал НДІпроектреконструкція, «Ремонт, реставрація та виведення з аварійного стану будівлі Єзуїтського монастиря по вул. Соборній, 17 в м. Вінниці». Попередні роботи;

УкрНДІпроектреставрація. м. Київ – комплексні науково-технологічні дослідження;

- 2008р., Вінницький філіал НДІпроектреконструкція, першочергові протиаварійні роботи;

- 2005р., 2007р., МПВП-«Інж-Агро», інженерно-геологічні та інженерно-геодезичні вишукування.

4. Стан території об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини Площа
території орієнтовно 0,34558 га.

Костьол Єзуїтського монастиря межує:

- з півночі – вул. Соборна ;
- з півдня – Колегіум;
- зі сходу – міська забудова;
- із заходу – площа Т. Шевченка та Вінницький обласний художній музей

Перепад рельєфа між площею Т. Шевченка та спорудою костьолу становить від 1,0 м до 1,8 м з ухилом в північному напрямку (в бік вул. Соборної), території розділені між собою підпірною стінкою.

Східна частина дворової території відділена від міської забудови підпірними стінками та укосами. Перепад рельєфу становить майже 10 м.

Західна та північна частина території благоустроєні і формують загальноміські простори. Надвірна (з боку колегіуму) та прилегла (вздовж східного фасаду) не одержала завершеного тривкого благоустрою.

Рослинність: газон, кущі, листяні дерева.

(площа, благоустрій, озеленення, огорожа тощо)

5. Додатки _____

(матеріали фотофіксації)

Фотофіксація.

Схема поверхів з позначенням фотофіксації.

Фото 1. Загальний вигляд костьолу (північний фасад) з вул. Соборна.

Фото 2. Західний фасад костьолу (площа Т. Шевченка).

Фото 3. Фрагмент цоколю східного фасаду костьолу

Фото 4. Фрагмент західного фасаду костьолу (руйнування декоративного пояса та штукатурки цоколя).

Фото 5. Фрагмент західного фасаду костьолу.

Фото 6. Руйнування дощатої підлоги північної частини підвалу.

Фото 7. Руйнування та грибок стін штукатурки підвалу.

Фото 8. Грибок штукатурки стін підвалу.

Фото 9. Тріщини в стіні приміщення сховища архіву, що переходять на склепіння.

Фото 10. Тріщини, замокання зовнішньої стіни. Спирання металевих конструкцій технологічних антресолей на стіни.

Фото 11. Замокання західної стіни та арочної перемички вікна другого ярусу сховища.

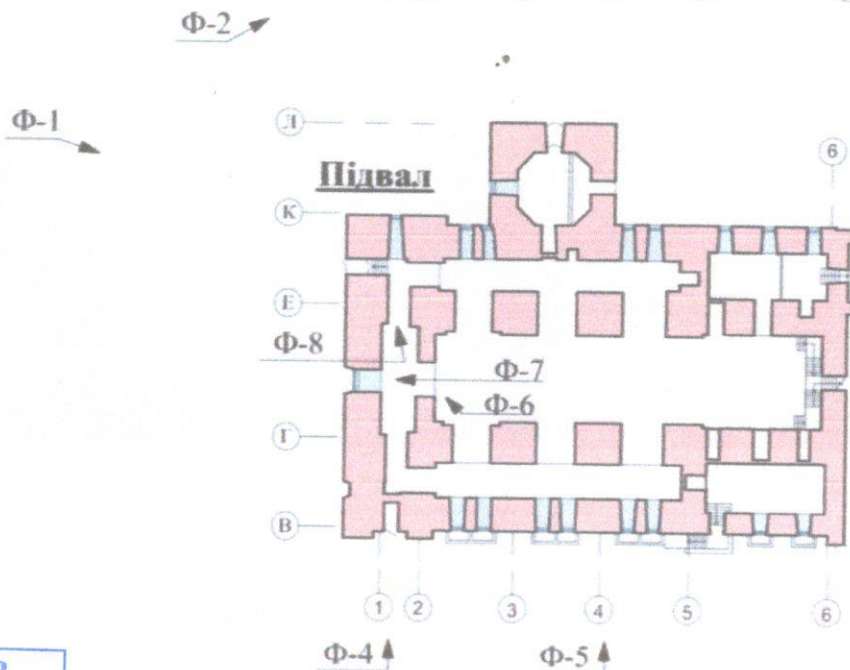
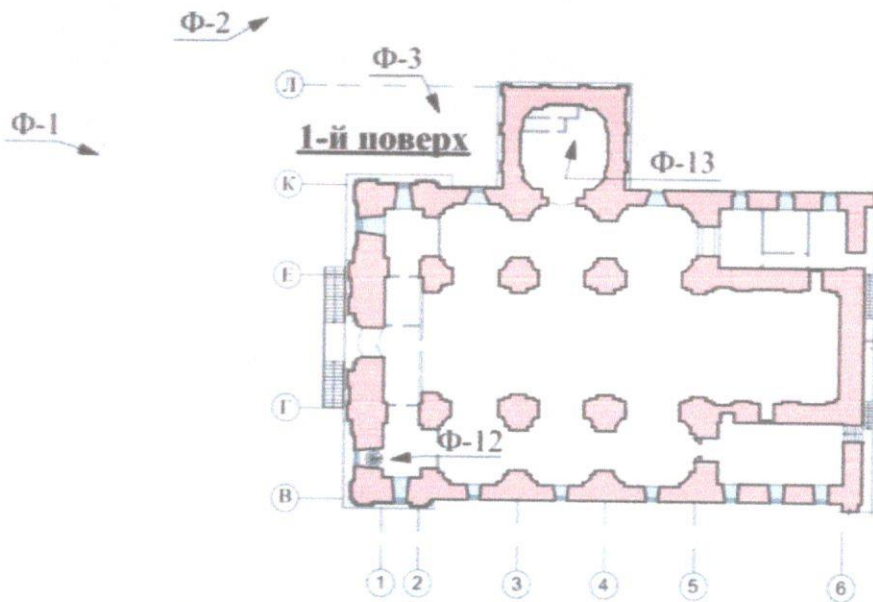
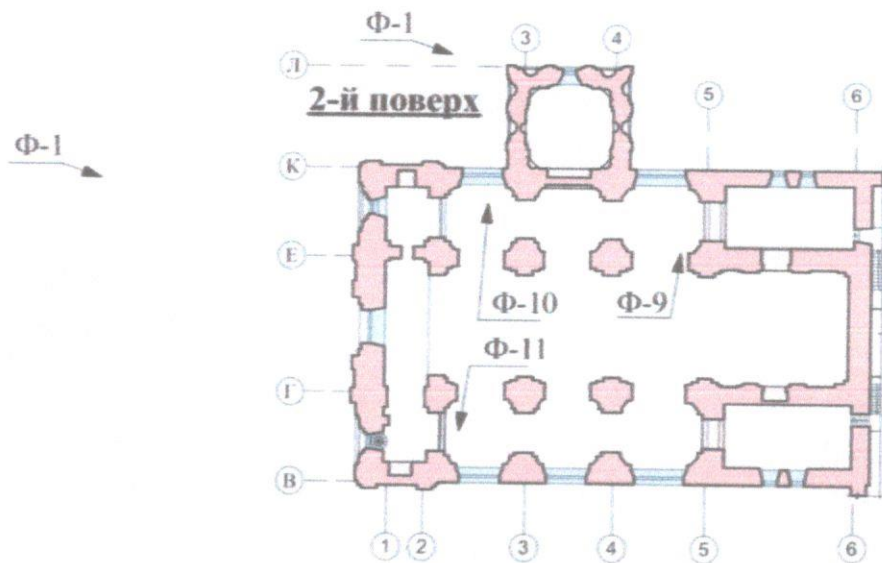
Фото 12. Внутрішні чавунні гвинтові сходи.

Фото 13. Інтер'єр каплиці костьолу.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
мешканцями А.В. Григорівська Л.В.

Схема поверхів з позначенням фотофіксації

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
май.м.п. А.В. Зибровська А.В.

Фото 1. Загальний вигляд костьолу (північний фасад) з вул. Соборна.

Фото 2. Західний фасад костьолу (площа Т. Шевченка).

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
майна ПА Цибровська А.В.

Фото 3. Фрагмент цоколю східного фасаду костьолу.

Фото 4. Фрагмент західного фасаду костьолу (руйнування декоративного пояса та штукатурки цоколя).

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
майном ДП Цибровська Л.В.

Фото 5. Фрагмент західного фасаду костьолу.

Фото 6. Руйнування дощатої підлоги північної частини підвалу.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Зас тупити к неса льмика відгилу у правлі-
ння майном АД Гибровська Л.В.

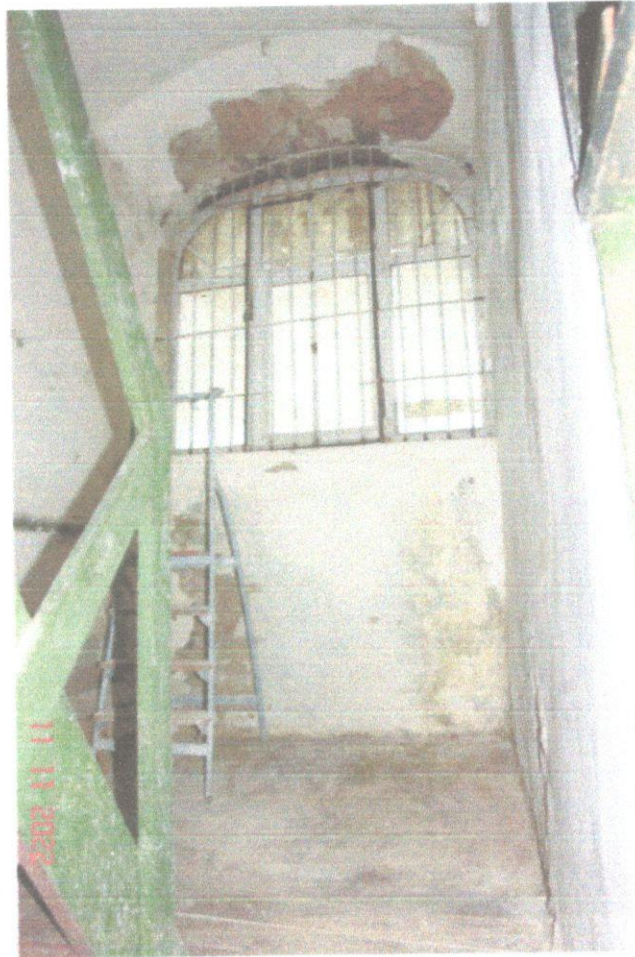

Фото 7. Руйнування та грибок стін штукатурки підвалу.

Фото 8. Грибок штукатурки стін підвалу.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Згідно з технік нечесельника відділу управління
майна ІАД Чибровська Л.В.

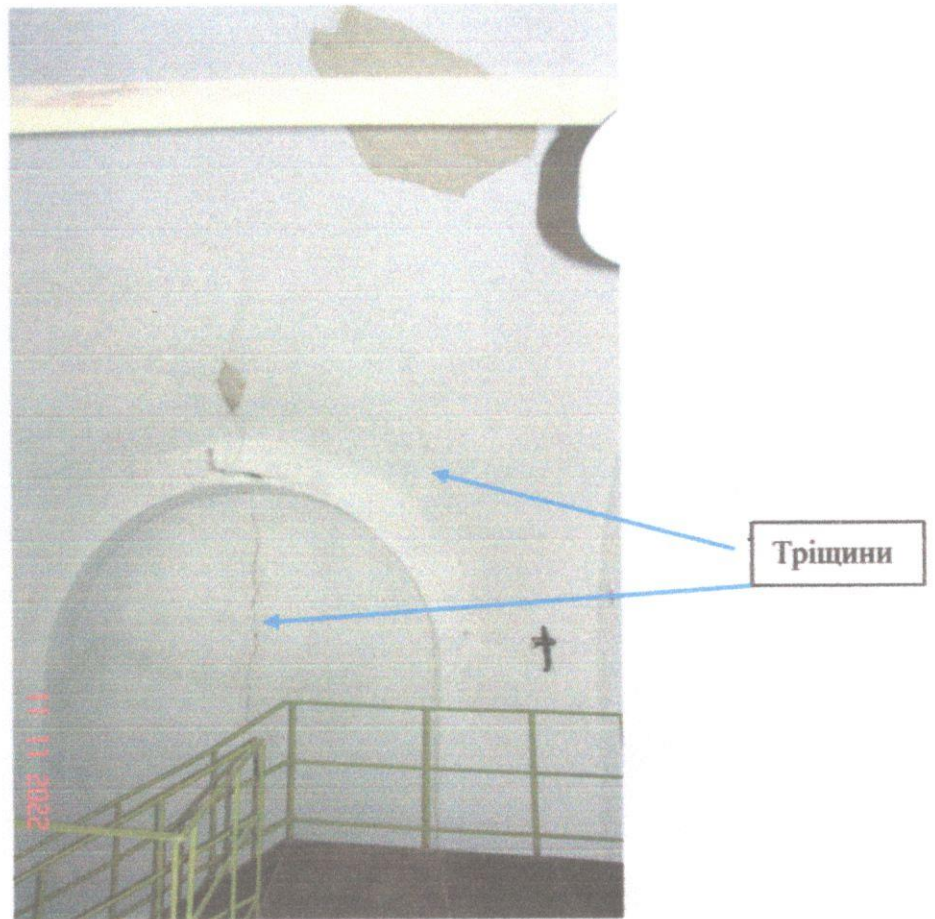

Фото 9. Тріщини в стіні приміщення сховища архіву, що переходять на склепіння.

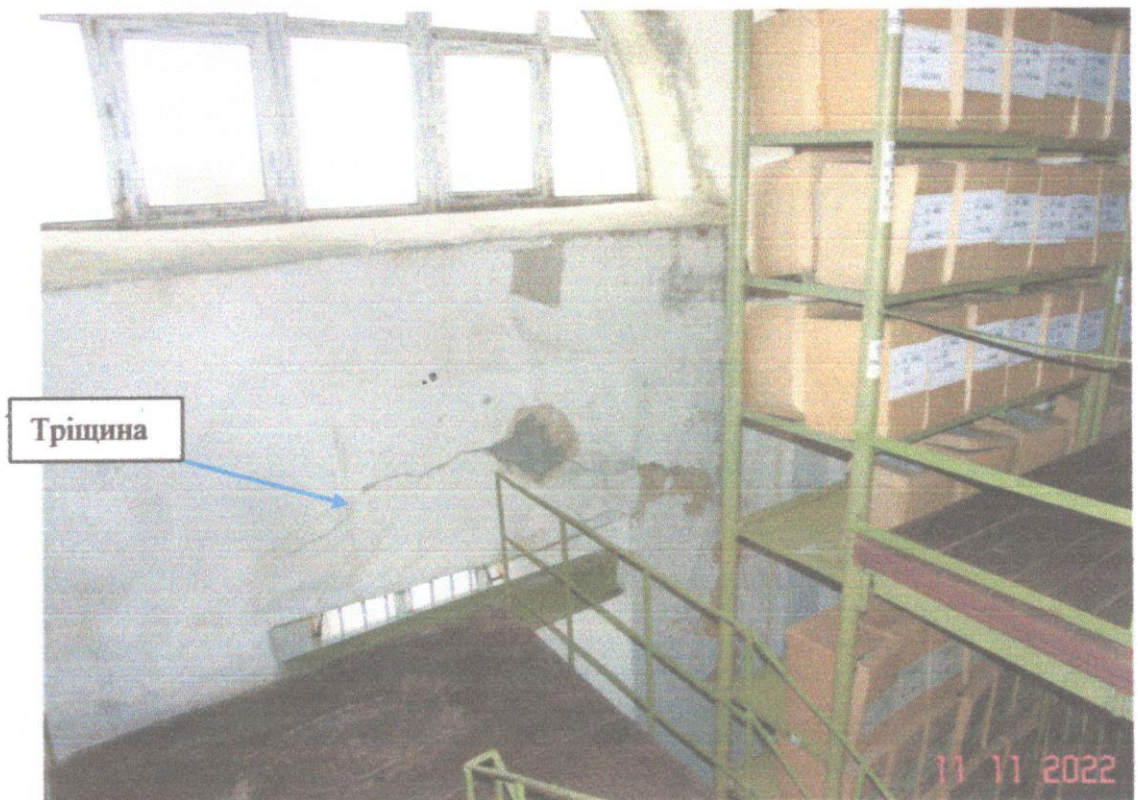

Фото 10. Тріщини, замокання зовнішньої стіни. Спирання металевих конструкцій технологічних антресолей на стіни.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
Київ майном ПАФ Губровська Л.В.

Фото 11. Замокання західної стіни та арочної перемички вікна другого ярусу сховища.

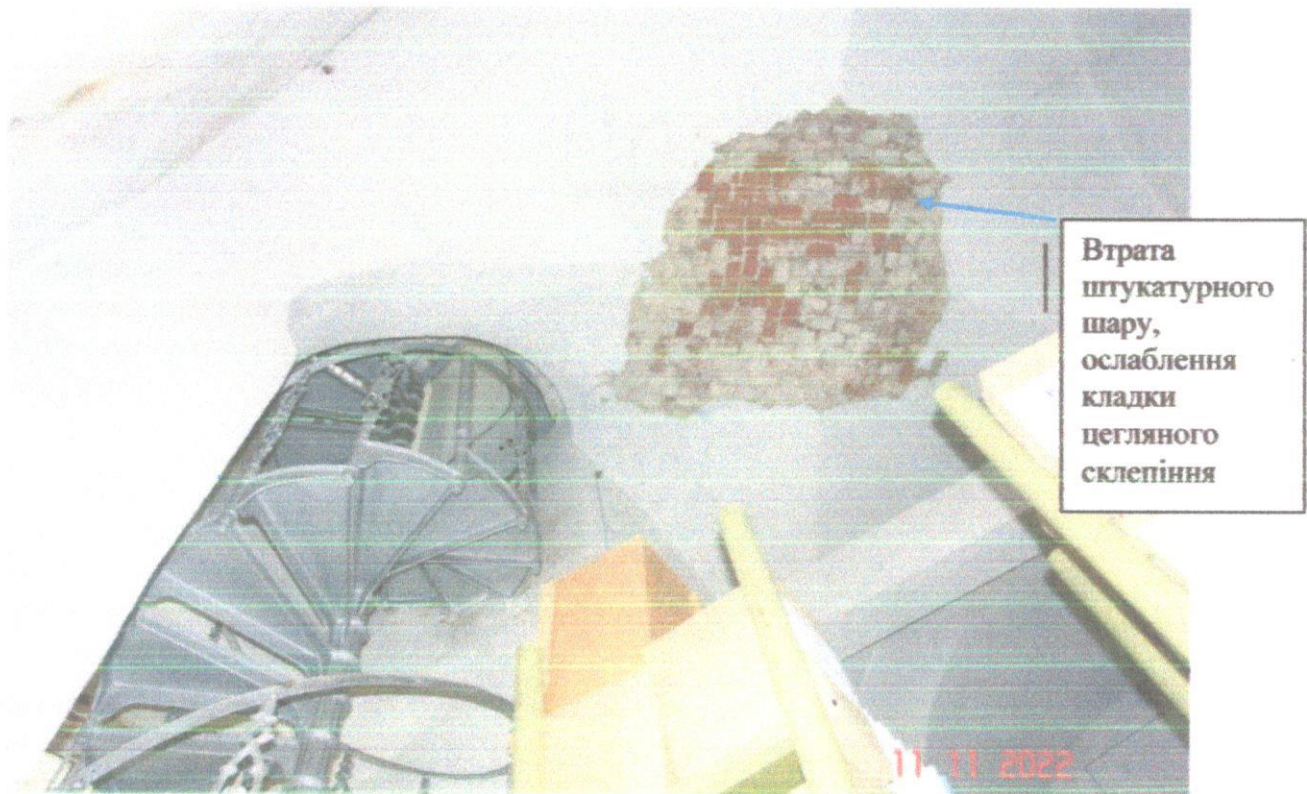

Фото 12. Внутрішні чавунні гвинтові сходи.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управ-
ління майном ДД Цибровська Л. В.

Масове руйнування штукатурного шару стелі, оголення дерев'яної драмки.

Фото 13. Інтер'єр каплиці костьолу.

Представник органу охорони культурної спадщини

(підпис)

Наталія КОЗЕРАЦЬКА
(П.І.Б.)

Виконавець
Вінницька філія інституту «НДІпроектреконструкція», директор

(підпис)

Наталія КОТОЩУК
(П.І.Б.)

КП «Агенція муніципальної нерухомості»
Вінницької міської ради, директор

(підпис)

Інна СТАХОВСЬКА
(П.І.Б. балансоутримувача)

Начальник управління містобудування та архітектури Вінницької обласної військової держадміністрації
(найменування посади керівника органу охорони культурної спадщини)

(підпис)

Олександр РЕКУТА
(П.І.Б.)

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління майном ДАФ Шибровська Л.В.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника Відділу
управління майном ПФ Грибровська А.В.

Усього пронумеровано, прошито, скріплено
печаткою та підписом 15(п'ятнадцять) аркушів.
Вінницька філія інституту
«НДІпроектреконструкція»,
ідентифікаційний код 04653176

Директор Н.О.Котошук

